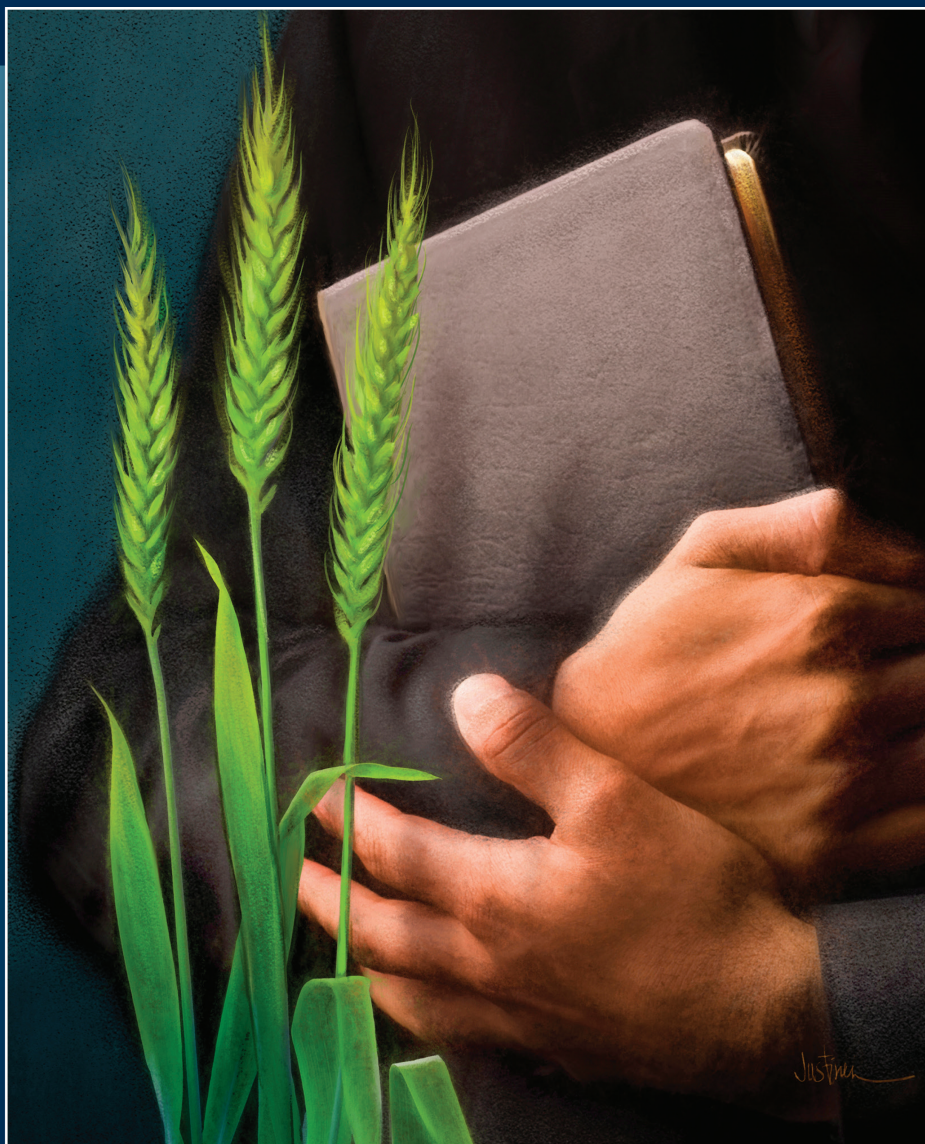

KRISTEN VEKST

Justin

Bibelstudier

for sabbatsskolen

2. kvartal, 2026

KRISTEN VEKST

Av Nina Atcheson

UTGITT AV
SYVENDEDAGS ADVENTISTKIRKENS
SABBATSSKOLEAVDELING

Syvendedags
Adventistkirken

Norsk Bokforlag, Røyse

UTARBEIDELSE

Utarbeidelsen av bibelstudiene ledes av en komité med medlemmer fra verdensfeltet. Komiteens medlemmer er rådgivende redaktører, og de studiene som utgis hvert kvartal, gjenspeiler komiteens synspunkter og representerer ikke bare eller nødvendigvis forfatterens hensikter.

HENVISNINGER

Der forfatternavn ikke er oppgitt, men bare tittelen på en bok eller en artikkel, er henvisningen til en av Ellen G. Whites skrifter. Der en norsk oversettelse foreligger, er henvisningen til denne, men i parentes står også henvisningen til den engelske originalen, med standard forkortelse for tittelen, for eksempel: *AA står for Acts of the Apostles*.

BIBELOVERSETTELSE

Der intet er sagt om versjon, er Bibelselskapets oversettelse av 2011 brukt. I noen tilfeller er tidligere versjoner av Bibelselskapets oversettelse brukt (1930, 1978, 1985). Der ingen av Bibelselskapets bibeloversettelser støtter forfatterens poeng, har vi oversatt etter forfatterens versjon og merket det med versjonens alminnelige forkortelse, f.eks. NKJV for New King James Version.

Originalens tittel: *Growin in a Relationship With God*

Studieforfatter dette kvartal: Nina Atcheson

Redaktør: Clifford R. Goldstein (goldsteinc@gc.adventist.org)

Oversettelse: Egil Fredheim (egilfredheim@gmail.com)

Illustrasjoner: Lars Justinen

Sats: Norsk Bokforlag, Røyse 2026

Trykk: United Press

Copyright © Norsk Bokforlag

BIBELSTUDIER utgis kvartalsvis, og kan abonneres på ved å ta kontakt med Norsk Bokforlag.

Telefon: 32 16 15 60 • E-post: ordre@norskbokforlag.no • Internett: www.norbok.no

En kort introduksjon til dette bibelstudieheftet

Vi adventister tror at Bibelen er en helt spesiell bok. Eller rettere sagt er den en samling bøker, et bibliotek på 66 bøker, skrevet av ca 40 forskjellige forfattere, og blitt til over en periode på opp mot 1500 år. Til sammen utgjør Bibelen en fascinerende og medrivende fortelling om menneskeheten. Den forteller oss at vi er fordi Gud har skapt oss. Han har satt oss i verden for å fylle den med Guds visdom, skjønnhet og kjærlighet. Vi skal få verden og menneskesamfunnene til å blomstre, på vegne av han, slik han planla. All bibelsk etikk handler grunnleggende om det. Hver for seg er de ulike bøkene vitnesbyrd om at Gud finner og har møtt ulike mennesker på ulike måter opp gjennom historien. Bibelen inneholder fortellinger om mennesker «under samme kår som vi» (Jak 5,17), som gjorde feil, men som også gjorde store ting for Gud og mennesker. Det er alltid noen der som hadde en erfaring som ligner på vår. Paulus, en av urreligionens viktigste ledere, skriver at er alt er skrevet ned «til rettledning for oss» (1 Kor 10,11). Men framfor alt, er Bibelen skrevet for at vi skal være «fullt utrustet til all god gjerning» (2 Tim 3,17). Derfor studerer vi Bibelen for å bli bedre mennesker.

Dette kvartalet er temaet «Kristen vekst». Det handler om vårt forhold til Gud, og hvordan vi kan utvikle det. Fra religionspsykologien vet vi at vårt forhold til Gud, måten vi knytter oss til Gud på, fungerer på en lignende måte som vårt forhold til andre mennesker. Vekst i forhold innebærer tid sammen. Opplevelser sammen. En sunn måte å være sammen på. Et usunt gudsbilde, kan føre til et usunt gudsforshold. Om en f.eks. forstår Gud som en dømmende og streng Gud, som en aldri helt vet hvor en har, fører det i sin tur et skadelig gudsforshold. Å leve i skadelige forhold er faktisk helsefarlig. Så mitt håp for dette kvartalet, er at vi har bibelstudier rundt omkring i landet vårt som fører til sunn vekst og utvikling av våre forhold til Gud. Godt studium!

Har du spørsmål? Ta gjerne kontakt med sabbatsskoleavdelingen i Adventistkirken.
Du kan skrive til vidar.hovden@adventist.no

REDAKTØRENS FORORD

Kristen vekst

Det er viktig å vokse i kristenlivet, enten man har vokst opp som kristen eller er ny i troen, enten man har lest mange eller få Bibelstudier og samme hvor man står åndelig.

Dette temaet påvirker alle andre. Har ditt gudsbilde blitt diffust? Så be om større klarhet. Kanskje lurer du på hvordan du kan friske opp andaktslivet (bønn og bibelstudium), eller kanskje du funderer på noe annet som påvirker gudsforholdet, som stolthet og ydmykhet, tro og kunnskap, synd og Guds lov, omvendelse og tilgivelse, hvordan man kan overvinne hindringer og tilbakeslag eller hvordan man kan støtte andre i deres vandring med Gud.

Ingenting er viktigere enn ditt gudsforhold. Det er nå – ikke en gang i fremtiden – du må arbeide med det, for det påvirker alt annet: ekteskap, barneoppdragelse, vennskap, økonomiske valg, fritid, ambisjoner og så klart din evige fremtid.

Ettersom dette temaet – at Gud ønsker å ha et forhold til oss mennesker – favner hele Bibelen, kunne man belyst emnet ut fra mange ulike vinkler, historier og bibelvers. Men det er bare tid og plass til noen få.

Disse studiene er ment å vekke din kjærlighet og hengivenhet til Jesus Kristus på nytt dette kvartalet, og siden temaet er relasjoner, er dette studieheftet litt annerledes enn ellers. Studiene er holdt i en mer personlig stil, for de handler om en personlig Gud som ønsker å kjenne *deg* personlig.

Ellen White sier at «et konsekvent liv i Kristus er et stort mirakel». – *The Desire of Ages*, s. 407. Bibelen sammenligner vår reise med Gud med et løp. Belønningen er en krone som ikke forgår (1 Kor 9,24–25) og evig liv med Gud. Den åndelige reisen er en maraton, ikke en sprint. Vi kan stoppe opp eller falle pladask. Slikt skjer, og da må vi reise oss og fortsette. Vi må holde ut om vi møter prøvelser og motgang (Hebr 12,4–11). Og vi løper ikke alene; andre som elsker Jesus og hans ord, løper sammen med oss. Og fremfor alt lovet Jesus å gi oss en hjelper. «Og jeg vil be min Far, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal være hos dere for alltid: sannhetens Ånd, som verden ikke kan ta imot. For verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være i dere.» (Joh 14,16–17)

Vi løper ikke livets løp alene – Hjelperen er med oss og bor i oss for å styrke og støtte oss mens vi løper med blikket festet på «troens opphavsmann og fullender, Jesus» (Hebr 12,2).

Jeg ber at Den hellige ånd vil virke i hver enkelt og i kirken som et hele slik at vi kommer nærmere Gud enn noensinne. For ingenting er vel viktigere enn å ha et nært forhold til Gud. Så la oss studere sammen, lære, elske og bli i ham.

Nina Atcheson er læreplanansvarlig og redaktør for Alive in Jesus Sabbath School Curriculum ved Generalkonferansen.

Innhold

1 4. APRIL	Sjekk stoda	8
2 11. APRIL	Å kjenne Gud	16
3 18. APRIL	Stolthet og ydmykhet	24
4 25. APRIL	Bibelens rolle	32
5 2. MAI	Hvordan studere Bibelen	40
6 9. MAI	Bønnekrigere	48
7 16. MAI	Praktisk bønn	56
8 23. MAI	Ha tro	64
9 30. MAI	Synd, evangeliet og loven	72
10 6. JUNI	Omvendelse og tilgivelse	80
11 13. JUNI	Motgang	88
12 20. JUNI	Fortell om ham	96
13 27. JUNI	Inn i evigheten	104
	Solnedgangstabell	113

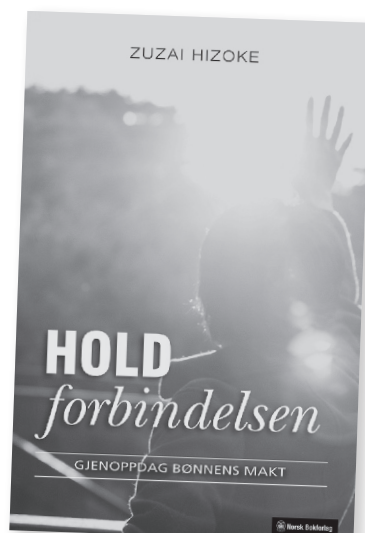
Hold forbindelsen

Gjenoppdag bønnens makt

Av Zuzai Hizoke

«Mer bønn, mer kraft.» Dette er et av forfatterens slagord. Noen har et velfungerende bønneliv, mens andre har det litt av og på. Pastor Zuzai Hizoke har en byrde for at flere skal holde forbindelsen med Gud. I denne boken gir han råd for å få det til. Det er både en lærebok om bønnens betydning og hvordan bønn skal bli enda mer av vårt daglige virke.

Zuzai Hizoke er fra Papua New Guinea. Du får derfor både eksempler fra en litt mer eksotisk setting enn vår, og like fullt vil de aller fleste av oss kjenne oss igjen.

HEFTET • ISBN: 978-82-7007-473-0
114 SIDER • VARENR: 3488

BESTILLES PÅ WWW.NORBOK.NO ELLER HOS NORSK BOKFORLAG:
E-post: ordre@norskbokforlag.no / Tlf. 32 16 15 60

Ønsker du å lære mer om temaet dette kvartalet har vi følgende tilleggsmateriale som du kan få kjøpt på engelsk:

Adult Teacher's Quarterly

Dette er den tradisjonelle engelske leksehjelpen for bibelstudier, med mye ekstra informasjon, flere henvisninger og utfyllende spørsmål som du kan bruke i gjennomgåelsen.

<http://sspm.gc.adventist.org>

Bible Study Guide

Det engelske bibelstudieheftet. 1. og 2. kvartal er i et hefte og 3. og 4. kvartal i et hefte. Det er forlaget i England som deler inn materialet slik.

E. G. White Notes

Dette heftet kommer også ut kvartalsvis og er en samling med Ellen G. White-sitater og henvisninger som er av betydning for temaet.

Companion Book

Hvert kvartal kommer det ut en bok som består av 13 kapitler (1 for hver uke) med mange gode tanker rundt de samme temaene som bibelstudiet tar opp. Boken er uavhengig av studieheftet, men kan også være et fint tillegg til det.

Collegiate Quarterly

Dette er en ungdomsversjon med kommentarer og henvisninger som passer til tenåringer/ungdommer/studentene. Det er mye brukt på universitetene, hvor studentene forstår og kan snakke engelsk.

Andre interessante internettadresser:

www.ssnet.org

www.GoBible.org

Den raskeste måten å bestille heftene på er via internett:

www.adventistbookcenter.com

Du kan også bestille hos Norsk Bokforlag,

Postboks 103, 3529 RØYSE Tlf. 32 16 15 60, faks 32 16 15 51 eller epost: ordre@norskbookforlag.no

Sjekk stoda

Ukens tekster:

Åp 3,14–22; 4,9–11; 1 Mos 2,7; 3,8–10; Jer 31,3–4; Joh 15,1–11; Rom 8,9–11.

Ukens vers:

Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet! (Joh 15,9)

Hvordan har du det med Gud i dag? Er forholdet levende og godt? Bruker du tid på forholdet, leser du i Bibelen og snakker med Gud som en venn? Ja? Hvor mye tid da?

Og føler du at du bare *må* fortelle andre om hvordan du har det med Gud fordi det er den beste greia i livet? Eller har gudsforholdet ditt mistet litt av glansen? Det *er* der, og du tenker på det i ny og ne, men ærlig talt så er det ikke all verden lenger. Eller kanskje er du et sted midt imellom, det Bibelen kaller «lunken» (Åp 3,16).

Har du lurt på om englene stusser over hvorfor vi ikke lever i hengivenhet til vår Frelser og sulter og tørster etter å komme nærmere Gud hver dag? For forholdet til Gud forandrer virkelig alt – både her og for evigheten.

Denne uken skal vi se på hvordan vårt forhold til Gud er i dag, og hva Bibelen råder oss til. For vi kan ikke komme videre fra der vi er og til et bedre sted før vi har tatt en ærlig titt på stoda og hørt Jesu løsning.

STODA

Har du lurt på hva Jesus ville ha sagt om ditt forhold til ham nå for tiden? Kanskje at det er godt, eller at det *har* vært bedre. Har du lurt på hva han ville ha sagt om sitt folk i den siste tiden? Mange mener at han sier det i Åpenbaringen 3,14–22. Han begynner med å si at han er «det trofaste og sannferdige vitnet, opphavet til alt som Gud har skapt» (Åp 3,14). *Et trofast og sannferdig vitne lyver ikke.*

Les Åp 3,14–17, der Jesus beskriver sitt folk. Er det slik du er?

Jesus sier at han kjenner oss som lever i den siste tid. Vi er verken varme eller kalde, for vi synes ikke vi trenger noe. Dagene og ukene går, og vi er litt sammen med Gud i ny og ne og synes det er nok. Men det er det ikke. Vi trenger ham mer enn vi tror. Om vi bare kunne elske Jesus og leve for ham av hele vårt hjerte, eller ikke i det hele tatt. For Gud er det bedre enn å være lunken. Jesus sier han vil spytte oss ut av sin munn fordi vi smaker så ille. Men han har ikke gjort det ennå, og han ber oss ta noen modige beslutninger her og nå.

Hva er rådet i Åp 3,18–19?

I oldtiden betydde «å kjøpe» at man kjøpslo eller byttet varer. Her tilbyr Jesus oss en god byttehandel: vår apati mot hans gull, hans hvite klær og hans øyesalve. Han vil gjøre oss rike i hans øyne, kle oss i sin fullkomne rettferdighets kappe og åpne våre øyne så vi kan se sannheten om hvordan et fast forhold til ham vil forandre alt. Han tilbyr oss alt vi behøver, for det vi trenger, kan vi ikke skaffe selv. Han kan og vil gjøre det, hvis bare vi vil ta imot.

Gjør det vondt å se på deg selv og din åndelige tilstand? Hvilket håp gir disse versene deg?

IRETTESETTELSE, OMVENDELSE OG BELØNNING

«Jeg refser og irttesetter alle dem jeg har kjær», sier Jesus i Åpenbaringen 3,19. «La det bli alvor og vend om!» Vi kan ikke si at Jesus ikke bryr seg om oss eller vår fremtid. Det ville vært mye lettere for ham å droppe oss og la være å gå den tunge veien han valgte. Det er nettopp fordi han elsker oss så høyt at han refser oss for måten vi er på. Han vil ha et mye sterkere og bedre forhold til oss. Han slår seg ikke til ro med vårt «jeg kommer når jeg får bruk for ham».

Nei, det er til vårt eget beste at Jesus refser oss. Han sier vi må vende om. Men vi kan ikke gjøre det før vi ser at noe er galt. Og han sier hva det er: Vi tror vi er rike, men vi er «elendige og ynkelige, fattige, blinde og nakne» (Åp 3,17).

Les Åp 3,20. Hva er løftet? Hva skal til for at løftet blir vårt?

Dette er et vakkert ordbilde. Universets Gud vil sitte til bords med deg og meg. Han ønsker en hyggelig samtale over et godt måltid. Et nært og varig forhold, og Jesus vil at vi skal ha dette forholdet til ham.

Jesus står og venter tålmodig og banker på hjertedøren din. Kanskje har du sett bilder av dette i barnebøker – en frelser som banker forsiktig på. Han braser ikke inn og forlanger at du skal snakke med ham. Han maser ikke på deg og forstyrrer ikke ditt travle liv. Tiden er kort, så hvis du hører ham, må du åpne døren. Han er der og venter på å få komme inn i livet ditt.

Dette bildet illustrerer det forholdet Jesus vil ha med oss. Men en dag, når du treffer Jesus ansikt til ansikt og kaster din krone for hans føtter i tilbedelse og lovprisning sammen med tusenvis av andre som tilber skaperen (Åp 4,9–11; 5,11–14), når du prøver å huske dine prøvelser her i verden og ser at de virker ubetydelige – tror du at du da vil angre på tiden du var sammen med Jesus her i livet?

Nå banker Jesus på døren. Men du må selv åpne. Hvordan kan korset og dets betydning hjelpe deg med valget?

EVIG KJÆRLIGHET

Etter å ha skildret vår apatiske tilstand sier Jesus at det er noe vi må overvinne. «Den som seirer, vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, slik jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone» (Åp 3,21). For noen av oss kan dette være den største kampen vi har stått overfor – å innse vår svake, selvtilfredse tilstand, godta Jesu refs, vende om og ta imot hans rettferds kappe over oss med øyne som kan se.

Det fantastiske er at Jesus forstår vår apatiske, lunkne tilstand og står sammen med oss (ikke det at Jesus var lunken). Han sier: «Den som seirer ... slik jeg selv har seiret» (Åp 3,21). Da han døde for å frelse oss, seiret Jesus over synden og dens straff. Han forstår vår kamp mot synden og lover å hjelpe oss.

Mange mennesker i Bibelen tok imot Guds tilbud om en pakt med ham. Dette er Bibelens store fortelling eller tema. Når vi ser på noen av disse menneskene, ser vi at Gud handlet forskjellig med dem til ulike tider.

Hva sier tekstene om Guds omgang med mennesker i ulike situasjoner?

1 Mos 2,7; 3,8–10 _____

1 Mos 5,24 _____

1 Mos 6,13 _____

1 Mos 12,1–4 _____

2 Mos 34,29 _____

Gud har alltid ønsket å være nær menneskene, enten han vandret fysisk sammen med sine barn eller bare snakket med dem. Han ønsker å være nær deg, uansett hvordan du har det med Gud i dag. Se Jeremia 31,3–4: «Fra det fjerne viste Herren seg for meg: Med evig kjærlighet har jeg elsket deg, jomfru Israel, derfor har jeg hele tiden vist deg miskunn. Enda en gang vil jeg bygge deg så du blir bygd opp igjen.»

Enten dagen din begynner eller ender nå, søker Gud deg og venter. Han vil trekke deg nærmere seg. Han ønsker å bygge – eller gjenreise – ditt forhold til ham. Hvis det ikke skjer, er det din feil, ikke hans.

Hva er det i livet ditt akkurat nå som kan hindre ditt forhold til Gud hvis du ikke får bukt med det?

Bli

Disiplene fulgte Jesus ned trappen fra salen. På vei til Getsemane skjønte de nok ikke hvor betydningsfulle Jesu siste ord til dem på salen hadde vært.

Hva sa Jesus i Joh 15,1–11?

Jesus beskriver hvordan et nært forhold til Gud er. Legg merke til ordet som gjentas hele ti ganger: bli. Å bli i Jesus er å leve forbundet med ham. Jesus står foran korset og understreker ikke bare betydningen av å bli i ham, han forklarer også hvordan det arter seg i praksis.

Nemlig slik: Jesus er vintreet, vi er grenene. Når vi blir i ham (er forbundet med ham), vil grenene våre bære frukt. Vi kan ikke få frukten til å vokse av oss selv. Noen ganger kan det se ut som om vi blir i ham, men beviset er mangelen på frukt, og til slutt tørker grenene ut. Hvis vi er visne, vil vinbonden til slutt ta bort grenene. Grenene blir beskåret enten vi bærer frukt eller ikke.

Alle møter utfordringer og tunge stunder. Blir vi i ham, vil disse stundene gi mer frukt på sikt. Frukthøsten viser hvem vi er (disipler). Vi bærer frukt for å ære ham (ikke oss selv). Å bli i Jesus betyr å holde hans bud, som er et speilbilde av hans uselviske kjærlighet. Å bli i Jesus gir stor glede. Å bli i Jesus er å gjøre det han ber oss om, som gjensvar til ham. «Å elske Gud er å holde hans bud. Og hans bud er ikke tunge.» (1 Joh 5,3)

Det å bli i Jesus er kuren for vår Laodikea-tilstand (Åp 3,20; Joh 15,4). Det er nøkkelen til et meningsfylt liv nå og i evigheten, men likevel glemmer vi lett Jesu råd.

Til hver enkelt sier Jesus: «Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet!» (Joh 15,9) Jesu kjærlighet er det båndet som trekker oss til ham, og når vi kjenner denne kjærligheten, blir vi drevet til å svare med kjærlighet til Gud og alle andre.

SEVJE

Iblant kan det føles vanskelig å bli i Kristus. Vi kan vite at det er det vi trenger, men livets travelhet trekker i oss, og det hele føles for vanskelig. Å følge Gud kan virke som en tung bær, især hvis man plages av folk som vil ha en til å følge Jesus. En slik religion kan være et slit, for den handler om ytre handlinger og ikke om hjertet. Ingenting er lenger fra det Gud ønsker, som er et forhold basert på gjensidig kjærlighet, ikke bare regler; et forhold som er valgt (der han først valgte deg) ut fra kjærlighet og et fritt valg.

Noen ganger kan vi være delvis forbundet med vintreet uten å bli i det med hele oss. Vi kan gå i kirken, be og gjøre det vi vet er riktig, men være visne innvendig. Sannheten er at vi ikke kan få oss selv til å bli i Jesus, like lite som en gren kan feste seg selv til vintreet. Gud elsket oss først; han tok det første skrittet. Vår respons er alltid en reaksjon på det Gud har gjort for oss.

Hvis du ser på hvordan en vinranke overlever vinteren, oppdager du noe fascinerende: Knoppene på grenene blir dehydrert og isolert fra vekstsystemet frem til våren. Når jorden blir varm igjen, suger røttene opp vann, og saften strømmer opp gjennom stammen til knoppene og setter gang i veksten. Uten sevjen som strømmer gjennom vinstokken, blir det ingen vekst.

Sevjen i en vinranke er som Den hellige ånd i vårt liv. Vi kan være som en død gren, men når vi tar tid til Gud, strømmer Den hellige ånd inn i oss som sevjen fra røttene og gir oss liv slik at vi begynner å vokse. Vi må gjøre et bevisst valg om å ville bli i Jesus, og vi må be om at Den hellige ånd (sevjen) skal strømme inn i vårt liv.

Les Luk 11,13 sammen med Jer 31,3; 1 Joh 4,19 og Rom 8,9–11. Hva er budskapet?

Det er Den hellige ånd som gir vekst og sørger for at vi vokser og blir i vintreet. Vi må daglig be om Den hellige ånd, som er hos oss for å:

- Være Jesu talsmann (Joh 14,16–18).
- Åpenbare Jesus for oss (Joh 15,26).
- Overbevise oss om synd (Joh 16,7–8).
- Lede oss til hele sannheten (Joh 16,13).

Les listen igjen. Hvordan kan de ulike sidene av Den hellige ånds arbeid virke inn på ditt gudsforhold?

TIL FORDYPNING:

Gud elsket oss allerede før vi ble født. Han hadde en plan om å kjenne oss og at vi skulle kjenne ham. Han leter etter oss, som en god hyrde, og ber oss bli hos ham hver dag. Vi skal bare velge å svare ham og bytte ut vår elendighet og vår Laodikea-tilstand med hans gode gaver (se Åp 3,18–19).

Slik som grenene på en vinstokk vokser langsomt, kan vårt forhold til Gud også vokse langsomt, eller det kan vokse i rykk og napp som følge av sårt tiltrengt regn. Uansett hvor fort vi vokser og hvor mye frukt vi bærer, trenger vi daglig «sevje», eller Den hellige ånd, slik at vi kan være forbundet med Jesus.

«Å bli i Kristus betyr å stadig motta hans Ånd, et liv i uforbeholden overgivelse til hans tjeneste. Forbindelsen mellom mennesket og Gud må være åpen hele tiden. Slik som vintreet stadig trekker saft fra det levende vintreet, slik skal vi klamre oss til Jesus, og ved tro vil vi motta hans styrke og fullkommenhet.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 676

«Hvordan kan det tørre, avskårne kvisten bli ett med vintreet? Hvordan kan den få del i vintreets liv og næring? Bare ved å bli podet inn i vintreet, ved å få et så nært forhold som mulig. Fiber for fiber holder kvisten fast i det livgivende vintreet til vintreets liv blir ett med grenen og grenen bærer samme frukt som vintreet.» – Ellen G. White: manuskript 67, 1897

Forslag til samtale:

1. Tenk tilbake. Har det skjedd ting som har ført deg inn i en Laodikea-lignende tilstand? Hvilke hendelser har ført deg nærmere Gud?
2. Ellen G. White snakker om «å stadig motta hans Ånd». Hvor ofte ber du om Den hellige ånd? Hva kunne endre seg hvis du fikk Den hellige ånd hver dag?
3. Hva kan endre seg hvis vi som kirke begynner å be mer inderlig og regelmessig om Den hellige ånd?
4. Vær ærlig med deg selv om ditt gudsforhold. Hvilke bevisste valg må du ta for å oppnå den nærheten til Gud som han ønsker, men som du står i veien for?

Sammendrag:

Før vi kan begynne å vokse i vårt gudsforhold, må vi stoppe opp og tenke over vårt forhold til Gud her og nå. Hvis det er som i Laodikea, eller hvis våre grener ikke vokser, har Jesus løsningen på vår åndelige tilstand: å bli i ham.

4. april

Å VÆRE TIL VELSIGNELSE

Kavono Kavatsi Samwele trivdes med livet i landsbyen sin i Den demokratiske republikken Kongo. Han spilte trommer mens kona sang, og ventet på å ta over som landsbyhøvding. Men i begynnelsen av 20-årene fikk han en idé: Det ville vært enda bedre å spille trommer til sanger han selv hadde skrevet. For å få til det, måtte han lære å lese og skrive. Da han oppdaget at en syvendedagsadventistiskole hadde åpnet i nabobyen, begynte han i første klasse.

På skolen lærte han både å lese og skrive – og han ble kjent med troen på Gud. Etter hvert opplevde han et kall til å bli pastor. Han ga opp drømmen om å bli høvding og valgte i stedet et liv som adventistpastor. Senere fikk han og kona en sønn, Kasereka Maghulu Kavatsi.

Som barn fulgte Kasereka faren på reiser og kjente selv på et kall til misjon. Men hans talent lå i entreprenørskap. Han startet med jordbruk, utvidet til fiske og åpnet etter hvert en klesbutikk. Virksomhetene vokste, og han bygde opp et solid forretningsimperium. Kasereka holdt fast ved de bibelske prinsippene faren hadde lært ham, og ga tiende – ti prosent av inntekten. Da han giftet seg, var parets første tiende på 10.000 dollar. Kona, som var datter av en evangelist, mente de også burde gi en ekstra gave på ti prosent. Kasereka hadde vært usikker på hvor mye han skulle gi, men lot seg overbevise. De ga ytterligere 10.000 dollar. Siden har de gitt ti prosent i både tiende og gave – og har aldri manglet noe.

«Når du støtter kirken, får du velsignelser tilbake», sier Kasereka.

For å bidra til å spre budskapet om Jesu gjenkomst, delte han ut bøker til næringslivsledere og myndighetspersoner. Han åpnet et barnehjem og støttet utdanning for foreldreløse og andre – helt opp til master- og doktorgrader.

Jo mer han ga, jo mer fikk han tilbake. Over 100 personer fikk hjelp til høyere utdanning, men mange slet med å finne jobb. Derfor ansatte han dem selv – og deres kompetanse ble en ressurs for virksomhetene hans.

«Du kan ikke gi mer enn Gud», sier han.

Å kjenne Gud

Ukens tekster:

1 Mos 3,1–5; 3 Mos 20,26; 1 Sam 2,2; 1 Joh 4,7–19; 1 Mos 1,1; 2,7; Matt 1,23; 28,20.

Ukens vers:

Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus (Joh 17,3).

For å ha et sterkt forhold til Gud er det avgjørende å ha en klar forståelse av Guds karakter. Derfor skal vi se på hva Bibelen sier om Guds karakter denne uken og huske at det «er mørket av misforståelser om Gud som omgir verden. Menneskene mister kunnskapen om hans karakter. Den har blitt misforstått og feiltolket. Nå er tiden da Guds budskap skal forkynnes, et budskap som har en opplysende innflytelse og en frelsende kraft. Hans karakter skal gjøres kjent. Lyset fra hans herlighet, lyset fra hans godhet, barmhjertighet og sannhet skal skinne inn i verdens mørke ... Det siste nådens budskap som skal gis til verden, er en åpenbaring av hans kjærlige karakter.» – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 415

En fullgod beskrivelse av Gud virker umulig, og derfor kan vi bare peke på det Bibelen sier om ham. Vi vil aldri kunne vite alt om Guds person her og nå, men la oss be om at vår forståelse av og kjærlighet til ham vil bli dypere etter som vi lærer mer om ham, slik at vi vil ønske å komme ham nærmere så vi kan gjenspeile hans kjærlighet og personlighet.

ET KLARERE BILDE AV GUD

Bibelen gir det sanneste og klareste bildet av Gud. Den søker å dra til side sløret mellom den synlige og den usynlige verden så vi kan se hvor vi kommer fra og hvor vi skal hen, og for at vi skal se hvem som har styringen og hvordan han er.

Fra 1. Mosebok til Åpenbaringen leser vi om den ene sanne Gud som gir seg til kjenne i Bibelen og i Jesus Kristus, som er Gud i menneskelig skikkelse. Vi kan lese om Guds allmakt (Job 1,12), allvitenhet (Jes 46,9–10), rettferdighet (Jes 30,18), barmhjertighet (5 Mos 7,9), kjærlighet og tålmodighet med oss (Rom 2,4), hans visdom (1 Kor 2,7), nåde (2 Kor 12,9), tilgivelse (Matt 6,14) og hans vilje for vårt liv (Jer 29,11), hans makt over døden (Joh 11,25), hans rike (Sal 47,8) og hans evige natur (5 Mos 33,27), pluss mange andre egenskaper som gir oss god grunn til å elske ham og ha et varig forhold til ham. Jo mer vi vet om Gud og hvordan han er, desto mer vil vi elske ham og ønske et nært og varig forhold til ham.

Det var Lucifer som først tvilte på Guds karakter. Hans tvil om hvem Gud er, førte til den største kampen i universets historie. Siden den gang har «Satan stadig forsøkt å holde menneskenes sinn opptatt med ting som hindrer dem i å lære Gud å kjenne» – Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, bind 5, s. 740. Det er det samme for Satan hvilket bilde vi har av Gud (panteisme, ateisme, deisme osv.), bare det ikke er et korrekt bilde.

Les 1 Mos 3,1–5. Hva ville Lucifer med sin samtale med Eva? Hvilke løgner fortalte han om Gud?

Satans budskap til Eva var: Gud skjuler noe for dere. Han ønsker ikke deres beste. Dere kan ikke stole på ham. White utdyper det slik: «Helt siden den store stridens begynnelse har det vært Satans mål å gi et uriktig bilde av Guds karakter og oppmuntre til opprør mot hans lov.» – *Patriarchs and Prophets*, s. 338

Hvordan baktales Gud i dag? Hvordan har du gitt andre et feilaktig bilde av Gud?

Gud er hellig

Hellighet er ikke et ord folk bruker særlig ofte, kanskje fordi det er så få hellige ting rundt oss. Sabbaten er hellig tid, og Gud er jo hellig. Men i hverdagen mangler vi hellighet.

Hvis du ser på de egenskapene som oftest forbindes med Gud, vil du finne at hellighet står sentralt i hvem Gud er. Men hva betyr det?

Hva sies om Gud her: 3 Mos 20,26; 1 Sam 2,2; Jes 57,15 og Esek 38,23?

Når Bibelen beskriver Gud som innbegrepet av hellighet, betyr det at han er helt fri for og atskilt fra ondskap og synd. Gud er 100 prosent god fra først til sist. Slik sett er Guds hellighet utgangspunktet for alle hans andre egenskaper.

F.eks. er Guds kjærlighet en ren, hellig kjærlighet – en kjærlighet helt uten egoistiske motiver. Hans allvitenskap er hellig allvitenskap og fri for onde hensikter. Ville du stole på en allvitende Gud om han ikke var hellig? Nei, det ville være grunn til å frykte ham.

Guds allmakt er hellig allmakt. Tenk deg en Gud som er allmektig, men ikke hellig. Han kunne være en mektig, ond tyrann. Guds hellighet gjør det mulig å elske ham, for han er god fra begynnelse til slutt. Derfor er hellighet kanskje det viktigste vi trenger å forstå om Guds karakter. Men det er også noe av det mest misforståtte.

Tenk på personer i Bibelen som Moses, Jesaja, Esekiel, Daniel og Johannes, som kom Gud nær. Hva var deres første reaksjon? De tok av seg skoene, skjulte ansiktet eller falt om som døde. Vi mennesker er syndige og så uhellige at vi ikke tåler å stå i Guds nærhet. Intet menneske kan se Guds ansikt og leve. Når White fikk synet, ropte hun ofte: «Hellig ... hellig ... hellig», for det var det ordet som best fanget det hun så. Og de fire levende vesener hvilte ikke dag eller natt, men sier: «Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den allmektige, han som var og som er og som kommer» (Åp 4,8).

Ja, Gud er ren hellighet, og når vi kommer til ham, må vi se ham som sådan. Hvordan inspirerer dette deg? Hvordan utfordrer det deg når det gjelder din egen karakter?

GUD ER KJÆRLIGHET

Kjærlighet er kanskje det ordet kristne bruker mest om Guds karakter. Det kan skyldes utsagnet om Gud i 1 Joh 4,8: «Gud er kjærlighet». Johannes sa ikke «Gud er kjærlig», men «Gud er kjærlighet». Kjærlighet er hans karakter, selve innbegrepet av hvem han er.

Mange danner seg et bilde av Gud ut fra sin egen forståelse av kjærlighet, som alltid er ufullkommen. I stedet bør vår definisjon av kjærlighet formes av hvem Gud er, og hva han sier om seg selv i sitt ord.

Hva lærer vi om kjærlighet i 1 Joh 4,7–19?

Guds kjærlighet er fullkommen, gratis og relasjonell, slik det går frem av oppfordringene om å «bli i ham» i 1. Johannes' brev, for «vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud og Gud i ham.» (1 Joh 4,16) Gud er kjærlighet, og han skapte oss i sitt bilde (1 Mos 1,27) så vi skal elske og lengte etter kjærlighet. På hebraisk er *hesed* et viktig ord for kjærlighet. Det beskriver Guds paktskjærlighet til menneskene og favner lojalitet, omsorg, standhaftighet og ømhet.

De gamle språkene hebraisk og gresk bruker mange navn om Gud, navn som fanger betydninger og belyser ulike sider ved Guds natur. Her er to eksempler:

- Adonai: Herren over alt, som regjerer for alltid, i forbindelse med pakten (1 Mos 15,2; Dom 6,15; Mal 1,6; Sal 97,5).
- Jahve–Jireh: Herren vil sørge for (1 Mos 22,13–14).

Men det største uttrykket for Guds kjærlighet fikk vi da Guds Sønn kom til vår verden (Joh 3,16) og døde for syndere (Rom 5,8). Gud kunne ha unnlatt å gi oss denne gaven, men i sin store, radikale og uendelig kjærlighet sendte Gud Jesus til jorden slik at vi fritt kunne velge å ta imot hans kjærlighet som ble åpenbart da han døde i vårt sted. Ikke nok med at Jesus bygde bro over den kløften som synden hadde skapt mellom oss og Gud (Jes 59,1–2), han viste oss også Guds fullkomne kjærlighet (Joh 14,9; Hebr 1,3) for å trekke alle mennesker til seg (Joh 12,32).

Kjernen i mange av Guds navn er hans hellighet og kjærlighet. Les 1 Kor 13,4–8 og bytt ut ordet «kjærlighet» med «Gud» overalt. Hva gjør dette med ditt syn på Gud? Prøv så å sette inn ditt navn der det står «kjærlighet». Passer det inn der?

GUD I SKAPELSEN

Du kan nok de første ordene i Bibelen utenat: «I begynnelsen skapte Gud». På hebraisk er ordet for Gud her Elohim. Ordet kan også brukes om falske «guder», men når det viser til den ene sanne Gud, beskriver det en allmektig skaper i forbindelse med hele skapelsen; den transcendent Gud som overgår vår forstand, men som har styr på alt. Han er så mektig at når han taler, blir noe til bare av hans lyd.

Men i neste kapittel, 1. Mosebok 2, finner vi et annet navn på Gud: Jahve. Dette navnet er knyttet til Elohim (Jahve Elohim), den samme allmektige Gud, men navnet Jahve er den ene sanne Guds mer personlige navn og understreker ofte at Gud er paktens Gud, som har et kjærlig forhold til folket han har skapt.

Sammenlign beskrivelsen av Gud i 1. Mosebok 1,1 med 2,7. Hva ser du?

Her i 1. Mosebok 2,7 kan vi tenke oss at Gud knelte og formet det første mennesket av jord med sine egne hender. «Da formet Herren Gud mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble en levende skapning.» Dette er en Gud som kommer nær – så nær at han puster livets ånde i Adams nese. Dette navnet, Jahve, gir et mer intimt bilde av Gud, men Moses bruker begge navnene i de to første kapitlene i Bibelen for å beskrive disse to sidene ved Gud.

Så forunderlig! Her ser vi at Gud er transcendent som Elohim, og immanent, nær oss, som Jahve. Det er godt å tenke på begge disse sidene ved Guds natur: Hans totale kontroll over alt og at han er nær. Som Paulus sa til athenerne på Areopagos: «Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss. For det er i ham vi lever, beveger oss og er til.» (Apg 17,27–28)

Det er viktig å fortsette å søke et klart og balansert bilde av Gud ut fra det Bibelen sier om Guds vesen slik at vi kan vokse i vårt gudsforhold. Derfor er det viktig å lese hele Bibelen, ikke bare deler av den. Jo mer vi lærer om Guds vesen, desto mer vil vi lære å elske ham.

Les Elihus beskrivelse av noen av Guds trekk i Job 36,24–33 og Job 37. Les så Guds utsagn om sin allmakt i Job 38 og 39. Hva sier disse tekstene oss om Gud?

IMMANUEL, GUD MED OSS

Hvis du skulle fortelle en ikke-kristen om Gud slik han beskrives i Bibelen, hvor ville du da finne stoff?

Det beste svaret er Jesus. Bibelen sier at Jesus ikke bare gjenspeiler Gud, han åpenbarer Gud. Det er mange bibelvers som forklarer dette, men det sies enklest i Johannes 14,9. Her sier Jesus: «Den som har sett meg, har sett Far». Skal vi vite mer om Gud, må vi se på Jesus – hans ord, handlinger, væremåte og store kjærlighet til oss mennesker i hans død og oppstandelse.

Faderens kjærlighet og omsorg kommer tydeligst til uttrykk i Sønnen, Jesus. Bibelen gir oss fire fyldige perspektiver på Jesu liv slik at vi kan få et helhetlig bilde av ham. I Matteusevangeliet (skrevet av en jøde for jøder) ser vi Jesus som den etterlengtede Messias som oppfylte det som var lovet. I Markusevangeliet ser vi Jesus leve et aktivt liv i tjeneste og offer. Hos Lukas ser vi hvordan Jesus følte, med sin fullkomne menneskelighet og medfølelse, og vi kan lese beretningen i visshet om at det vi leser er sant (Luk 1,3–4). I Johannes ser vi Guds Sønn legemliggjort og blir bedt om å tro at Jesus er den han sier han er, slik at vårt åndelige liv kan bli fornyet. Selv om de fire evangeliene tar opp det samme temaet, «fremstiller de ikke tingene helt likt. Hver forfatter har sin egen erfaring, og dette mangfoldet utvider og utdyper den kunnskapen som fremføres for å dekke behovene hos ulike sinn.» – Ellen G. White, manuskript 105, 1900. Hvilket evangelium har du lest sist?

I Matteus 1,23 får Jesus et bestemt navn. Hvorfor er dette viktig for å forstå Guds karakter? Les Matt 28,20, og tenk på den siste delen av verset. Sammenlign de to versene. Hva ser du?

Vi har bare streift overflaten av temaet Guds vesen. Gud er større og mer utrolig enn vi kan fatte, og vi kommer til å lære om ham i all evighet.

Gud fortjener vår lovprisning for den han er, og det han har gjort og gjør i vårt liv. Be en lovprisningsbønn til Gud for den han er. Vær konkret om det Bibelen sier om Gud. (For eksempel: «Takk, Gud, for at du er _____, slik du sier i _____.»)

TIL FORDYPNING:

Gud kaller sitt folk til å representere ham, men da må vi kjenne ham. Den beste måten å se ham tydelig på, til tross for vårt syndige menneskeblikk som altfor ofte misforstår hans hellige og fullkomne handlemåte, er ved å granske hans ord i Bibelen.

«All den faderlige kjærlighet som har gått fra generasjon til generasjon i menneskenes hjerter, alle kilder til ømhet som har åpnet seg i menneskesjelen, er bare som en liten bekk i forhold til Guds uendelige, utømmelige kjærlighets hav. Tungen kan ikke uttrykke det, pennen kan ikke beskrive det. Du kan grunne over den hver dag i ditt liv; du kan studere Skriften flittig for å forstå den; du kan mobilisere all den kraft og alle de evner Gud har gitt deg for å forsøke å forstå vår himmelske Fars kjærlighet og omsorg; og likevel er det uendelig mye mer. Du kan studere denne kjærligheten i evigheter, men du vil aldri fullt ut kunne forstå lengden og bredden, dybden og høyden av Guds kjærlighet da han ga sin Sønn til å dø for verden. Evigheten kan aldri fullt ut avdekke den. Men når vi studerer Bibelen og grunner på Kristi liv og frelsesplanen, vil disse store temaene åpne seg stadig mer for vår forståelse.» – Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, bind 5, s. 740

Forslag til samtale:

1. Hvilken av Guds egenskaper som du har studert denne uken, har betydd mest for din forståelse av Gud?
2. Hvilke andre av Guds egenskaper kan du studere for å få et dypere og sterkere forhold til Gud?
3. Les kapittel 1 i *Veien til Kristus* sammen med en annen og snakk om det sammen. Hva har dette kapittelet gitt deg av nye tanker om Guds karakter og Jesus?
4. Mange har et forvrengt bilde av Gud, og Jesus kom for å rette opp i det. Hvordan kan du gi dine omgivelser et klart og riktig bilde av Guds karakter?
5. Tenk på det du lærte i mandagsavsnittet. Vi er jo syndere og ikke hellige, men Bibelen sier også at Guds folk skal leve et hellig liv. Les 1 Pet 1,13–16; Rom 6,22 og Hebr 12,14. Gud er hellig og vil vi skal være hellige. Men hva vil det si å leve et hellig liv?

Sammendrag:

Helt siden skapelsen har Gud ønsket et nært forhold til oss mennesker. Vår forståelse av Gud er gjenstand for Satans angrep, men Gud åpenbarer seg tydeligst for oss gjennom sitt ord og sin Sønn Jesu liv. Hvis vi ønsker et dypere forhold til Gud, må vi ha et klart og vakkert bilde av ham.

11. april

TROEN SOM TOK HAM TIL NYE HØYDER

Kasereka Maghulu Kavatsi, en syvendedagsadventist og entreprenør i Den demokratiske republikken Kongo, bygde opp et forretningsimperium med jordbruk, fiske, kleshandel – og et fraktselskap med eget fly: Kavatsi Airlines.

På et tidspunkt leide Kavatsi Airlines en Boeing 707 fra en partner i Kenya. Avtalen var kompleks: Den kenyanske partneren leide flyet fra et selskap i Dubai, som igjen hadde leid det fra eieren i Storbritannia. Inntektene skulle deles mellom partene i Kenya, Dubai og Storbritannia.

Alt gikk fint – helt til dårlig vær førte til at en flyvning ble kansellert på en fredag. Den kenyanske partneren krevde at flyet skulle ta av på lørdag, men Kasereka nektet.

«Jeg kan ikke fly på sabbaten», sa han.

Partneren kontaktet Dubai:

«Vi har gitt denne mannen et fly, og han nekter å fly på lørdag. Prøv å overtale ham – dette handler om business.»

Selskapet i Dubai forsøkte å få Kasereka til å endre mening, men han sto fast. Da tok de kontakt med den britiske eieren – en hvit mann som snakket swahili. Han ringte Kasereka og spurte:

«Hvorfor flyr du ikke i dag?»

«Jeg er syvendedagsadventist», svarte Kasereka.

«Er det en kirke?»

«Ja, det er en kirke.»

Eieren tok kontakt med andre som hadde leid ut fly til Kavatsi Airlines og spurte om Kasereka. De beskrev ham som en god mann.

«Dette handler om tro», sa de. «Sabbaten er en del av hans religiøse overbevisning.»

Den britiske eieren ga beskjed til partnerne i Dubai og Kenya:

«Dette er et spørsmål om tro. La ham være i fred.»

I løpet av den fire måneder lange leieperioden fløy Kasereka flyet hver dag – bortsett fra på sabbaten. Deretter leverte han det tilbake.

Et år senere ringte den britiske eieren igjen:

«Jeg vil møte deg ansikt til ansikt. Jeg vil komme hjem til deg og se hvordan du bor.»

Han fløy til Kongo og bodde i gjestehuset til Kasereka.

«Jeg kom hit med et mål», sa han. «Jeg ville se om du fortsatt holder fast ved troen som fikk deg til å nekte å fly på lørdager.»

Så kom overraskelsen.

«Jeg har aldri tjent så mye som jeg gjorde i de fire månedene vi samarbeidet. På grunn av din tro gir jeg deg et fly – helt gratis.»

Han ga Kasereka et privatfly med 18 seter.

Kasereka ble både ydmyk og overrasket.

«Jeg tjener bare Herren», svarte han.

Stolthet og ydmykhet

Ukens tekster:

1 Joh 2,15–17; Luk 18,9–14; 1 Joh 1,9; Hebr 11,24–26; Luk 22,24–27; Fil 2,3–8.

Ukens vers:

For hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt (Luk 14,11).

Alle kjenner mennesker med stort ego, som tror at de aldri tar feil. Eller kanskje du kjenner noen som vil ha styringen og aldri tar imot råd eller konstruktiv kritikk. Eller én som alltid er på kant med andre eller elsker å holde andre nede. Vi tenker straks på andre, men hva med oss selv? Når vi peker på andre og nekter for at vi er stolte, bedrar vi oss selv.

Alle har kjempet mot med stolthet. Alle har opplevd at vi har villet se ut, oppføre oss, snakke eller fremstå bedre enn dem rundt oss fordi vi tror vi er bedre enn dem, iallfall på noen plan. Noen har sagt at stolthet skyldes ønsket om å vise at vi har en verdi. Men vi burde allerede vite at vi har verdi fordi vi er skapt av Gud og fordi Kristus døde for oss.

Denne uken skal vi se på hva stolthet kan gjøre med forholdet til Gud og andre mennesker, og vi skal se hva Bibelen sier om ydmykhet overfor andre og Gud.

STOLTHETENS STRAMME GREP

Stolthet. Når du tenker på ordet, ser du kanskje for deg en stolt politiker, en rik eller berømt person, eller en påfugl. *Stolthet* er følelsen av at du er viktigere eller bedre enn andre. Og den følelsen verken kan eller bør man stole på.

Stolthet oppsto hos Lucifer, den beskyttende kjeruben som sto Gud nær. Vi vet ikke når eller hvordan egoistiske tanker krøp inn i hans hjerte, men vi vet at de ble opphavet til det vi kaller den store striden. Vi ser at Satan er det motsatte av Gud. (Jf. Jes 14,12–14 og Fil 2,5–11.) Derfor har vår verden slitt med syndens følger helt siden Satan sådde tvil hos Adam og Eva og fristet dem til å elske og stole mer på seg selv enn på Gud.

Les 1 Joh 2,15–17. Hvilke tre viktige ting lærer du om stolthet og kjærlighet til verden?

Kan stolthet være noe positivt? Kanskje ikke slik vi kjenner det, selv om vi kan bruke ordet positivt når vi omtaler en persons prestasjoner eller setter pris på noe en har gjort («Jeg er så stolt av deg!»). Det å strebe etter det perfekte og anerkjenne og være glad for de gavene og evnene Gud har gitt deg, behøver ikke å bety at du er stolt. Ifølge Skriften finnes det en riktig form for selvkjærlighet (tenk på Jesu bud i Mark 12,31, der han sier at vi skal elske andre som vi elsker oss selv), men dette er alltid *uselvisk* kjærlighet. Folk er heller ikke stolte når de har Guds nærvær i sitt liv og har en tydelig retning (se 1 Tim 3,1). Folk er stolte når de ikke gir Gud æren for det han gjør i deres liv.

Vi må huske at våre ting, evner og prestasjoner ikke avgjør vår verdi. Vår verdi kommer fra Gud, for alt vi har, også det som frister oss til stolthet, har vi fra ham. Det må vi ikke glemme.

Still deg spørsmålet: Hvor stolt er jeg egentlig? Hvordan kan min stolthet påvirke forholdet til Gud og andre mennesker?

KJENN DEG SELV

To menn går i kirken for å be. Den ene er en respektert forstander som står foran menigheten før gudstjenesten begynner, slik at de kan se ham. Han ber høyt og takker Gud og tror han er god. Den andre er en av samfunnets lavere eksistenser og står helt bakerst i kirken. Der nede i hjørnet faller han på kne tynget av synd og hvisker fortvilet med tårer i øynene: «Ha nåde med en synder som meg, Herre!»

Les Luk 18,9–14. Hva synes du om de to? Hva mente Jesus? Hva kan vi lære av dette?

Vi har lett for å fremheve oss selv. Det kan bli en vane å fortelle andre om det vi har utrettet og hvor flinke vi er. Men slikt påvirker ikke Guds syn på oss, for det er det motsatte av det vi gjerne tror: «Hver den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt» (Luk 18,14). Jesus oppfordrer oss også til å ta den dårligste plassen og la verten fremheve oss hvis han vil (Luk 14,8–10). Dette omvendte riket som Jesus forkynner, er det motsatte av det vi skulle vente. «Kristus kan bare frelse den som innser at han er en synder». – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 158

Når vi innser vår syndighet og store behov for Kristus, kan vi komme til ham og være trygge på at «dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og rensar oss for all urett» (1 Joh 1,9).

Jø nærmere vi kommer Kristus, desto klarere ser vi at vi er uverdige syndere. «Det er bare én måte å få sann innsikt i seg selv på. Vi må se på Kristus. Det er fordi de ikke kjenner ham at mennesker blir så opphengt i sin egen rettferdighet.» – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 159

Så, hva mener Gud om de stolte? I Peters første brev 5,5 står det: «Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde». Det kan ikke sies klarere.

Når opplevde du sist Guds nåde? Vi bør også vise andre nåde. Ta deg tid til å be nå, be Gud om å ydmyke deg under hans mektige hånd slik at han alene kan opphøye deg når tiden er inne.

MOSES, EN YDMYK TJENER

Det egyptiske palassets store saler var preget av overdådighet, nytelse og bekvemmelighet. «Slik ble Moses opplært i all egyptisk visdom, og han var full av kraft i både ord og handling» (Apg 7,22). Han kunne ha fått et liv preget av makt, rikdom og popularitet, men Moses valgte noe annet. «Han er uten sidestykke som historiker, lyriker, filosof, hærfører og lovgiver. Hele verden lå for hans føtter, men han hadde moralsk kraft til å avvise de smigrende utsiktene til rikdom, storhet og berømmelse, og valgte heller å lide med Guds folk enn å nyte syndens gleder en kort stund». – Ellen G. White: *Patriarchs and Prophets*, s. 246

Les Hebr 11,24–26. Hvorfor valgte Moses en annen vei og ydmyket seg?

Moses' ydmykhet senere i livet er påfallende i lys av den makten han hadde og hvor han kom fra. Men en impulsiv synd (2 Mos 2,12) gjorde at han mistet selvtilliten og selvtilstrekkeligheten. Med fjellene som klasseromsvegger og stoltheten lagt på hylla, ble Moses undervist av Gud i 40 år og fikk det han måtte vite for å lede et folk ut av slaveri og inn i det lovede land. Makten og rikdommen i det som kunne ha vært et annet liv i Egypt, var ingenting når Moses tenkte på evigheten. Gud hadde kalt ham helt konkret, og Moses føyde seg.

Det som kanskje er viktigst i denne sammenheng, er det som står i 4. Mosebok 12,3: «Moses var en svært ydmyk mann, mer ydmyk enn noe annet menneske på jorden». Moses var en av Bibelens store patriarker og er kjent for sin ydmykhet og saktmodighet. Tenk så annerledes hans liv og lederskap ville vært hvis stoltheten hadde sneket seg inn i disse hendelsene i hans liv: den brennende busken, plagene i Egypt, kryssingen av Rødehavet, mannaen fra himmelen, samtalene med Gud, de ti bud og Guds ord etter at han slo på klippen.

Tenk på livet ditt. Ville «ydmyk» eller «saktmodig» komme med på listen hvis noen skulle beskrive deg? Hvorfor eller hvorfor ikke? Vi kan ikke være ydmyke av oss selv. Synd er en del av livet, og derfor trenger vi Jesus.

VÅR STØRSTE FEIL

Tenk deg at du er en av Jesu disipler. Du reiser med ham, spiser med ham, sover nær ham og lærer av ham mens han forvandler mange, også deg. Folk strømmer til, og du innser hvor spesielt det er at han valgte deg som en av sine tolv nærmeste. Så begynner du å lure: Hvem er egentlig størst av oss?

Les Jesu ord om storhet i Lukas 22,24–27. Hva er kjernen i det han sier?

Man skulle tro at en slik debatt var utenkelig etter all den tiden de hadde vært sammen med Jesus. Men det skjedde.

I stedet for å være fornøyde med sitt kall, vokste stoltheten hos dem, og alle trodde de var bedre enn de andre. Slike tanker kan lett ta overhånd. Men det er sant at «det finnes ikke noe som er mer støtende for Gud eller farligere for menneskesjelen enn stolthet og selvgodhet. Dette er den mest håpløse og uheldredelige av alle synder.» – *Christ's Object Lessons*, s. 154

Dette er alvorlig. Vår stolthet fornærmer Gud mer enn *noe annet*, og det er et karaktertrekk som er vanskelig å seire over, for ofte ser vi ikke hva det egentlig er. I vår selvtilstrekkelighet lar vi være å evaluere oss selv, for stolthet er konge. Vi må stoppe opp, gå i oss selv og be Gud om hjelp til å se vår sanne tilstand, for stolthet kan være det som mest av alt står i veien for et nært forhold til Gud.

Hvis du innser at bare Gud kan luke bort din stolthet og egoisme, så be denne bønnen nå: «Herre, ta mitt hjerte, for jeg kan ikke gi deg det. Det er ditt. Hold det rent, for jeg kan ikke holde det rent for deg. Redd meg til tross for meg selv, mitt svake, ukristelige jeg. Form meg, dann meg, løft meg opp i en ren og hellig atmosfære hvor din store kjærlighet kan strømme gjennom min sjel.» – *Christ's Object Lessons*, s. 159

SE PÅ HAM

Les Luk 22,27 igjen. Hva er budskapet?

I skarp kontrast til disiplenes ønske om å være størst og troen på at de var bedre enn andre, ser vi Jesus – det beste eksemplet på ydmykhet. Jesus, som sa: «Men jeg er som en tjener blant dere» (Luk 22,27). Jesus, som hver dag ga til dem som trengte hjelp fordi han var fylt av medfølelse og så folkemengden som sauer uten gjeter. Han visste at menneskene trengte ham mer enn noe annet i livet, selv om de færreste visste det. Jesus, som ga fra seg himmelen for å dø for menneskeheten i håp om at de ville forstå hans nådehandling og ta imot hans innbydelse om å ha et forhold til ham.

Les Fil 2,3–8. Hvordan skal vi leve i lys av korset?

Jesus gjorde *alt*. Han bar alt. Når vi stopper opp lenge nok til virkelig å se ham – helt og fullt – kan vi ikke unngå å se vår urenhet, vår skitt og vårt behov for ham i vårt liv.

Når vi ser på ham, blir alt annet (ikke minst vår storhet) helt ubetydelig. Det viktigste blir hvem Jesus er, hva han har gjort og hvor høyt han elsker sitt skaperverk. Når vi ser på ham, blir selvet borte. *Jesus*. For et vakkert, mektig navn. Ingen har vist slik ydmykhet. Når våre åpne hjerter lærer om ham, når vi forstår hva han har gjort for oss, og når vi lar hans livgivende ord trenge inn i sinnet, ser vi hvor stolte og elendige vi er. Hvis disiplene, som levde sammen med og lærte av ham, kjempet med stolthet, må vi ikke tro at vi er annerledes. Vi må være ydmyke for å vokse i forholdet til Jesus.

Ta litt ekstra tid til ham nå. Ta Bibelen, en penn og en dagbok eller noe papir, og finn et stille sted – kanskje ute. Be Gud gjøre hjertet ditt mykt og tale til det. Skriv av Salme 138. Hvilke ord faller deg spesielt i øynene?

TIL FORDYPNING:

«Jo nærmere vi kommer Jesus og jo tydeligere vi ser hans rene karakter, desto tydeligere vil vi se syndens enorme syndighet, og desto mindre lyst vil vi få til å fremheve oss selv. De som himmelen gjenkjenner som hellige, er de siste til å skryte av sin egen godhet.» – *Christ's Object Lessons*, s. 160

«Ydmykhet er viktigere enn ære. Til å fylle en høy stilling blant mennesker velger himmelen den arbeideren som inntar en ydmyk stilling overfor Gud, slik døperen Johannes gjorde. Det er den mest barnlige disippelen som arbeider best for Gud. De himmelske vesener kan samarbeide med den som ikke er ute etter å fremheve seg selv, men etter å frelse sjeler ...

Når mennesker opphøyer seg selv og føler at de er nødvendige for at Guds store plan skal lykkes, sørger Herren for at de blir satt til side ...

Det var ikke nok at Jesu disipler ble undervist om hans rikes natur. Det de trengte, var en hjertets forandring som ville bringe dem i harmoni med dets prinsipper ... Den enkelhet, selvforglemmelse og tillitsfulle kjærlighet som et lite barn har, er egenskaper som himmelen verdsetter. Dette er kjennetegnene på sann storhet ... Den som er ærlig og angrer, er dyrebar i Guds øyne. Han setter sitt segl på mennesker, ikke ut fra deres rang, rikdom eller intellektuelle storhet, men ut fra deres forening med Kristus.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 436, 437

Forslag til samtale:

1. Hva mer kan disse tekstene si oss om stolthet og ydmykhet? Matt 23,12; Sal 25,9; Sal 149,4 og Jak 4,6.10.
2. Vær ærlig: Når viste du sist frem din egen fortreffelighet? Hvordan påvirket det forholdet til Gud eller dem du viste deg frem for?
3. Hva må du kanskje endre på for å ydmyke deg for Gud og få et dypere forhold til ham?

Sammendrag:

Stolthet kan være noe av det som hindrer vekst i et forhold til Gud mest. Hvis vi føler at vi klarer oss selv og ikke trenger dette forholdet, vil vi heller ikke strebe etter det. Jesus var derimot verdens ydmykeste mann og det mest fullkomne eksempel på et nært forhold til Gud.

18. april

VI LIKER Å HJELPE

En mor med tre små jenter gikk opp stien til huset til Iolanda i Belo Jardim, en brasiliansk by med 80.000 innbyggere.

Iolanda sto i døra og ga ris og bønner til en fremmed som hadde kommet for å be om mat. Huset hennes lå ved en travel gate, og folk kom ofte innom for å få hjelp. Hun skjønte at familien som nå kom, også trengte noe, og hun ventet til den første gjesten hadde gått.

Da moren og jentene kom frem, la Iolanda merke til at barna var barbeint.

«Hvorfor har ikke barna dine sko på?» spurte hun.

Moren forklarte at sandalene til den eldste datteren, som var åtte år, hadde gått i stykker. Derfor hadde hun bedt de to yngste, fire og seks år gamle, om å ta av seg sandalene – så storesøster ikke skulle føle seg flau.

«Jeg skal hente et par sandaler og litt mat», sa Iolanda.

Hun gikk inn og kom tilbake med sandaler til den eldste jenta, samt kjeks, småkaker og kaldt vann.

Barna strålte av glede.

«Kan vi kalle deg bestemor?» spurte en av dem.

Moren ble rørt av Iolandas vennlighet.

«Hvorfor gjør du dette?» spurte hun.

«Jeg er kristen og tilhører Syvendedagsadventistkirken», svarte Iolanda. «Vi liker å hjelpe folk. Jeg syr klær til barn, og folk i kirken kommer med mange donasjoner. Så jeg har masse sko og klær.»

«Jeg vil være en del av denne kirken», sa moren. «Jeg vil studere Bibelen sammen med deg».

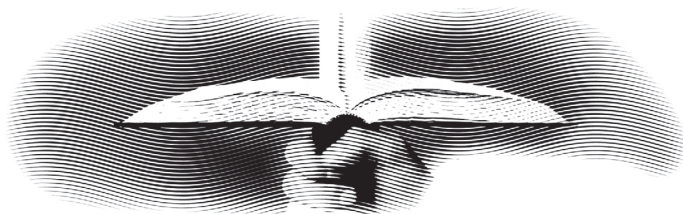
Et år senere ble hun døpt og medlem i adventistkirken.

Iolanda Xavier, en 86 år gammel oldemor, mener ingenting er viktigere enn å følge Jesu oppdrag:

«Misjon er viktig. Vi er alle født av Gud for å være misjonærer.»

En del av forrige kvartals misjonskollekt gikk til å åpne en kirke ved Pernambucano Adventistakademi i delstaten Pernambuco, der Iolanda bor.

Bibelsens rolle

Ukens tekster:

Klag 3,22–23; 2 Tim 3,15–17; Joh 17,17; Ef 1,13; Sal 119,11; 1 Kor 2,14.

Ukens vers:

For Guds ord er levende og virkekræftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marg og bein, og dømmer hjertets tanker og planer (Hebr 4,12).

Bibelen. Du har sikkert en eller flere. Gjennom historien har denne boken blitt kopiert i hemmelighet, smuglet og forbudt. Det er verdens mest utgitte bok, på alle språk, og også en av de eldste. Noen har ofret livet for at Bibelen skulle bevares.

Hvor er Bibelen i ditt liv? Leser du den, eller står den og samler støv? Har du det for travelt til å ta deg tid til å studere Guds ord, eller er du for trett til å åpne den?

Guds ord er levende og virkningsfullt, og Gud kaller deg til å la det tale til deg, oppmuntre deg, utfordre og forandre deg og gi deg veiledning og håp.

Bibelen er ikke bare en akademisk bok eller en samling gamle historier. Nei, den er en vakker, dyptgående beretning om hvordan universets skaper vil dra oss til seg. Hvis du vil vokse i ditt forhold til Gud, er det beste du kan gjøre å forplikte deg til å ta tid til ham hver dag ved å be, lese hans ord og overgi deg til det han lærer deg.

DET KRAFTIGSTE VÅPENET

Før vi ser på hvorfor Bibelen er så verdifull og hvordan vi kan grave dypere i vårt bibelstudium, er det noe vi må forstå: Et av Satans alvorligste angrep mot deg er å hindre deg i å ta deg tid til Gud gjennom hans ord. Hans viktigste strategi er å holde folk borte fra Bibelen med travelhet, apati, tretthet eller tvil. Han vet at når vi er sammen med Gud i hans ord, blir livet fornyet og sjelen får næring, og det vil han forhindre!

«Satan bruker alle mulige midler for å forhindre at [mennesker] får kunnskap om Bibelen, for dens klare budskap avslører hans bedrag» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 593. Satan vet at Guds ord gjør ham kraftløs. Han vet at bønn og bibelstudier er de sterkeste våpnene mennesker kan bruke mot ham (Ef 6,17–18; Hebr 4,12), så han gjør alt for at vi ikke skal lese og be. Han vet at Guds ord er mektig og at det ikke bare skapte verden (Sal 33,6), men at det også kan vekke døde til live (Joh 11,41–44) og gi oss kraft til å seire (Matt 4,1–11).

Ved å holde Guds folk borte fra Bibelen, påvirker Satan ikke bare vårt gudsforhold, men også forholdet til andre. Våre ekteskap blir anstrengte, vi kjefter på barna og mister tålmodigheten med venner og kolleger. Livet virker for hektisk; vi føler oss stresset og nedlesset, uten utvei. Og overraskende nok stopper vi ikke ofte opp og innser hva som er på gang. Vi tror kanskje at vi er nær Gud, men i virkeligheten svekkes vi for hver dag som går uten Guds ord.

Selv når vi har et opp-ned og ustabil forhold til Gud, er Gud utrolig konstant, som det står i Klagesangene 3,22–23. Hva ser du i disse versene, og hvordan kan de sammenlignes med vår menneskenatur?

Som vernende kjerub før han falt (Esek 28,14–17), hørte Lucifer Guds ord og kjente deres utrolige kraft. Nå hater han denne sannheten, så det er klart hvorfor sinnet blir sløvt og hjertet stumt når vi ikke hører Guds ord og tar det med oss i hverdagen.

Hvor vimsete og inkonsekvant er du i ditt andaktsliv? Hva bør svaret ditt si deg om å gjøre noen endringer, hvis det trengs?

SKRIFTEN, AUTORITETEN

Bibelens autoritet og funksjon er tydelig beskrevet. Les og skriv av 2 Tim 3,15–17. Legg merke til det som sies om Bibelens funksjon.

Vi må ikke forvente at Bibelen skal tjene våre formål eller synsvinkler, for de er ikke alltid de samme som Guds. For eksempel bør vi ikke bruke metoden «lukk øynene og pek på en tekst», for det er ikke slik Gud vil tale til oss gjennom sitt ord. Gud er ikke en nikkedukke som bare tjener våre behov og ønsker. Hans veier og tanker er høyere enn våre (Jes 55,9), og derfor må vi ikke prøve å kontrollere hans ord til oss. Vi bør heller ikke velge ut bare de delene av Bibelen vi synes om. Vi bør heller se på Bibelen og ikke bare lese de enkle, kjente tekstene og utelate det som er utfordrende eller provoserende. Hvis vi vil at Gud skal tale til oss, må vi ta Bibelen som en helhet og bruke sunne metoder når vi studerer den, og stole på at Gud vil åpenbare det vi trenger å høre når vi trenger det.

Jesus sier: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand» (Matt 22,37). Det vil si at Gud ikke vil at vi skal se bort fra vår forstand, men at han vil gi oss sin kunnskap og forståelse, som delvis åpenbares gjennom hans ord. Vi kan lese mange fortellinger der Gud snakket med mennesker som Henok, Abraham, Moses og Job, og mange samtaler som Jesus hadde med mennesker. Gud overkjører ikke vår menneskelige fornuft, men inviterer oss til å underkaste den hans ord og visdom når vi «arbeider på» vår frelse.

Men den menneskelige fornuft er også *menneskelig* – den kan feile og bedra. Den er *aldri* ufeilbarlig. Den kan skyve Gud til side og prøve å finne løsninger på egen hånd. Da stiller vi oss på lik linje med eller over Gud. Folk kan gå til Skriften med en arrogant og kritisk holdning og tro at de har hørt alt før og at det ikke er noe nytt. Det er når vi føler oss viktige, selvsikre, selvtilstrekkelige og ikke trenger noe at vi forsømmer forholdet til Gud og stoler på vår egen kunnskap og mangelfulle fornuft.

BIBELENS SANNHET

På 1960-tallet hadde enkelte liberale teologer en tendens til å avskrive Gud fra teologien. I 2017 hadde bladet Time en forsidehistorie med overskriften «Er sannheten død?». Det er interessant fordi denne trenden illustrerer holdningen i samfunnet. Selve ideen om «sannhet» har forfalt så til de grader at ingen lenger vet hva sannhet er. Ifølge populærkulturen finnes det ingen målestokk, ingen grunnvoll som er konstant og som man kan stole på at vil bestå tidens prøve. Men Jesus sa: «Jeg er veien, sannheten og livet» (Joh 14,6). Hans ord vitner om ham som sannheten i fullkommen renhet.

Les disse tre versene sakte, og les dem deretter en gang til. Hva merker du deg ved disse budskapene?

Joh 17,17 _____

Ordsp 30,5–6 _____

Sal 12,7 _____

Bibelen sier at grunnsannheten, Jesus selv, ikke forandrer seg (Hebr 13,8). Men når vi leser Guds ord, kan vår forståelse av Gud og hans sannhet vokse. «Det finnes gullgruver av sannhet som den oppriktige ennå ikke har funnet» – Ellen G. White: *Testimonies for the Church*, bind 5, s. 704. Når White snakket om «sannhet», mente hun alltid sannheten som Gud har gitt oss i sitt ord. Vi kan søke etter ytterligere lys i Bibelen, for Bibelen motsier aldri tidligere sannheter, men bygger videre på dem.

Les 1 Tess 2,13; Sal 33,4–5 og Ef 1,13. Hva er budskapet?

Bibelen, og bare Bibelen, må være kilden til det vi forstår som sannhet. Alle andre kilder må prøves mot Guds ord. Selv det vi anser som «fornuft» må prøves mot Guds ord.

Noen vil ha det til at det ikke finnes noen sannhet. Hvorfor er dette en selvmotsigelse? Det vil si, hvorfor er påstanden om at det ikke finnes noen sannhet et forsøk på å formidle sannhet, og dermed en selvmotsigelse?

BIBELENS PÅSTANDER

Hva kan endre seg hjemme hos deg hvis du går til Bibelen når du står overfor en viktig beslutning, et problem i et forhold eller en utfordring? Hva kan bli annerledes på jobben eller i kirken hvis Bibelen virkelig blir det folk ser verden gjennom og lever etter?

Bibelens forfattere visste hvor verdifulle Bibelens ord var. Ingen annen bok kan tale til ditt liv som den. Ordene kan stå på sidene i Bibelen din, men hvordan kan du bevare dem i hjertet?

Hva er Davids råd i Sal 119,11, og hvordan kan du følge det? (Se også Hebr 4,12.)

En av Bibelens påstander om seg selv står i Hebreerbrevet 4:12. Et tveegget sverd er kraftig og skarpt, men Bibelen kan gjøre det menneskelige redskaper ikke kan for menneskesjelen. Bibelen beskriver seg selv som levende. Kanskje har du lurt på hvordan dette kan stemme siden den ble skrevet for tusener av år siden, men Jesus sa: «De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv» (Joh 6,63). Hvis ditt hjerte er knust eller livet faller fra hverandre, kan Gud tale inn i din verden og forandre ting. GT beskriver også Guds ord som svært aktive og slett ikke stillestående eller passive (se Jes 55,11). Da David tenkte over den virkningen Guds ord hadde på hans liv, skrev han: «Det er min trøst i nøden at ditt ord gir meg liv» (Sal 119,50).

Kanskje har du opplevd sterk sult en gang, eller kanskje har du fastet eller slanket deg. Er det ikke godt med mat når du har vært sulten? I åndelig forstand er Bibelen mat for sjelen.

Hvis sjelen din er tom og sulten, så åpne det levende ordet. Les Jer 15,16; 1 Pet 2,2 og Matt 4,4. Guds ord er godt for sinnet og hjertet, og når vi leser det, vil det mette oss og gi oss næring, slik vi er lovet.

Ordene i Bibelen kommer fra Gud selv. Gud har sendt dem til oss og alle andre som søker ham. Når vi leser dem med et åpent sinn og i bønn, vil disse ordene ikke være bortkastet.

Hvilke av dine utfordringer taler Bibelen til? Hvorfor må du ikke la selvet hindre deg i å følge det den sier til deg?

HJERTETS TILSTAND

Vår evne til å motta veiledning fra Guds ord (Job 22,22) avhenger mye av hjertets tilstand når vi kommer til Bibelen. Hva sier 1 Kor 2,14 om dette?

Åndelig skjønn er åndelig innsikt og forstand. Derfor er det logisk at en åndelig åpen person vil få andre inntrykk av Bibelen enn en åndelig lukket person. En som mener Bibelen er tåpelig, leter ikke etter sannhet der.

Så både holdningen til Bibelen og måten vi leser den på, er viktig for vår vekst i forholdet til Gud. Hvordan forklarer Paulus dette i 1 Tess 2,13?

Guds ord virker i oss når vi tror. Når du åpner Bibelen og tror at Gud har noe å si deg gjennom den, vil han tale til deg og virke i ditt liv. Men mye avhenger av tro og forventninger. Heldigvis kan Gud styrke troen din (Mark 9,24) selv om den er liten som et sennepsfrø (Luk 17,6).

Et av Bibelens store formål er å tale sant til oss om hvordan vårt forhold til Gud er og hvordan det kan styrkes. Hvis du er åpen for Den hellige ånd og kommer til Ordet med ydmykhet, vil du bli forandret, selv om du kanskje ikke merker det hver dag, for slik forandring og vekst skjer gjerne gradvis. Men hvis vi holder fast ved apati og synd og ikke vil forandres, nytter det lite å lese Bibelen. Den hellige ånd oppfordrer oss til å komme Jesus nærmere. Vil vi det? I så fall får vi «visdom til frelse» (2 Tim 3,15), og vi får se ting vi aldri hadde forestilt oss.

Hvordan er det med meg når jeg kommer til Bibelen? Kommer jeg med mine holdninger til Bibelen for å forsvare dem, eller kommer jeg med et åpent sinn og en barnlig tro for å se hva Gud vil si meg i dag? Hvorfor er svaret viktig?

TIL FORDYPNING:

Hvordan vil du bedømme ordene du har sagt det siste døgnet? Var de kjærlige, vennlige, muntre, oppløftende, frustrerte, trette, engstelige, sinte, sladrete eller ond-sinnede? Bibelen sier at «det hjertet er fullt av, det sier munnen» (Matt 12,34). Når vi har skrot i hjertet, kommer det ut med ordene våre.

Alle har vel vært frustrerte, slitne eller stressede, og den sinnstilstanden påvirker det som kommer ut av munnen (ofte ord vi siden angrep på). Men når hjertet er fylt av kjærlighet til noen, kommer det til uttrykk i det vi sier.

Guds ord taler også om hans hjerte og hans hensikter med oss. Det er fantastisk å tenke på at disse ordene, som kommer fra Guds hjerte, står i Bibelen. Det er utrolig å se hvilken kraft Guds ord har hatt gjennom historien.

«Det er én ting å behandle Bibelen som en bok med gode moralske lærdommer som skal følges så langt det er forenlig med tidsånden og vår posisjon i verden. Det er noe helt annet å betrakte den som det den virkelig er – den levende Guds ord, det ordet som er vårt liv, det ordet som skal forme våre handlinger, ord og tanker. Dersom vi betrakter Guds ord som noe mindre enn dette, er det det samme som å avvise det. Og slik avvising fra dem som sier de tror på den, er den viktigste årsaken til skepsis og vantro blant de unge.» – Ellen G. White: *Education*, s. 260

Forslag til samtale:

1. Hvilke logiske og fornuftige grunner har du for din tro? Sikkert flere enn du tror.
2. Hvordan kan du sikre deg at bibelstudium og bønn er grunnlaget for ditt gudsforhold? Hvordan kan du ha et forhold til Gud uten bønn og bibelstudium?
3. Hvor ville du anbefale en som ønsker et dypere gudsforhold å begynne å lese?
4. Hvordan kan du leve av hvert ord som kommer fra Herrens munn? (5 Mos 8,3). Hvordan kan det fortone seg i ditt liv?
5. Hva sier disse tekstene om Guds ord? Hebr 11,3; Sal 33,6; Matt 11,4–5; 1 Tess 4,16; Ef 6,17; Jak 1,21.

Sammendrag:

Bibelen er levende og mektig, og å lese den er grunnlaget for et voksende forhold til Gud. Den lærer oss ikke bare om Guds fantastiske karakter og hans samspill med menneskene gjennom jordens historie – den taler også til hver og en av oss i dag når vi kommer til den i ydmykhet.

25. april

FENGSLET FOR TROEN

Kan du forestille deg å bli kastet i en kald og mørk celle – bare fordi du deler budskapet om Jesus? Det skjer ofte med misjonærer i et lukket land i Sørøst-Asia.

Nylig reiste Chong, en misjonsspioner, og Peter, leder for det lokale kirkekontoret, til nord i landet for å besøke en ny kirkegruppe.

Under middagen med medlemmene fikk de høre om tre familier som ønsket å gi livet sitt til Jesus. Chong ble begeistret da han hørte at de var klare til å kvitte seg med gjenstander brukt i åndedyrkelse. Han bestemte seg for å besøke dem samme kveld.

På vei dit stoppet de først hos et kirkemedlem som ønsket at familien hans skulle høre om Jesus. Der delte de budskapet før de gikk videre til de tre familiene.

Det var sent og kaldt da de kom frem, men de varme smilene og engasjementet til folkene gjorde inntrykk. Rundt bålet introduserte Peter Chong og sa han var der for å hjelpe dem overgi seg helt til Jesus.

Men familiene trengte ikke hjelp.

«Vi er klare til å gi hjertene våre til Jesus», sa en eldste. «Vi vil følge lyset med Jesus som leder – ikke verdens ånder».

Plutselig kom en mann inn og krevde at Chong skulle bli med til klanlederens hus.

Senere samme kveld ventet Peter og de andre i kirken på nyheter. Timene gikk, og bekymringen vokste. Til slutt fikk de vite at Chong var blitt låst inne hos klanlederen.

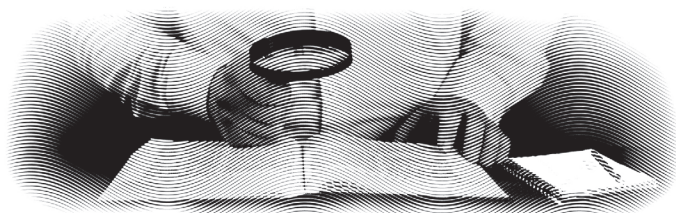
Medlemmene ba hele natten, mens lederne forsøkte å få ham løslatt – uten hell.

Det viste seg at klanlederen hadde samarbeidet med politiet for å få Chong arrestert. Han ble sendt til et avhørsenter og satt der i fire dager.

Men Gud grep inn. Chong ble løslatt – og i dag har landsbyen der han satt fengslet over 100 adventistkristne. Fengslingen styrket bare hans vilje til å dele troen.

Til tross for motstand vokser arbeidet i dette landet. Be gjerne for misjonærene som risikerer friheten for å bygge nye kirker.

Hvordan studere Bibelen

Ukens tekster:

Joh 15,1–8; Mark 1,35; 1 Krøn 16,11; Sal 119,105; Jes 50,4; 55,1–13.

Ukens vers:

Slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til (Jes 55,11).

Tenk på da du fikk din første Bibel. Er den en av dine mest dyrebare eiendeler, eller tar du det for gitt at du har Guds levende ord for hånden? Sliter du med å huske å lese i den? Har du noen gang lurt på: Hvor skal jeg begynne? Hvordan skal jeg lese denne boken for å komme nærmere Gud?

Martin Luther sa: «I flere år har jeg nå lest gjennom Bibelen to ganger i året. Hvis Bibelen hadde vært et stort, mektig tre og alle ordene i den hadde vært små grener, ville jeg ha banket på alle grenene, ivrig etter å vite hva som var der og hva den hadde å tilby.»

Enten du har en daglig bibelstund eller om Bibelen din for det meste står i bokhyllen, kan alle få en bedre bibelstund sammen med Gud. Denne uken skal vi se hvordan vi i praksis kan studere Guds ord bedre.

TID

Har du noen gang stilt vekkerklokken tidligere enn vanlig for å våkne og lese Bibelen? Har du noen gang slitt med å komme deg ut av sengen, sett på klokken og tenkt: Jeg har et kvarter før jeg må begynne dagen. Jeg får skynde meg! Har du noen gang bare bedt en kort bønn eller bladd gjennom et kapittel og oppdaget at samvittigheten ble beroliget, men var misfornøyd med resultatet før du kastet deg ut i dagen?

«Man har lite igjen for å lese Skriften for fort. Man kan lese hele Bibelen uten å se dens skjønnhet eller forstå dens dype og skjulte betydning.» – Ellen G. White: *Steps to Christ*, s. 90

Bibelen gir oss velsignelser når vi leser den – som å drikke fra en brannhydrant (mye og fort) – men man kan lese Bibelen fort og likevel gå glipp av mye. Gud ga oss sitt ord for at vi skulle lære mer om ham (og samtidig mer om oss selv). Når vi tar tid til å se Guds karakter og måten han har samhandlet med menneskeheten på gjennom historien, kan vi ikke annet enn å elske ham enda mer. Beretningen om hans handlemåter ligger rett foran oss – men vi må ta oss tid til å lære Gud å kjenne ved å lese hans ord (Apg 17,11). Tenk over disse forslagene:

Be Gud gi deg en lengsel etter ham. Gjør krav på løftene i Jeremia 29,13 og Salme 37,4. Be ham vekke deg tidligere enn vanlig eller frigjøre tid i løpet av dagen til å gjøre det.

Overgi din tid til Gud. Ja, du har så mange ting som haster. Men tid med Gud er uvurderlig. Finn deg et stille sted og les Salme 46,11. Tenk på de delene av livet du ikke har overgitt til Gud, og la ham få dem.

Ta deg tid til Gud, også når du ikke føler for det. Slik det krever et bevisst valg og en handlingsplan å holde seg frisk (trene, spise sunt), skal det også et bevisst valg til for å ha et nært forhold til Gud. Husk at det kan ta minst tre uker å danne nye vaner og at det aldri går uten Den hellige ånds hjelp.

Les Joh 15,1–8 igjen. Hva sier Jesus om å bli i ham, og hvorfor er det viktig for troen?

ET STED

Jesus er vårt perfekte forbilde i alt, også når det gjelder andaktslivet. Hva sier Mark 1,35 om Jesu tid med Gud?

Dette er bare ett vers, men vi kan lære mye av Jesu eksempel. Lenge før soloppgang dro han (fjernet seg fra hverdagens mas og kjas) til et øde sted der han kunne være i fred sammen med sin Far. Tenk deg scenen – Jesus sitter ved Galileasjøen eller på en åskam, og ber og snakker med sin Far før omverdenen våkner. Dette verset viser at bønn var viktig for Jesus, og vi ser at han prioriterte det høyt. Det var nok denne tiden som ga ham kraft til å takle alt han sto overfor. Jesus trengte det for å starte dagen, så da trenger vel vi det også?

Gud sier: «Dere skal søke mitt ansikt», og han håper vi vil svare: «Ditt ansikt søker jeg, Herre» (Sal 27,8).

Hva sier 1. Krønikebok 16,11 om hvordan vi skal søke hans ansikt?

Har du et sted der du kan være sammen med Gud om morgenen? Kanskje har du en stol ved et vindu, et fredelig sted ute eller kanskje kjøkkenbordet, der du hver dag kan sitte ved Jesu føtter og lære av Guds ord. Der ved Jesu føtter er det beste stedet du kan være (Luk 10,39–42). Når du gjør det til en vane å gå til et bestemt sted og være sammen med Gud, blir det lettere å komme tilbake dit hver dag. Bli ikke motløs om du går glipp av en dag her og der, for det kan komme ting i veien så du ikke kan tilbringe tid med Gud. Men la det ikke gå for mange dager, uker eller måneder uten at du er sammen med Gud. Husk at et varig forhold til Gud er et daglig valg, et valg du kan ta på nytt i dag hvis du vil.

Hvor mye tid har du brukt på bønn og bibellesning den siste uken? Hva sier svaret om hvilke endringer du kanskje bør foreta?

DYPDYKK I BIBELEN

Du trenger ikke være lærd for å studere Bibelen, men hvordan kan du studere den grundig?

Be: Man kan ikke overdrive betydningen av bønn i tilknytning til (og gjennom) bibelstudiet. Ellen G. White sier at vi ikke er alene når vi leser Bibelen. Når vi ber Den hellige ånd være vår veileder, avviser vi alle forstyrrelser, og fienden flykter. «Vi bør aldri studere Bibelen uten bønn. Bare Den hellige ånd kan få oss til å forstå hvor viktig det lettfattelige er, eller hindre oss i å slite med sannheter som er vanskelige å forstå.» – *The Great Controversy*, s. 599, 600

Les og skriv: En viktig forskjell på bare å lese Bibelen og å studere den, består i å skrive. Når vi skriver, får vi ro til å tenke over Guds ord og bearbeide det i et tempo som gir rom for observasjon, tolkning, anvendelse og etterlevelse. Det hjelper oss også å få orden på de første spredte tankene – fra hodet, til pennen og så til hjertet. Det er også større sjanse for at vi husker noe vi har skrevet ned (Sal 119,15–16). Kan du ikke skrive, så prøv å lese Bibelen høyt (eller lytte til den) og følg opp med dine tanker som en bønn til Gud.

Fortelle: Fortell andre hva du har lært. Det fester det i minnet og motiverer andre.

Begynn med en kort bok (f.eks. Jonas, Markus, Filipperne eller 1. Johannes' brev) og arbeid deg langsomt gjennom den. Denne enkle metoden kan du bruke på et vers, et avsnitt eller et helt kapittel:

1. **Be om at Den hellige ånd må lede tankene dine og gjøre deg mer mottakelig mens du leser.**
2. **Velg et vers eller et avsnitt.**
3. **Skriv hele avsnittet i en notatbok, eller bare deler som skiller seg ut når du leser.**
4. **Les teksten igjen mens du ber og strek under de viktigste tankene.**
5. **Skriv ned hva du får ut av det du streket under.**
6. **Be om disse tankene og hva de betyr for ditt gudsforhold.**
7. **Tenk over hvem du kan dele dette med i dag.**

«Når Guds folk vokser i nåde, vil de få en stadig klarere forståelse av hans ord. De vil oppdage nytt lys og ny skjønnhet i dets hellige sannheter. Slik har det vært gjennom hele kirkehistorien, og slik vil det fortsette til det siste.» – Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*, s. 38, 39

Hva har du opplevd som bekrefter dette sitatet? Se også Sal 119,105.

EN DOBBELT VELSIGNELSE

Det er mange måter å studere Bibelen på, f.eks. vers for vers-metoden, kapittelstudier, temastudier, ordstudier eller bokstudier. Vi kan studere med bibelordbok og et bibelsk leksikon, og vi kan lese Bibelen sammen med *Alfa og Omega*-serien. Vi kan lytte til Bibelen mens vi går en tur i naturen eller studere sammen med en venn eller en liten gruppe.

Slik vi holder et vennskap levende med variasjon og nye opplevelser, bør vi holde vårt daglige møte med Gud friskt og levende ved å bruke ulike metoder når vi studerer Bibelen. Vi kan alltid lære mer!

Du kan holde liv i bibelstudiet ved å fortelle andre om det du har oppdaget. Når vi forklarer hva vi har lært og sammenfatter og analyserer det, får vi samlet tankene. Da husker vi kunnskapen bedre. Vi blir dobbelt velsignet når vi snakker med andre, for den åndelige samtalen vil ofte utfordre og styrke både oss og dem. Det er ofte når vi snakker med eller underviser andre at vi lærer mest selv.

Du vil også oppdage at det du studerer hver dag, ikke bare er Guds budskap til deg, men også til andre.

Les Jes 50,4. Hva sier verset om å ha et forhold til Gud og hvordan det kan påvirke forholdet til andre?

Vår tid til bibelstudium styrker ikke bare oss selv, men gjør at vi kan oppmuntre andre vi møter den dagen. Det kan bli en dobbelt velsignelse.

Vårt åndelige liv er en maraton. Be Gud hjelpe deg å holde ut med blikket rettet mot målet (Fil 3,14). Mist ikke motet hvis du har sløvet litt en stund, men gjør de endringene som skal til for å bevare gudsforholdet og din tid til bibelstudium og bønn. For dette er det evige liv, at vi kan kjenne Gud i dag (Joh 17,3). Vår daglige beslutning om å bli i ham og i hans ord forandrer hele livet.

Les minneverset og mediter over det. Hva studerer du for tiden? Hvem kan du dele det med?

SÅ SØTT!

Tenk på en dessert du elsker. Sunt? Kanskje bruker du honning som søtemiddel. Hvis du har smakt honning rett fra en bikube, vet du hvor søt den myke konsistensen er når den smelter på tungen.

I Salme 119,103–104 skildres Bibelen som honning – et bilde på glede: «Hvor søte dine ord er for ganen, bedre enn honning i munnen. Jeg får innsikt av dine påbud.»

Hva betyr «Jeg får innsikt av dine påbud»? (Sal 119,104). Hva gjør bibelstudium med oss?

Ja, Guds ord er sødme for sjelen og ulik alt verden kan tilby. Guds ords sødme leger sjelen og endrer livet. Hvis du har vært borte fra Gud, kan du knele, åpne hans ord og drikke av det levende vann som kan stille tørsten.

I Jesaja 55,1–13 utdyper profeten dette budskapet. Les kapitlet nøye, og svar på spørsmålene nedenfor:

- Hva gir Gud dem som kommer til ham og «spiser» hans ord?
- Hva er innbydelsen til deg her?
- Hva er utfordringen?
- Hva lover han?

Guds levende og kraftfulle ord går rett til hjerte, sinn og sjel og utfordrer oss til å vokse i Kristus. Men det kan bare gjøre dette hvis vi tar oss tid og fordypet oss i Ordet med ydmykhet og vilje til å følge det Ordet lærer oss.

Hvordan kan du «søke Herren mens han er å finne» (Jes 55,6)?

TIL FORDYPNING:

Formålet med bibelstudiet er å kjenne Gud og vokse i forholdet til ham, for dette er det evige liv – å være sammen med ham vi elsker (Joh 5,39; Joh 17,3).

Gjensidig innsats er en del av ethvert forhold. I Åpenbaringen 3,20 leser vi at Jesus vil ha dette forholdet til oss, men som skapte vesener må vi innse at vi alltid kan lære mer om Skaperen. Vi bør hele tiden lete i Bibelen som om vi graver etter edelstener. Det er alltid mer å hente, uansett hvor mange ganger vi har lest den. «Vi må ikke tro et øyeblikk at vi ikke trenger å lete grundig og kontinuerlig i Skriften for å få større innsikt, om vi er aldri så lærde. Vi er alle kalt til å studere profetiene.» – Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*, s. 41

Vi må heller ikke prøve å tilpasse Bibelen etter våre egne meninger og tanker. «Hvordan skal vi granske Skriften? Skal vi tømre fast våre læresetninger én for én og så prøve å få Skriften til å stemme med våre fastlagte meninger? Eller skal vi gå til Skriften med våre tanker og synspunkter og måle alle sider av våre teorier mot Skriftens sannhet? Mange som leser og underviser i Bibelen, forstår ikke den sannheten de underviser i eller studerer ... Mange gir Skriftens ord en betydning som passer deres egne meninger.» – Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*, s. 36

Forslag til samtale:

1. Hvilken holdning har du oftest til Bibelen? Bør den endres? Hvorfor er det viktig med ydmykhet og underkastelse i møte med Ordet?
2. Har du fastlåste meninger du bør legge bort slik at Skriften kan tale for seg selv? Hvordan kan du begynne å be om dette her og nå?
3. Hvordan kan ønsket om å oppdage noe nytt og annerledes føre noen på villspor, spesielt hvis de gjør det ut fra egoistiske motiver?

Sammendrag:

Personlig bibelstudium er viktig for et levende og varig gudsforhold. Guds ord taler til oss i det 21. århundre slik det har gjort det til alle tider. På samme måte som med et vennskap bør vi finne måter å holde vårt åndelige liv levende, idet vi holder oss til Jesus i tillit til at «Det vender ikke tomt tilbake til meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til» (Jes 55,11).

2. mai

KUER LEDET GUTTEN TIL SABBATEN

Rompas ble født inn i en maasaifamilie i Kenya, med én far og ni mødre. Han har 82 søsken – og er nummer 62.

Da han var 13 år, passet han farens kuer ute i bushen. Han la merke til at dyrene beveget seg i én retning, som om de visste hvor de skulle. Han fulgte etter – og kom til et utendørs religiøst møte ledet av en amerikansk misjonær.

Rompas ble nysgjerrig. Han hadde aldri gått på skole og kunne ikke lese Bibelen, men likte å høre på radiopreken på søndager. Han memorerte det han hørte og prekte for familien. Derfor kalte de ham «Pastor».

Men misjonæren snakket om noe nytt: at Bibelen sier lørdag – ikke søndag – er Guds hellige dag.

Rompas løp for å finne en venn som kunne lese og skrive. Han ba ham skrive ned bibelversene fra prekenen. Vennen noterte 33 vers om sabbaten.

Senere samme kveld gikk Rompas hjem med kuene – men dro videre til en pastor. Han ga ham listen og spurte:

«Finnes disse versene i vår Bibel?»

Pastoren slo opp og svarte alvorlig:

«Du har vært på møte med djeveldyrkere».

Rompas ble redd og begynte å skjelve.

«Herre, frels meg», sa han.

Pastoren slo ham i ansiktet med Bibelen.

«I Jesu navn driver jeg ut djevelen som har tatt bolig i deg», sa han.

Rompas kom hjem sent og sovnet. Den natten drømte han om misjonæren som prekte om sabbaten. Han våknet og var redd han var besatt – og ba djevelen forsvinne.

I tre år hadde han samme drøm – hver natt. I tre år levde han i frykt. Til slutt tenkte han:

«Kanskje dette er et budskap fra Gud. Jeg må finne ut om pastoren hadde rett.»

Slik tok gutten med kallenavnet “Pastor” sitt første steg mot å bli adventistpastor. I dag kjenner han sannheten – og deler den med andre i Kenya.

En del av dette kvartalets trettende sabbatoffer, også kjent som kvartalsvis misjonsprosjektoffer, vil støtte prosjekter i Kenya og andre steder i Den østsentralafrikanske divisjon. Les mer om Rompas neste uke.

Bønnekrigere

Ukens tekster:

Dan 2,20–23; 6,10–11; Apg 20,36; 1 Mos 5,22–24; 2 Mos 33,15–23; 32,31–32.

Ukens vers:

Jeg elsker Herren, for han hørte mitt rop om nåde. Han vendte øret til meg, jeg vil kalle på ham alle mine dager. (Sal 116,1–2)

Tenk deg at du sjelden snakket med din beste venn eller ektefelle. Forholdet ville snart bryte sammen. Slik er det også med bønn: Det er en viktig del av et godt gudsforhold, en andaktsvane som vi trenger og kan styrke. Hvis vi ikke ber ofte og hele tiden, kommer vi før eller senere bort fra Herren.

I Bibelen lærer vi om mennesker som ba på ulike måter. Vi kan se hvordan deres samfunn med Gud påvirket forholdet til ham, hvordan og hva vi kan be om og hvordan deres bønner forandret andres liv. For det er sant at vårt bønneliv ikke bare påvirker oss selv, men også andre.

Som bibelstudier er bønn også et for stort tema til at det kan dekkes på bare to uker. Denne uken skal vi lære av noen av dem som ba i Bibelen og viste oss hvor viktig bønn er for et sterkt gudsforhold. La oss lære av deres eksempel.

TROFASTE DANIEL

Daniel er en av Bibelens store helter. Vi kjenner den første historien (se Dan 1): «Daniel bestemte seg for at han ikke ville gjøre seg uren med maten og vinen fra kongens bord» (Dan 1,8). Gud ga Daniel og hans tre venner «kunnskap og kyndighet i alle skrifter og all slags visdom. Og Daniel skjønte seg på alle slags syner og drømmer.» (1,17) Bibelen omtaler Daniel som vis (1,20; 2,14.21.23.48) fordi Guds Ånd var i ham (4,9.18; 5,14; 6,3), og han var høyt elsket av Gud (9,23; 10,11). Dette sies om en som hadde en sterk og varig relasjon til Gud.

I Daniel 2, da kong Nebukadnesar dømte alle Babylons vismenn til døden, ba Daniel Gud om nåde til å kjenne hemmeligheten bak drømmen hans (2,18). Da Gud åpenbarte kongens drøm for Daniel, ba han straks.

Les Dan 2,20–23. Hvorfor ba Daniel, og hva kan vi lære av bønnen?

Årene gikk, konger kom og gikk mens Daniel var rådgiver for dem og utmerket seg «for det var en usedvanlig ånd i ham, og kongen tenkte på å sette ham over hele riket» (Dan 6,4). «Han var pålitelig, og de fant verken forsømmelse eller feil hos ham» (6,5). Til tross for kollegenes misunnelse og onde planer (6,5–9) var Daniel alltid trofast og uredde i sitt bønneliv.

Les Dan 6,10–11. Hva sier dette om Daniel?

Daniel ba når han møtte motgang. Selv om han ble truet på livet, var han konsekvent og utholdende i bønnen (tre ganger hver dag, som han pleide), og forutsigbar (ved sitt åpne vindu tre ganger om dagen og vendt mot Jerusalem). Hans bønn var en fysisk handling (han knelte) preget av takk og bønn.

Hvor dårlige er dine påskudd for ikke å be i lys av denne historien?

BØNNESTILLING

Når noe går galt, snakker de fleste med en god venn. Når vi har gode nyheter, finner vi noen å fortelle det til. Vi kan gjøre det samme med Gud. «Bønn er å åpne hjertet for Gud som for en venn.» – Ellen G. White: *Steps to Christ*, s. 93

Bønn holder oss i kontakt med Gud og viser djevelen hvem vi tilhører. Når vi kneler og ber om morgenen, er det en fysisk erklæring til mørkets krefter om at vi velger Gud denne dagen. Ikke bare det, men Gud sender engler til vår side når vi ber, og vi blir styrket og beskyttet mot mørkemaktene (Salme 91).

Når vi kneler, viser vi en ydmyk holdning. Det er litt annerledes enn å sitte i en stol eller ligge i sengen mens vi ber, selv om vi også kan be slik. Men når vi kneler for Gud, overgir hjertet seg lettere, for kroppen og ordene bekjenner at han er suveren og at vi bare er hans skapte barn.

Les tekstene og tenk på de menneskene som knelte når de ba: Dan 6,11; Luk 22,41; Apg 7,60; 9,40; 20,36.

I bibelsk tid var det vanlig å stå og be (2 Krøn 20,5.6.13; 1 Sam 1,26; Job 30,20; Luk 18,11). Bibelen nevner også mennesker som satt når de ba (2 Sam 7,18; 2 Kong 4,38). Andre kastet seg ned for Gud med ansiktet mot jorden, skjønt dette var mindre vanlig i forbindelse med bønn, men snarere underkastelse for en overordnet (1 Kong 1,47; Mark 14,35).

Hva er din vanlige stilling når du ber? Bibelen krever ikke at vi skal be i en bestemt stilling, men slikt er viktig, for det gjenspeiler vår ærbødighet, våre indre følelser og vårt ønske om å overgi oss til Gud. Noen kan ikke knele, så det er innstillingen som teller mest. Hvis du kan knele, men vanligvis ikke gjør det, hvorfor ikke prøve å knele neste gang du ber og se om det påvirker din tid med Gud?

Bibelen ber oss «be uavbrutt» (1 Tess 5,17), og det krever utholdenhet (Kol 4,2; Rom 12,12). I dag, når du står, sitter, ligger eller går, så vend tankene dine mot Gud og snakk med ham som din venn. Begynn nå.

HENOK GIKK OG SNAKKET

Les 1 Mos 5,22–24. Hva vet vi egentlig om Henok?

Bibelen sier ikke stort om Henoks liv, men den sier oss at han vandret med Gud i 300 år, til Gud tok ham til himmelen. Det er vakkert at en persons vedvarende hengivenhet til Gud er det som kjennetegner hans liv!

En ting vi vet, er at Henok må ha vært «utholdende i bønnen» (Rom 12,12) og kommet stadig nærmere Gud i tro gjennom sine daglige erfaringer. Jorden ble stadig mer ond i hans tid, og Henok var opptatt med å tjene Gud, men han kunne ikke gjøre det uten å være forankret i ham.

«Henok levde et aktivt arbeidsliv, men holdt likevel fast ved samfunnet med Gud. Jo større og mer presserende oppgavene var, desto mer konstante og inderlige ble bønnene hans ... Etter å ha vært blant folket en stund og arbeidet for å hjelpe dem med undervisning og eksempel, trakk han seg tilbake og tilbrakte en stund i stillhet der han hungret og tørstet etter den guddommelige kunnskapen som bare Gud kan gi. I samværet med Gud begynte Henok å gjenspeile Guds bilde stadig tydeligere ... Selv de ugudelige betraktet himmelens preg i hans ansikt med ærefrykt.» – Ellen G. White: *Patriarchs and Prophets*, s. 86, 87

Gud ber oss ikke være eneboere eller munker og leve så adskilt fra verden at vi ikke er til noen nytte her i verden. Som Henok kan vi være produktive og oppmerksomme på behovene rundt oss, men det er bare ved å vandre og snakke med Gud i et fast og varig forhold at han kan vise sin karakter gjennom oss.

Vi kan be når og hvor som helst. Det finnes ikke noe sted hvor Gud ikke ser eller hører oss (Sal 139,7–12); han hører vårt hjertes rop, uansett hvor vi er (les Klag 3,55–57). Men det er én fordel ved å be høyt i stedet for bare i tankene. Når vi ber stille, kan vi bli distraheret eller ikke engang fullføre tankerekken, og det kan være vanskeligere å samle tankene. Men når vi ber høyt, enten vi hvisker eller bruker vår vanlige stemme, er det også en påminnelse til oss selv om at Gud er der, at han hører oss og at vi har noe bestemt å snakke med ham om.

Hvor eller hvordan vil du hviske en bønn i samfunn med Jesus i dag?

MOSES, GUDFRYKTIG LEDER

Henok hadde nok et nært forhold til Gud, men vi vet mer om Moses' gudsforhold og kan også lese om hans samtaler med Gud. Når vi følger hans liv med alle hans oppturer og nedturer, ser vi gang på gang at det viktigste for ham og hemmeligheten bak hans suksess som gudfryktig leder var hans stadige kontakt og varige forhold til Gud.

Les 2 Mos 33,15–23. Hva er innholdet og formen på samtalen mellom Moses og Gud?

Tenk hvordan det ville ha vært å snakke med Gud og høre hans stemme så klart. Det er rart at ikke folket søkte et slikt fellesskap med Gud selv i stedet for å be Moses om å tale til dem på Guds vegne (2 Mos 20,18–21). Men Gud hadde forberedt Moses på det helt fra møtet ved den brennende busken på dette fjellet. Vi leser om hans andre personlige bønner, men vi ser at han nesten hele tiden er i Guds nærhet, ber om veiledning og går i forbønn for det folket han leder.

Ved to anledninger går Moses i forbønn for familiemedlemmer. Hva var situasjonen rundt hans forbønn, og hva ville ha skjedd hvis han ikke hadde grepet inn for å bygge bro?

- Aron: 2 Mos 32,1–14.31–34; 5 Mos 9,20
 - Mirjam: 4 Mos 12,13
-
-

Det spesielle ved relasjonen til Mirjam er at det var Moses som ble utsatt for hennes dårlige behandling og misunnelse. Han kunne ha trukket seg tilbake og latt Mirjam og Aron få som fortjent. I stedet var han rask til å tilgi og be om helbredelse for sin søster. Moses' handlinger er et godt eksempel på Guds tilgivende nåde overfor syndere.

Les Matt 5,44 og Kol 3,13. Hvordan kan du lære å leve etter det som står her? Hvorfor er det viktig?

MOSES BER FOR FOLKET

Les 2 Mos 32,31–32. Hva lærer vi om Moses og bønn?

Moses ba flere ganger for Guds folk. Han vendte seg til Gud da folket var tørste (2 Mos 15,25; 2 Mos 17,2–6), da de var sultne (4 Mos 11,21–22) og i ren desperasjon (4 Mos 11,11–15).

Da israelittene laget gullkalven rett etter at Gud hadde inngått en pakt med dem, mintes Moses: «For jeg fryktet at Herren var blitt så brennende harm og vrede på dere at han ville utrydde dere. Men Herren hørte min bønn også denne gangen.» (5 Mos 9,19)

Moses mintes da speiderne kom tilbake fra det lovede land: «Da falt jeg ned for Herrens ansikt og lå der i førti dager og førti netter fordi Herren hadde sagt at han ville utrydde dere» (5 Mos 9,25).

Han mintes også at Gud hørte hans bønn da Levis stamme ble skilt fra de andre for å tjene i helligdommen: «Og jeg ble værende på fjellet i førti dager og førti netter, som første gangen. Også denne gangen bønnhørte Herren meg. Han ville ikke ødelegge deg.» (5 Mos 10,10)

Vi kan lære mye av Moses når det gjelder bønn og å holde fast ved Gud:

- **Moses elsket Gud høyt og hadde et klart bilde av hvordan han var.** Gud sa dette om seg selv til Moses i 2 Mos 34,6: «Herren er Herren, en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet!»
- **Moses var både modig og trofast og holdt fast ved Gud i tykt og tynt** på den harde reisen til det lovede land. Moses hadde sine kamper, han som oss, men han stolte på Guds kraft, nærvær og ledelse (2 Mos 33,13).
- **Moses minnet Gud om paktene (2 Mos 32,13), påberopte seg Guds løfter på vegne av folket (5 Mos 7,8), og husket Guds ledelse i fortiden (5 Mos 8,2).**
- **Moses godtok Guds svar på sine bønner, enten det var ja eller nei.** Vi får ikke alltid det vi ber om selv om vi har et nært forhold til Gud (5 Mos 3,23–29), men vi bør likevel holde ut i bønn (Luk 18,1–8).

Hvem trenger din forbønn akkurat nå? Hva hindrer deg i å be nå med det samme?

TIL FORDYPNING:

Vi bør be fordi vi elsker Gud så høyt at vi ikke kan la være å snakke med ham om alt i vårt liv: våre gleder og «seire», våre byrder og bekymringer, våre ønsker og våre daglige behov. «Det er mulig å holde seg så nær Gud at vi i enhver uventet prøvelse vender tankene mot ham like naturlig som blomsten vender seg mot solen. Legg dine ønsker, dine gleder, dine sorger, dine bekymringer og din frykt frem for Gud. Du kan ikke belemre ham; du kan ikke utmatte ham. Han som teller hårene på hodet ditt, er ikke likeglad med sine barns ønsker ... Våre sorger og det at vi gir uttrykk for dem, rører ved hans kjærlige hjerte. Gå til ham med alt som forvirrer deg. Ingenting er for stort for ham å bære, for han holder verdener oppe og hersker over alt som skjer i universet. Ingenting som på noen måte angår vår fred, er for lite for ham. Det finnes ikke noe mørke i vår erfaring som er for dystert til at han vil lese det; det er ingen forvirring som er for vanskelig for ham å løse. Ingen ulykke kan ramme hans minste barn, ingen engstelse plage sjelen, ingen glede muntre oss, ingen oppriktig bønn slippe ut av munnen uten at vår himmelske Far legger merke til det eller interesserer seg for det ... Forholdet mellom Gud og den enkelte er like tydelig og fullstendig som om det ikke fantes noen annen på jorden som han skulle våke over, ingen annen som han ga sin elskede Sønn for.» – White: *Steps to Christ*, s. 99, 100

Forslag til samtale:

1. Synes du bønn er vakkert eller besværlig? Hvorfor?
2. Det er mye innsikt i sitatet ovenfor. Hvilken tanke berører deg mest?
3. Hvem sitt bønneliv kan du best identifisere deg med av de tre vi har studert denne uken (Daniel, Henok og Moses), og hvorfor?

Sammendrag:

Når vi leser om bønnens kjemper i Bibelen, kan vi lett komme til å tro at vi ikke kan ha et så nært forhold til Gud eller være like ihuga. Men det kan vi. Som Daniel kan vi være standhaftige og trofaste og knele hver dag, motstand eller ei. Som Henok kan vi velge å vandre og snakke med Gud før vi gjør det han har kalt oss til. Som Moses kan vi lede dem som er i vår nærhet og gå i forbønn for våre omgivelser når vi velger å bo i Den allmektiges skygge, vår leder og venn.

9. mai

FRA SHUKA TIL BUKSER

Da Rompas, en maasaigutt i Kenya, var 16 år, bestemte han seg for å finne ut om det pastoren hadde sagt om adventister virkelig stemte. Pastoren hadde påstått at adventister var djevel-dyrkere, at de gikk baklengs inn i kirken på lørdager og tilba uten klær.

Tidlig en sabbatsmorgen gikk Rompas flere kilometer fra landsbyen til en adventistkirke. Han gjemte seg i åsene og observerte.

Den første personen som kom, gikk ikke baklengs og var ikke naken. Han hadde på seg dress og slips. Rompas ble imponert – og ønsket selv å ha en slik bekledning. Han var halvnaken, kun kledd i en tradisjonell Maasai-shuka, et rødt tøystykke med svarte striper.

Flere medlemmer kom, inkludert pastoren. Ingen gikk baklengs, og alle var pent kledd.

Så begynte kirkekoret å synge. Da sangen «Oh Happy Day» nådde ørene hans, klarte han ikke å holde seg unna. Han gikk ned til kirken og satte seg på bakerste benk.

Etter prekenen kom en ung amerikansk misjonær han aldri hadde sett før, og aldri så igjen, bort til ham. Med hjelp fra en tolk sa han:

«Her er buksene dine».

Han ga Rompas en bukse med mange lommer. Rompas var begeistret – han hadde aldri eid bukser før. Han tok dem på og rev shukaen sin for å lage et belte.

Hjemme ble de 82 søsknene hans overrasket over å se ham i bukser.

«Hva har skjedd?» spurte de.

Rompas la buksene under sengen den natten. Han brukte dem kun når han gikk til kirken på sabbaten. Hver gang han tok dem på, vakte det oppmerksomhet i landsbyen – og flere begynte å følge ham til kirken.

Etter noen måneder ble Rompas og moren døpt på samme dag. De to første i en familie på nesten 100 personer hadde blitt adventister.

«Sannheten har gjort meg fri», sa Rompas i et intervju, og siterte Johannes 8,32.

En del av dette kvartalets trettende sabbatoffer, også kjent som kvartalsvis misjonsprosjektoffer, vil støtte prosjekter i Kenya og andre steder i Den østsentralafrikanske divisjon. Les mer om Rompas neste uke.

Praktisk bønn

Ukens tekster:

1 Kong 19,1–18; Matt 6,5–8; Luk 11,2–4; Matt 6,5–15; Dan 9,4–19; Rom 8,26–27.

Ukens vers:

Stol alltid på ham, dere folk, øs ut deres hjerte for ham! Gud er vår tilflukt. (Sal 62,9)

Hvordan står det til med ditt bønneliv? Hvor ofte ber du? Hvor inderlig? Hvor til-litsfullt? Ber du hver dag eller bare i nødsfall? Ber du alltid om å få noe, eller priser du også Gud i dine bønner?

Ber du også om morgenen før du spiser og kanskje midt i en travel dag? Kanskje har du vært med i en fast bønnegruppe eller opplevd hvordan det er å be døgnet rundt. Har du opplevd Guds kraft og nærvær gjennom bønn som forandrer alt i livet?

Bønn er den konstante forbindelsen mellom oss (grenene) og Jesus (vintreet). «Hvis vi skal vokse og blomstre, må vi kontinuerlig hente sevje og næring fra det levende vintreet, for uten vintreet har vi ingen kraft» – Ellen G. White: *Early Writings*, s. 73. Dette er velsignelsen ved vedvarende bønn. Gud hører oss, og han svarer alltid i sin tid og på sin måte – men ikke alltid slik vi venter.

Denne uken skal vi studere noen andre bønnens mennesker i Bibelen og se på praktiske måter vi kan styrke bønnen i dagliglivet.

ELIA – BØNN I EN KRISE

Elia levde i en vond tid. Kong Akab «bar seg verre at enn noen av dem som hadde vært konger i Israel før ham» (1 Kong 16,33). Det mest dramatiske øyeblikket i Elias liv var oppgjøret på Karmel-fjellet (1 Kong 18). Høydepunktet i denne historien var da Akab og hele folket fikk se at Gud svarer bønn. Dette var et uforglemmelig øyeblikk i Israels historie, og det plutselige vendepunktet i historien kommer overraskende på alle.

Les 1 Kong 19,1–18 og legg merke til Elias bønner og Guds samhandling med ham. Hvorfor er Elias så nedstemt? Hvordan skiller Guds svar seg fra det som skjedde på Karmel?

Gud svarer på alle Elias bønner denne dagen, men profetens emosjonelle, mentale og fysiske tilstand endrer seg. Elia hadde opplevd en stor seier med Gud, men i utmatelsen lot han dødsangsten overvinne troen på Gud. Det slående ved historien er at selv om Elia ga etter for fortvilelse og motløshet, kom Gud til ham med ømhet og omsorg og ga ham mat og vann (1 Kong 19,5–6) – slik at han holdt ut i 40 dager og 40 netter (1 Kong 19,8). Og da Gud til slutt åpenbarte seg, var det på en helt annen måte enn før.

Noen ganger svarer Gud på en direkte, mektig og ubestridelig måte. Det styrker vår tro, og vi føler Guds nærhet.

Andre ganger vakler vi og gir etter for fristelsen fordi vi synes det er for vanskelig å følge Gud med urokkelig tro. Vi ser etter Guds svar på måter vi forventer at han skal svare, enda hans tanker og veier er mye høyere og klokere enn våre (Jes 55,8–9). Akkurat som det er mye ved Guds skaperverk vi ikke forstår, burde det ikke forbause oss at det også er mye ved Guds veier vi heller ikke forstår.

Gud er vår gode og kjærlige Far og vet hva du trenger. Hvordan kan du være rolig nok til å stole på ham og ha blikket rettet mot ham gjennom alt? Snakk med ham om det nå.

UBESVART BØNN?

Kanskje har du bedt om noe i lang tid, kanskje i årevis, og det er som om Gud ikke har hørt dine bønner. Bibelen sier: «be, så skal dere få» (Matt 7,7) og «han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje» (1 Joh 5,14). Hvordan forstår du disse løftene?

Hanna var trofast og ba om noe helt bestemt (1 Sam 1,10–17). Først så det ut som om Gud ikke hørte henne, men hun ga ikke opp, og Gud svarte henne i rett tid og etter sin vilje. Noen ganger fører ventetiden oss nærmere Gud fordi vi lærer å stole mer på ham.

I Salme 62,9 står det: «Stol alltid på ham, dere folk, øs ut deres hjerte for ham! Gud er vår tilflukt.» Tillit. Stoler vi på at han vet hva som er best, også når vi ikke ser svar på våre bønner med en gang? Stoler vi på at han *vil* svare når tiden er inne og på sin egen måte?

Noen ganger blir ikke bønnene våre besvart så fort som vi vil og slik vi håper. Hva sier Bibelen om dette?

- **Søk Guds vilje, ikke din egen** (Matt. 6,10; 1 Joh 5,14–15).
- **Tenk over motivene dine** (Ordsp 16,2; Jak 4,3).
- **Degger du for en synd?** (Sal 66,18; 1 Pet 3,12; Ord 15,29).
- **Bli i Gud og i hans ord** (Joh 15,7).
- **Be i tro** (Hebr 11,6; Jak 1,6; Mark 11,24; Matt 21,22).
- **Er du ydmyk eller stolt?** (Jak 4,6; 1 Pet 5,6).
- **Hold ut** (1 Tess 5,17–18).
- **Tilgi andre** (Mark 11,25–26).
- **Gud ser helheten og vet hva som er best for oss** (Rom 8,28; Ef 3,20; Jer 29,11–13). **Noen ganger er svaret det Paulus fikk til svar: «Min nåde er nok for deg»** (2 Kor 12,9).

Vårt bilde av Gud er avgjørende for hvordan vi tar imot det som ser ut som ubesvarte bønner. Ser vi på Gud som fjern og likeglad, svekkes vårt forhold til ham. Da bør du lete etter bevis på hans kjærlighet og omsorg for deg i Bibelen og be om at du må få et klarere bilde av ham.

JESUS LÆRER OSS Å BE

På Jesu tid sto bønner som var lange og nøye utformet som en forestilling – med innviklede ord og ofte lært utenat – høyt i kurs. Jesus hadde ikke noe til overs for slike bønner (Matt 6,5–8). Han avslørte dem for det de var: pompøse og «fromme» oppvisninger.

Disiplene så Jesus be og visste at bønn var en viktig del av hans liv (Luk 5,16; 6,12; 9,18; 22,41; 24,30; Mark 1,35; 6,46). Hos ham så de en kontrast til de religiøse lederne og skjønnte at bønn var noe mer enn de hadde vært klar over. Derfor ba de Jesus: «Herre, lær oss å be» (Luk 11,1).

Jesus viste dem at vi kan be med enkle ord. Bønnene våre skal være oppriktige og komme fra hjertet.

Les Luk 11,2–4 og Matt 6,5–15, og legg merke til følgende sider ved den bønnen Jesus lærte dem:

- **Vår Far i himmelen:** Erkjenn at din Far er alles Far.
- **La navnet ditt helliges:** Vi viser ærbødighet og respekt når vi forstår at Gud er hellig.
- **La riket ditt komme:** Lengsel etter Guds gjenkomst og Den hellige ånds nærvær til han kommer.
- **La viljen din skje på jorden slik som i himmelen:** Overgivelse og bønn om at Guds vilje må skje i vårt liv fordi han vet best, så vi ikke bare ber om det vi selv vil.
- **Gi oss i dag vårt daglige brød:** Bønn om det vi trenger for å leve, både fysisk (mat og vann) og åndelig (Jesus og hans levende ord).
- **Tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere:** Omvendelse, bønn om tilgivelse og å huske å tilgi dem som har skadet oss, like mye som Gud tilgir oss.
- **La oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde:** Bønn om beskyttelse og vern mot det onde i verden (Sal 91).
- **Før riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen:** Erkjennelse av at alt vi er, har og gjør, tilhører Gud. Han alene fortjener vår ære og pris (1 Krøn 29,11).

Hvorfor ikke slutte med å be så lite og heller vende ansiktet mot Gud hver morgen for å snakke med ham som elsker deg mer enn noen annen gjør? Hva hindrer deg i dette når du vet du burde? Be nå, slik Jesus har bedt oss om.

LOVSANG, BEKJENNELSE, BØNN, TAKK

Jesus lærte oss hvordan vi skal be, og vi kan følge dette enkle opplegget når vi kommer til Gud alene, sammen med familien eller som menighet, og husk at bønn er å snakke med Gud som en venn. Altfor ofte er bønnene våre fulle av ønsker, men Jesus har lært oss å be om så mye mer!

Les Daniels bønn i Dan 9,4–19 og finn ulike deler av bønnen.

Tenk over hvordan du kan inkludere disse elementene i dine bønner:

Lovprisning: Lovprisning er uttrykk for beundring for den Gud er og hvordan han er. Les Salme 100, en vakker lovsang til Gud. Tenk på Guds mange navn og hans storslagne karakter. Lovpris ham for at han er din forløser, frelser, trøster, helbreder, gode hyrde, alfa og omega og klippe, for bare å ha nevnt et lite utvalg.

Bekjennelse og tilgivelse: Når vi snakker med Gud og blir i ham, kan vi ikke unngå å gi slipp på det som holder oss tilbake eller skiller oss fra ham. Jo nærmere vi kommer ham, desto mer ser vi vår uverdighet og elendighet. Dette får oss til å be ham fjerne våre synder og forme oss etter sitt bilde. Hvis vi forventer at Gud skal tilgi oss, må vi også være innstilt på å tilgi andre. «Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet. Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye.» (Jak 5,16)

Forespørsler: Hvilke utfordringer står du overfor, kanskje med familien, venner, helsen, økonomi, jobb eller studier? Hvor trenger du Guds veiledning? Hvem behøver din støtte, og hvordan kan du best gi den? Be spesielt om disse områdene og menneskene, og be om at Guds vilje må skje.

Takk: Les Fil 4,6 og tenk på velsignelsene i ditt liv. Det er kanskje de store tingene som faller deg inn, men hva med de små tingene som vi ofte tar for gitt? Vi mottar stadig Guds nåde, men likevel takker vi så lite og priser ham så lite for det han har gjort for oss.

Hva bør du prise Gud for, bekjenne for ham, be ham om og takke ham for? Hvorfor ikke gjøre det nå?

ANDRE SPØRSMÅL OM BØNN

Hvorfor be når Gud allerede vet? Hvorfor skal vi be når Gud er allvitende? Ellen White sier det slik: «Ikke fordi det er nødvendig for at Gud skal få vite hva vi er, men for at vi skal kunne ta imot ham. Bønn fører ikke Gud ned til oss, den fører oss opp til ham.» – *Steps to Christ*, s. 93. Gud vet jo hva vi ønsker og trenger, og han leser alle våre tanker. Likevel er det bra for oss å be. Det får oss til å stoppe opp i livets mas og kjas, ta en pause og erkjenne at Gud er herre over alt, og så legge oss ned for hans føtter. Det kan også åpne muligheter for Gud til å handle når vi ber ham om det. Den hellige ånd går i forbønn for oss når vi ikke vet hvordan vi skal be som vi bør (Rom 8,26–27).

Hvorfor be når alt går fint? Selvtilstrekkelighet og stolthet (se studium 3) er blant de største hindringene for et sterkt bønneliv. Hvis vi bare skjønnte hvor stort behov vi har for Gud, ville vi oppsøke ham mye oftere! Hvis fullkomne engler tilber og ærer ham, hvorfor skal da vi syndige mennesker tro at vi har mindre bruk for ham? Hva sier Matteus 5,6 og Jesaja 44,3 om dette?

Hva er troens rolle i bønn? Les Hebr 11,6 og tenk på dette: «Bønn og tro hører nøye sammen, og de må studeres sammen. Det er en guddommelig vitenskap å be i tro, og det er en vitenskap alle må forstå som ønsker å lykkes i sitt livsverk. Kristus sier: 'Alt dere ber om i bønnene deres – tro at dere har fått det, og dere skal få det.' Mark 11,24. Han gjør det klart at våre bønner må være i tråd med Guds vilje; vi må be om det han har lovet, og alt vi mottar, må brukes til å gjøre hans vilje. Når betingelsene er oppfylt, er løftet entydig ... Vi behøver ikke lete etter ytre bevis på velsignelsen.» – Ellen G. White: *Education*, s. 257, 258

Hvem skal jeg be sammen med? Vi bør be mest alene (bare du og Gud), for bønn og bibelstudium er livsnerven i ditt gudsforhold. Sett av tid til å ransake ditt hjerte mens du snakker med og lytter til Gud (Matt 6,6). Vi bør også be i familien eller i små grupper (Apg 12,12), for der to eller tre er samlet, er Gud til stede (Matt 18,20). Og endelig bør vi be sammen i menigheten (Jak 5,13–16). Alle tre former for bønn er viktige.

Hvordan skal jeg lytte? Bønn er ikke bare å snakke med Gud; vi må også la ham «beskjære» oss og tale til vårt liv. Den klareste og beste måten å gjøre dette på er å lese Bibelen og kombinere bønn og bibelstudium i andaktsstunden. Pass på at du ikke tømmer hodet eller lytter til dine egne tanker i stedet for å granske Bibelen.

Hva opplever du som vanskeligst av punktene ovenfor?

TIL FORDYPNING:

«Hvis vi tenkte mer på Jesus og snakket mer om ham og mindre om oss selv, ville vi ha mye mer av hans nærvær.» – White: *Steps to Christ*, s. 102

«Hvis vi lar oss styre av tvil og frykt, eller prøver å løse alt vi ikke kan se klart, før vi har tro, vil forvirringen bare øke og bli større. Men hvis vi kommer til Gud og føler oss så hjelpeløse og avhengige som vi faktisk er, og i ydmyk, tillitsfull tro gir uttrykk for våre behov til ham som har uendelig kunnskap, som ser alt i skaperverket og som styrer alt ved sin vilje og sitt ord, kan og vil han høre vårt rop og la lys skinne i vårt hjerte.» – *Steps to Christ*, s. 96, 97

«Sjelen kan komme nærmere himmelen på lovprisningens vinger. I himmelen tilbes Gud med sang og musikk, og når vi uttrykker vår takknemlighet, nærmer vi oss de himmelske herskarers tilbedelse ... La oss med ærbødig glede komme frem for Skaperen med 'takoffer ... sang og spill'. Jes 51,3.» – *Steps to Christ*, s. 104.

Forslag til samtale:

1. Hva synes du er mest inspirerende i sitatene ovenfor? Hva opplever du som den største utfordringen?
2. Hvilke andre lærdommer kan vi trekke fra andres bønneliv i Bibelen? (Se f.eks. *Esra 10,1*; *2 Kong 13,4*; *Jonas 4,2–3*; *Hab 3,1*; *2 Kong 19,14–19*; *Jer 32,16–25*; *Neh 1,4–11*; *1 Kong 8,22–54*.)
3. Hvilken plass har faste sammen med bønn?
4. Er det noe nytt du vil endre eller innføre i ditt bønneliv etter denne ukens studium? Hvorfor ikke gjøre det?

Sammendrag:

Bibelen forteller om slike som hadde et levende og varig bønneliv, og andre som ikke hadde det. Når vi blar gjennom dens sider, finner vi alltid noen vi kan speile oss i, uansett hvordan gudsforholdet vårt er. Vi finner også mange løfter som kan oppmuntre og veilede oss i vårt andaktsliv. Åndelig vekst bør være målet – blikket rettet mot Jesus, det store forbildet i alt og troens opphavsmann og fullender.

16. mai

HÅP TIL MAASAIFOLKET

Etter dåpen bestemte Rompas seg for å begynne på skole. Han ville lese Bibelen selv. Faren og mange av de 82 søsknene hans var imot det. De mente en maasaigutt ikke trengte utdanning. Men Rompas ble den første i familien som fullførte grunnskolen og videregående. Deretter ønsket han å studere teologi ved Bugema University, en adventistskole i Uganda. Men han manglet penger.

En kveld samlet han søsken som også holdt sabbaten, og ba dem om å be om 7000 kenyanske shilling – nok til å reise til Uganda og søke opptak. Mens de ba, banket det på døren. Det var politikeren Alex, som kom for å besøke faren. Politikere likte å komme på besøk – familien var stor og representerte mange stemmer.

Alex, som ikke var adventist, spurte:

«Har denne store familien en pastor?»

Rompas ble introdusert som gutten med kallenavnet «Pastor».

«Hva trenger du mest?» spurte Alex.

«Jeg ønsker å ta en universitetsgrad ved Bugema University i Uganda», svarte han.

Alex tok hånden ned i lommen og ga ham 15.000 shilling – mer enn dobbelt så mye som han hadde bedt om.

Rompas reiste til Uganda og ble tatt opp på teologistudiet. Da han kom hjem for å vente på studiestart, kom Alex tilbake – og ga ham en bunke amerikanske dollar. Rompas hadde aldri holdt dollar før. Det var nok til å dekke tre år med studier.

I dag er Rompas Josphat Lekishon adventistpastor med hjerte for misjon. Han har startet seks adventistkirker og åpnet en kirke på farens eiendom, som han har donert til kirken. 33 familie-medlemmer samles der hver sabbat.

Han har delt ut over 500 bibler på maasaispråket.

«Det jeg liker aller best, er å gi Bibelen til maasaifolket. Det gir håp til dem som ikke har noe», sier han.

En del av dette kvartalets trettende sabbatoffer, også kjent som kvartalsvis misjonsprosjektoffer, vil støtte prosjekter i Kenya og andre steder i Den østsentralafrikanske divisjon.

Ha tro

Ukens tekster:

Mark 8,11–12; Matt 15,21–28; Luk 7,1–10; Ef 2,8; Hebr 11; Åp 14,12.

Ukens vers:

Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser (Hebr 11,1).

Noen sa en gang: «Tro er som WiFi. Den er usynlig, men den kan forbinde deg med det du trenger». Ja, uten tro ville det ikke være noe gudsforhold. Hvordan er din tro i dag? Har din tro på Gud noen gang vaklet? Kanskje har du opplevd noe som har utfordret deg så sterkt at du ikke har visst hvordan du kan komme videre i ditt gudsforhold. Eller er din tro som en rose som vokser fra en grønn stilk til en liten knopp som til slutt springer ut til en fargerik blomst og fyller rommet med uforglemmelig duft? For «troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser» (Hebr 11,1). Den er ikke noe en kan skape selv, for troen er noe «Gud har gitt ham» (Rom 12,3). Tro er en gave fra Gud (Ef 2,8–9), og selv da er vår tro på Gud bare mulig på grunn av det Gud allerede gjør i og for oss.

Denne uken skal vi se på temaet tro: hva vi skal gjøre med tvil og vantro, hvordan sterk tro ser ut ifølge Jesus og hva det vil si å ha «Jesu tro».

GI MEG ET TEGN, DA!

Kanskje har du hørt det: «Om jeg bare fikk se Rødehavet dele seg, eller manna på bakken, eller Jesus helbrede en blind mann, da ville jeg tro». Eller har du selv tenkt slik?

Men hvorfor skulle det være lettere for oss å ha tro enn det var for folk i bibelsk tid? Israelittene hadde ikke hele Bibelen, og de hadde heller ikke en så lang historie å se tilbake på som vi har. Moses understreket viktigheten av å se tilbake og minnes Guds ledelse og godhet (5 Mos 4,7–10; 8,2–3). I motsetning til israelittene har vi 6000 års bibelhistorie å hente fra (se Joh 20,30–31).

Hver generasjon vil ha et tegn, og vår er ikke annerledes. Men tegnene er overalt rundt oss. Leser du Matteus 24, får du se at mye allerede er oppfylt og stadig blir oppfylt.

På Jesu tid ville folk også ha et tegn på at Jesus var Guds Sønn enda de hadde fått mange tegn. Hvordan reagerte Jesus? (Mark 8,11–12.)

Krangler vi med Jesus og setter ham på prøve slik fariseerne gjorde? Får vi ham til å «sukke dypt» (Mark 8,12) over vår mangel på tro når han allerede har gitt oss alt vi trenger for å tro?

«Disse tegnene var ikke det jødene trengte. Det var ikke ytre bevis som kunne hjelpe dem. Det de trengte var ikke intellektuell opplysning, men åndelig fornyelse.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 406. Kan det tenkes at også vi trenger åndelig fornyelse – en mer ekte vandring med Gud? Kanskje trenger vi ikke et tegn, for vi har allerede mye kunnskap, spesielt i Bibelen.

I stedet for å få Jesus til å «sukke dypt» over vår manglende tro, kan vi huske det han sa til Tomas: «Salige er de som ikke ser, og likevel tror» (Joh 20,29; jf. Hebr 11,1). Gud ber oss ikke ha blind tro – han har gitt oss mange grunner til å tro. Men det er alltid rom for tvil. Nøkkelen er å ha fokus på det som styrker troen, ikke det som vekker tvil.

Hvordan ville du beskrive din tro på Gud på bare et minutt? Hva sier det om din vandring med Gud?

JESUS SER VÅR TRO

Sammenlign Jesu beskrivelse av disiplenes tro i Mark 4,40 med kvinnens tro i Matt 15,21–28.

Det at vi følger Jesus, betyr ikke automatisk at vår tro er sterk. Det var noen som sa de trodde, men Jesus så hva som bodde i dem (Joh 2,23–25).

Les Luk 7,1–10. Hva lærer vi om tro?

I Markus 9 leser vi om mannen som kom og ville ha Jesus til å drive ut demonen fra sønnen sin, men han klarte bare å si: «Jeg tror, hjelp min vantro!» (Mark 9,24).

I begge disse tilfellene la Jesus merke til folks tro, eller mangel på tro og utførte mirakler som følge av troen eller for å styrke den.

Den hellige ånd oppmuntrer oss til å tro, men sjelefienden vil ha oss til å tvile på eller avvise Guds nærvær i vårt liv. «Når man dyrker vantro i sjelen, får den en besettende kraft. De frøene til tvil som de har sådd, vil bære frukt, men de må fortsette å grave opp hvert eneste rotskudd av vantro. Når disse giftige plantene rykkes opp, slutter de å vokse fordi de ikke lenger får næring i form av ord og handlinger. Sjelen må fylle hjertets jord med de dyrebare plantene tro og kjærlighet og la dem dominere der.» – Ellen G. White: *Faith and Works*, s. 17

Når vi tviler på Gud eller hans ord, hva gjør vi da? Gud ser ikke bort fra menneskets fornuft, for han skapte oss i sitt bilde og inviterer oss til dialog med ham slik han gjorde med Abraham, Moses og Job. Gud ber oss lære å arbeide innenfor hans store, uendelige tankemønster, selv om vi på et punkt må overgi det vi ikke helt forstår.

Tenk på dine logiske grunner for å ha tro. Når må logikken gi tapt og troen ta over?

TRO ER IKKE FØLELSE

Jesus sa at hvis din tro er som et sennepsfrø, kan du flytte fjell (Matt 17,20). Har du sett et sennepsfrø, hvor lite det er? Likevel kan en liten tro føre til store forandringer. Så tro er viktig, og den må være sterk nok til å utrette noe overmenneskelig. Men slik et sennepsfrø kan vokse til et stort tre (Matt 13,31–32), bør også vår tro vokse og ikke bli stående på stedet hvil.

Vi trenger faktisk et visst mål av tro for overhodet å kunne ha et forhold til Gud (se Rom 12,3).

Hva sier Efeserne 2,8 om troens rolle i frelsen? Hvorfor kan man ikke si: «Jeg tror ikke, for Gud har ikke gitt meg noen tro?»

Vi må forstå at tro ikke er noe materielt; det er en menneskelig reaksjon fremkalt av Den hellige ånd. Gud er nådig og tar initiativet, og Den hellige ånd trekker oss til seg når vi gir ham lov til det (Jer 31,3). Vi blir frelst ved tro, som er en respons på Guds nåde som vi får i og med Jesu død. Vi er frelst fordi vi tror på Gud, takket være hans nåde. Dette er kjernen i å ha et forhold til ham.

Dernest må vi huske at tro ikke er en følelse. «Mange utøver ikke den troen som er deres privilegium og plikt å utøve og venter ofte på den følelsen bare troen kan gi. Følelser er ikke tro ... Det er opp til oss å utøve tro, men det er Gud som gir oss glede og velsignelser.» – Ellen G. White: *Early Writings*, s. 72

Noen føler kanskje at de ikke har tro fordi de ikke føler at de står Gud nær eller ikke er slik de burde være som kristne. Men tro handler om å ha tillit til Gud, ikke bare i medgang, men også i mørket eller i stormen, og når man ikke helt forstår hva som skjer i livet.

Følelser bør aldri få bestemme vår religiøse opplevelse eller vårt gudsforhold. Det er nettopp når vi føler at Gud er langt borte, at vi må utøve tro og påkalle ham (som faren i Markus 9,24 gjorde).

Slå opp bibelversene nedenfor og gjør krav på dem i tro så du kan styrke ditt gudsforhold i dag: Hebr 12,1–2; 2 Krøn 15,7; Rom 3,23–26; Luk 7,50. Les dem høyt som del av din bønn til Gud.

EKSEMPLER PÅ TRO

Sett av litt tid i dag til å studere Hebreerbrevet 11, det store kapitlet om tro. Les det først høyt uten stopp. Les det så en gang til og skriv ned dine tanker om disse spørsmålene:

- Les vers 1. Hva håper du på i dag som du ennå ikke kan se? (Tenk på presserende behov og evige drømmer.)
 - Hvilken rolle spiller troen i ditt vitnesbyrd og i din omvendelse?
 - Les vers 3, om Gud og skapelsen. Hvorfor bør Guds eksistens være noe av det letteste å tro på?
 - Les vers 6 og skriv budskapet med dine egne ord.
 - Vers 7–40 beskriver ulike bibelske personer. Hvorfor er troen det som viser hvor sterkt deres gudsforhold er?
-
-
-

Det krever tro å kjenne Gud og ha et levende og sterkt forhold til ham. Hvordan kan du styrke troen din eller oppmuntre en som vakler i troen? Her er noen tips:

En liten tro (som et sennepsfrø) er alt du trenger for å få et forhold til Gud (Matt 17,20). Er du villig til å samarbeide med ham, vil Gud la troen vokse.

Tro kommer av å høre Gud tale i sitt ord, Bibelen (Rom 10,17). Sett av tid til daglig bibelstudium og bønn.

Be Gud styrke din tro (Luk 17,5). Vi kan innse vår vantro og be Gud om å styrke troen slik som faren som kom til Jesus med et besatt barn og ropte «Jeg tror, hjelp meg i min vantro!» (Mark 9,24).

Tro og tvil kan leve sammen (Mark 9,24). Gå ikke bort fra Gud bare fordi du lurer på noe. Det er viktig å arbeide på frelsen med respekt og ærefrykt (Fil 2,12–16) og ha din egen tro, ikke låne den fra andre slik fem av brudepikene prøvde å gjøre (Matt 25,8).

Hør på Den hellige ånd og be at han må få større plass i ditt liv.

Bruk troen. Husk at tro ikke er en følelse, men en beslutning om å tro. Husk at Gud er der også i mørket, når du ikke kan se ham (2 Kor 5,7).

Bruk ordene i salmen «Stor er din trofasthet» som **takkebønn til Gud for hans trofasthet.**

JESU TRO

Når denne verden nærmer seg sin slutt, sier de tre englebudskapene bl.a. at Guds folk holder Guds bud og har Jesu tro.

Les Åpenbaringen 14,12. Hva betyr «Jesu tro»?

Hvis du studerer hvordan adventistene har forstått rettferdiggjørelse ved tro, vil du se at forståelsen av Jesu tro og de tre englenes budskap ble konsolidert i menigheten på 1890-tallet. Frem til da hadde menigheten lagt stor vekt på loven, og den trengte en større vektlegging av evangeliet. Ellen White oppsummerte det godt: «Guds bud er blitt forkynt, men adventistene har ikke forkynt Jesu tro som like viktig. Loven og evangeliet går hånd i hånd.» – Ellen G. White: *Selected Messages*, bok 3, s. 172

Hebreerne 11 nevner gudfryktige mennesker som hadde sterk tro, men ingen har hatt en tro som kan måle seg med Jesu tro.

Les Matt 26,36–42. Hva sier dette om Jesu tro i det avgjørende øyeblikket?

Når vi har Jesu tro, betyr det ikke bare at vi vil etterligne hans tro på Gud i lydighet mot ham og hans ord, men også at vi har en aktiv og levende daglig erfaring med Jesus. Det er å vite og handle ut fra at vi ikke kan ha et frelsende gudsforhold uten at Jesus er sentrum i dagliglivet.

Å ha Jesu tro betyr at Jesus bor i oss og at vi har hans tro i hjertet vårt, for Jesus er selve grunnlaget for vår tro. Noen ganger kan vår tro være svak og ynkelig. Men Jesus er verdig (Åp 5,9), og vi kan ha hans tro, både gjenspeilet i vår egen erfaring og tilregnet oss som hans gave av nåde til alle som tror.

Hvor sterkt ønsker du Jesu tro? Be Gud om å gi deg den, og gjør Hebreerne 11,6 til din egen bønn: «Herre, uten tro er det umulig å være til glede for deg. Jeg kommer til deg og tror at du er til og at du vil belønne meg når jeg søker deg med iver. Det gjør jeg nå.»

TIL FORDYPNING:

Vi blir rettferdiggjort (tilgitt og forsonet med Gud) ved tro (Rom 5,1). Vi blir også helliget (får kraft til å bli som Jesus) ved tro (Apg 26,18). Når vi inviterer Jesus inn i vårt liv, blir vi også Guds barn ved tro (Joh 1,12). Vi lever ved troen på Guds Sønn (Gal 2,20).

«Ingenting virker mer hjelpeløst, men er samtidig mer uovervinnelig, enn den sjel som føler sin egen ubetydelighet og stoler fullt og helt på Frelserens fortjeneste. Med bønn, studium av hans ord og tro på hans stadige nærvær kan menneskers svakhet leve i kontakt med den levende Kristus, og han vil holde dem fast med en hånd som aldri slipper taket.» – Ellen G. White: *The Ministry of Healing*, s. 182

«Deres tro må styrkes med inderlig bønn og faste og ydmykhet i hjertet. De må bli tømt for selvet og fylt av Guds Ånd og kraft. Bare oppriktig, utholdende bønn til Gud i tro – en tro som fører til total avhengighet av Gud og uforbeholden helligelse til hans verk – kan hjelpe mennesker å motta Den hellige ånds hjelp i kampen mot makter og myndigheter, herskerne over denne verdens mørke og onde og mektige ånder.» – White: *The Desire of Ages*, s. 431

Forslag til samtale:

1. Hvilke fem hovedpunkter fremheves i sitatet ovenfor når det gjelder samarbeid med Den hellige ånd mot fienden?
2. Hvilken rolle spiller troen i denne kampen?
3. Hvordan ser du dette i ditt liv for tiden?
4. Les Hebr 10,23. Hvorfor er det viktig å holde fast ved bekjennelsen av håpet?
5. Hvor ofte tenker du på dette: Når du er helt hjelpeløs, er det en anledning til å stole mer fullt og helt på Jesus?

Sammendrag:

Gud gir hver enkelt en viss grad av tro som grunnlag for et forhold til ham. Som troens opphavsmann og fullender viste Jesus oss troens kraft. Når vi har en svak tro, når vi kommer med gråt og bønn og et overgitt hjerte, vil Gud gjøre mirakler i våre liv (Jer 31,2–4.9.11.12). Han vil lede oss på sine veier, slik at vi ikke lenger snubler, og vi får fred. Jesus er det perfekte eksempel i alle ting, og ved å ha hans tro vil vi vise at vi er hans folk i endetiden.

23. mai

TIL SOLUSI FOR Å GJEMME SEG

Lindsay dro ikke til Solusi University i Zimbabwe på grunn av tro. Hun var ikke adventist. Hun dro heller ikke fordi hun kjente noen der – hun kjente ingen. Hun dro dit for å skjule en løgn.

Etter videregående drømte Lindsay om å studere. Men foreldrene hadde ikke råd.

«Du må forstå», sa moren. «Jeg lover at du skal få studere, selv om det tar tid».

Moren var skredder, og faren solgte klær, gardiner og sofatrekk som hun sydde. Men da Lindsay var ferdig med skolen, gikk det dårlig med butikken. Familien flyttet til Botswana.

Lindsay hjalp til i familiebedriften i fem år. Venner fra Zimbabwe ringte og spurte hvordan det gikk.

«Jeg studerer», svarte hun.

Etter hvert mistet hun håpet om å komme på universitetet.

Men morens bedrift tok seg opp. Hun fikk flere kunder og åpnet en butikk. En dag kalte foreldrene henne inn og sa med smil:

«Nå kan du velge et universitet».

Lindsay ble glad, men visste ikke hvor hun skulle dra. Hun vurderte University of Zimbabwe, men der studerte vennene hennes – og hun ville ikke at de skulle vite at hun hadde løyet. Det samme gjaldt Midlands State University. Hun hadde venner overalt – bortsett fra på Solusi. Så hun valgte Solusi.

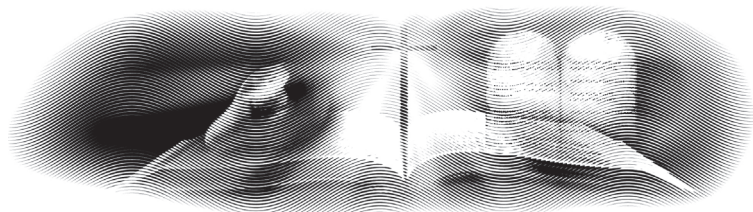
Da hun kom dit, visste hun lite om adventistkirken. Men hun gikk i kirken hver sabbat, og etter åtte måneder ble hun døpt. Foreldrene støttet valget hennes.

I dag er Lindsay Chikanda 24 år og snart ferdig med sitt første studieår. Hun er klar til å fortelle vennene sannheten:

«Jeg er lei for det, men jeg løy. Jeg studerte ikke. Jeg var i Botswana fordi foreldrene mine ikke hadde råd til skolepenger, og jeg jobbet hos dem. Men så kom jeg til Solusi – og fant Gud. Vil dere også bli kjent med Gud?»

Dine sabbatsskolemisjonsoffer støtter syvendedagsadventistenes utdanningsarbeid over hele verden. Takk for at du gir til misjonen.

Synd, evangeliet og loven

Ukens tekster:

Dom 14; Mark 9,42–48; Rom 3,20; Matt 5,17–18; Rom 3,28; Matt 7,24–29.

Ukens vers:

Jeg glemmer aldri dine påbud, ved dem gir du meg liv. Frels meg, for jeg er din! Jeg spør etter dine påbud. (Sal 119,93–94)

Synd er uten tvil det største hinderet for et nært forhold til Gud. Synd skiller oss ikke bare fra Gud nå (Jes 59,2), men den bedrar, sårer, fortærer og til slutt ødelegger den oss. Kampen mot synden og oss selv er den største kampen vi noensinne vil stå overfor, med store, ja evige følger.

Noen mener at synd bare er en naturlig del av livet. Det er jo menneskelig å gi seg hen til nytelse. Men tar vi lett på synd fordi samfunnet har det så fint med det? Vi kan gå på tå rundt temaet synd for ikke å fornærme noen hvis vi kaller det for det det er, men jo mer vi godtar den, desto lenger kommer vi bort fra et sunt forhold til Gud.

Ja, alle mennesker synder, og tankene, motivene, handlingene og ordene våre sårer både andre, oss selv og Gud. Til syvende og sist ødelegger synden vårt gudsforhold, men Gud har åpenbart seg for oss gjennom kunnskapen om sin lov, som kaster lys over synden i vårt liv.

Denne uken skal vi se på hvorfor Gud ga oss sin lov, og hva eller hvem som kan hjelpe en å få orden på forholdet til Gud når en overtrer Guds lov og synder.

AVSPORINGER OG FRISTELSER

Les om Samsons fristelser i Dommerne 14 og 16,1.4.16.17. Gud hadde et bestemt mål med å kalle Samson, men han tjente Gud og ga etter for fristelser. Hva lærer vi av utfallet av hans liv?

Den kosmiske kampen som startet i himmelen, utspiller seg også i vårt liv.

Satan vet at han må gjøre bruk av alle midler i tiden rett før Jesu gjenkomst for at vi ikke skal få et for nært forhold til Gud. Kanskje har du blitt avsporet av noe som ikke er galt i seg selv, men som tar så mye tid og krefter at det blir lite igjen til Gud. Kanskje er det arbeid, sosiale medier, shopping, sport eller mat. Er vi ærlige, ser vi at overforbruk og ubalanse i slikt kan gi lite tid til Gud og andre. Fienden kjenner våre svakheter og vet hva som får oss til ikke å bruke tid på Gud. Vi må søke Gud (Matt 6,33) før vi tar fatt på dagen og alt som måtte komme vår vei.

Jesus forstår hvordan det er fatt med oss, men han refser vår apati (Åp 3,14–22). Han er Gud, men han ble også trett, akkurat som vi (Joh 4,6). Han kjente livets krav, akkurat som vi, men han unnslopp dem ved å gå unna og be til sin Far (Luk 5,16; 6,12; Mark 1,35; Matt 14,23). Han visste at tid med Faderen var det som best kunne gi ny kraft til å kjempe mot fristelser. Det er også det beste for oss.

Samson falt fordi han trodde han var sterk. Han stolte på egen kraft til å overvinne fristelser. Hver dag står vi overfor kamp mot synden, for sjelefienden prøver å svekke og ødelegge vårt gudsforhold. Han kjenner våre svakheter og utnytter dem for å svekke forholdet til Gud og få oss til å føle skyld og uverdighet for å drive oss bort fra Gud. Djevelen arbeider for å påvirke vår tankegang, våre intensjoner og våre handlinger slik at han kan få fotfeste i en del av vårt liv. Men husk: Troen hjelper oss å stå fast, og troen kommer av å høre Guds ord.

Hva sliter du med akkurat nå? Hvordan kan Guds ord hjelpe deg?

GUDSFORHOLDETS SVAKE PUNKTER

Mange bibeltekster handler om vårt forhold til Gud og hindringer til vekst i Kristus. Tenk på det Paulus og Jesus sier:

«Derfor må den som tror han står, passe seg så han ikke faller!» (1 Kor 10,12). Selvgodhet vil felle deg, slik som med Samson.

«Når du gir en gave til de fattige, skal du ikke utbasunere det, slik hyklerne gjør ... for å bli æret av mennesker» (Matt 6,2). Ikke fortell andre hvor god du er! Vær ydmyk, som Jesus.

«Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte. Om ditt høyre øye lokker deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg!» (Matt 5,28–29). Gjør alt for å fjerne begjæret fra ditt hjerte, for det hindrer ditt gudsforhold.

«Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt! Etter dommen dere dømmer med, skal dere selv få dom.» (Matt 7,1–2) Ikke vær så kritisk og fordømmende. Gud skal dømme, så la ham gjøre det (1 Kor 4,5).

«Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som mishandler dere og forfølger dere» (Matt 5,44). Hat ikke dine fiender. Når du har negative tanker om dem som behandler deg dårlig, stenger det ditt forhold til Gud. Be heller for dine fiender, og se hvordan dette endrer ikke bare ditt forhold til Gud, men også forholdet til andre.

«Den som blir sint på sin bror eller søster, skal være skyldig for domstolen» (Matt 5,22). Bortforklarer du at du kjefter på dine nærmeste? Hvordan påvirker sinnet ditt forholdet ditt til Gud, for ikke å snakke om dem du er sint på? Dette er noen av de områdene som kan få oss til å snuble.

Jesus sa hva vi bør gjøre når våre hender, føtter og øyne fører oss til synd. Hva sa han?
Les Mark 9,42–48.

Det er voldsomt å kutte av hånden eller foten eller plukke ut øyet fordi det får deg til å synde. Det skulle det også være. Men det viser hvor alvorlig Jesus ser på synden og dens innflytelse på vårt liv. Hvor alvorlig tar du det?

LOVEN

Hvordan kan du forklare synd for en som ikke er kristen? Hva sier Bibelen om synd? Les Rom 3,20 og 1 Joh 3,4.

Synd er lovbrudd (1 Joh 3,4), men synd er også en del av vår natur (Sal 51,7; Jer 17,9). Det er altså loven som viser hva synd egentlig er. Det blir som å ta på briller slik at vi kan se hva som virkelig er rundt oss, eller å se hvordan vi tar oss ut i et speil. Den gir oss klarhet og overbeviser oss samtidig som den forteller oss om Guds natur og hva som er viktig for ham.

Gud skrev de ti bud (2 Mos 20,3–17) med sin egen finger. Jesus gjentok deres betydning: «'Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft.' Det andre er dette: 'Du skal elske din neste som deg selv.' Ikke noe annet bud er større enn disse.» (Mark 12,30–31) Han tilføyde: «På disse to budene hviler hele loven og profetene» (Matt 22,40).

Guds ord til israelittene på Sinai-fjellet og til oss i dag (Hebr 1,1–2) viser at loven dreier seg om relasjoner. Gud ga loven for å verne om vårt forhold til ham og til andre. Men Satan har forvrengt skjønnet i Guds lov slik at noen oppfatter den som en byrde. Loven blir ofte forbundet mer med loviskhet enn med kjærlighet og frihet, selv om Bibelen sier: «Å elske Gud er å holde hans bud. Og hans bud er ikke tunge.» (1 Joh 5,3)

1. **Bruk en skala fra 1 til 5 og si hvor dyrebart Guds levende ord (og loven, som en del av det) er for deg.**
2. **Når jeg tenker på Guds lov, begrenser den meg eller styrker den meg? Hvordan kan jeg forstå loven bedre hvis det første er tilfelle for meg?**
3. **Hva kan skje hvis Guds lov om kjærlighet til ham og andre blir sentrum i mitt liv, min familie og min menighet? Hva kan bli annerledes i mitt liv og mine relasjoner?**

LOVEN OG EVANGELIET

Jesus forklarte sitt forhold til loven.

Hva sa Jesus om loven i Matt 5,17–18?

Foreldre viser hva de setter høyt når de setter grenser for barna, og slik er det også med Guds lov: Den sier noe om hva som er viktig for Gud. Gud ga oss loven for å verne om vårt forhold til ham og til hverandre. Den skal veilede oss i alle livets forhold når vi vokser i ham. Hvem har vel ikke opplevd hva synd, det vil si brudd på loven, kan føre til?

Kjærligheten til Jesus er selve kjernen i loven. Jesus sa: «Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud» (Joh 14,15). Når vi er glade i Jesus, vil vi føle oss drevet til å holde hans lov. Når vi ser hans lov klart, vil vi føle oss drevet til å elske Jesus mer. Og enda viktigere: Den beste måten å styrke kjærligheten til Gud på, er å alltid ha korset og Kristi stedfortredende død for øye.

Det er derfor evangeliet og loven går hånd i hånd. Uansett hvor opptatt vi er av loven og betydningen av å holde den, må vi huske at loven bare fordømmer oss. Loven tilgir ikke, den rettfærdiggjør ikke og soner ikke. Nei, den viser oss hvorfor vi trenger tilgivelse, rettfærdiggjørelse og soning. Derfor er evangeliet, Kristi død for oss, som tilregnes oss ved tro og ikke ved at vi holder loven, grunnleggende for å forstå loven.

Les disse versene: Rom 3,28; 4,13–16; Gal 2,16; 3,13; Fil 3,9. Hvordan kan vi som tror på å holde loven unngå å bli loviske?

KUNNSKAP OG HANDLING

I Bergprekenen er Jesus opptatt av relasjoner – til ham og til hverandre. Mot slutten sier han:

«Ikke enhver som sier til meg: ‘Herre, Herre!’ skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje» (Matt 7,21).

Jesus forklarer at noen vil rope på ham og ha god kunnskap til ham uten egentlig å *kjenne ham*. Det er viktig å søke kunnskap, for Bibelen sier at Guds folk kan bli ødelagt av mangel på kunnskap om Gud og fordi de har forkastet kunnskapen de har om ham (Hos 4,1.6.10). Så vi må aldri bagatellisere tidløs bibelsk sannhet. *Men* kunnskapen er til ingen nytte hvis den ikke gjør noe med oss så vi får et større engasjement og en bedre vandring med Gud.

«Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.» (Joh 17,3). Jesus sa at forutsetningen for å komme til himmelen er å gjøre Guds vilje og kjenne Gud – for vi kan ikke gjøre hans vilje uten å kjenne ham. Dette er avgjørende, og ikke et urimelig krav. Hvis barnet ditt sier det elsker deg og stort sett gjør det du ber om, da viser dets handlinger at det elsker og respekterer deg. Slik er det også med Gud: Vi gjør hans vilje fordi vi vet at det er det beste vi kan gjøre! Vår respons på ham og vår lydighet mot ham som et uttrykk for vår kjærlighet viser hvordan vårt gudsforhold egentlig er.

Jesus avslutter Bergprekenen med en utfordring. Hva går den ut på? Les Matt 7,24–29.

Når vi virkelig hører Jesu budskap, er det ikke til å unngå at det utfordrer og forandrer oss. Men først og fremst må vi ha åpne ører og et mottakelig hjerte slik at skissen for et nært forhold til Gud kan skrives inn i sjelen med hvert åndedrag vi tar. Livet kan bygges på Klippen og Guds plan for oss.

Denne planen for et nært gudsforhold er ingen hemmelighet. Den er åpenbart i Guds ord, og han gir den gjerne til alle mennesker. Det er opp til den enkelte å ta imot den i tro, ta imot Kristi fullkomne rettferdighet og så leve ut den rettferdigheten.

TIL FORDYPNING:

Det burde ikke overraske oss at loven kan misforstås siden Satans store utfordring mot Gud handlet om hans lov.

På Jesu tid trodde noen at han hadde kommet for å avskaffe loven, men det var ikke tilfelle. Jesus kastet lys over loven og Guds vesen og kom for å oppfylle loven (Matt 5,17–18) for å vise oss hvordan Gud er.

«Det var bare når folket nærte en dyp ærbødighet for Guds hellige ord at de kunne ha håp om å oppfylle Guds hensikt. Det var respekten for Guds lov som ga Israel kraft i Davids regjeringstid og i de første årene under kong Salomo. Det var ved troen på det levende ord at det skjedde en reformasjon på Elias og Josias' tid. Og det var til disse samme sannhetens skrifter, Israels mest verdifulle arv, at Jeremia appellerte med sine forsøk på reform.» – Ellen G. White: *Prophets and Kings*, s. 465, 466

Forslag til samtale:

1. Hvordan ser populærkulturen på synd? Hvordan bør menigheten svare?
2. Når har du sett hvordan synd ødelegger forholdet til Gud og andre mennesker?
3. Har det vært lett eller vanskelig for deg å leve etter Guds lov? Hva har bidratt til dette?
4. Adventister tar jo loven alvorlig, men hvordan kan vi unngå å gå i legalismens felle og tro at vi blir frelst ved å holde loven? (Et tankeeksperiment: Hva vil du sette din lit til på dommens dag, når alle dine synder blir lagt frem for en hellig og fullkommen Gud? At du har holdt loven? Eller Jesu fullkomne rettferdighet i ditt sted?)
5. Hvordan kan kunnskap (eller mangel på det) påvirke forholdet til Gud? (Les Ordsp 24,3.13.14.)

Sammendrag:

Vår synd skiller oss fra Gud. Men Gud vil vi skal kjenne og elske ham av hele vårt hjerte, hele vår sjel og all vår kraft. Da vil vi også få større kjærlighet til andre. En slik kjærlighet til Gud og andre er nedfelt i Guds lov, som ble gitt for å beskytte og bevare forholdet til ham og våre omgivelser. Guds lov er et speilbilde av hans karakter, og når vi forstår hans lov, vil forholdet til ham bli bedre.

30. mai

MIRAKELPENGER I BRASIL

Tarsis Gomes var 19 år og student. Hver måned fikk han 50 brasilianske real fra faren – tilsvarende 50 amerikanske dollar på den tiden. Etter å ha gitt 5 real i tiende og 5 real i offer, hadde han 40 real igjen til universitetsutgifter.

En sabbat, etter å ha gitt tiende og offer i kirken, ba en venn – Nivaldo – om hjelp til å kjøpe nye dekk til rullestolen sin.

«Klart jeg kan hjelpe», sa Tarsis. «Jeg gir deg 20 real».

Så kom en annen venn, Jairo, og ba om støtte. Han sang i en a cappella-gruppe som turnerte i kirker, og de trengte penger til overnatting.

«Klart jeg kan hjelpe», sa Tarsis igjen. «Jeg gir deg 20 real».

Han hadde glemt at han trengte 23 real til skolepengene den måneden.

Noen dager senere sto han i kø ved minibanken for å ta ut penger. Søsteren hans, som også var student, sto ved siden av. Da husket han at han hadde lovet bort alle pengene til vennene sine. Han begynte å snakke med Gud:

«Hvorfor lot du meg love bort pengene? Hvordan kan jeg hjelpe andre hvis jeg ikke får studere? Hva vil far si?»

I det øyeblikket følte han at Gud sa:

«Se opp på minibanken».

Han løftet blikket – og så en seddel stikke ut av uttaksluken. En person brukte minibanken, men seddelen ble liggende. Tarsis ba:

«Herre, hvis tre personer bruker minibanken og ikke ser pengene, da vet jeg at de er ment for meg».

Tre personer tok ut penger – og seddelen lå fortsatt der.

Tarsis gikk frem, ba stille, og tok ut seddelen. Det var en 50-real seddel. Søsteren sa senere at det så ut som han dro pengene ut av løse lufta – først var det ingenting, og så hadde han dem i hånden.

«Hvor fant du de pengene?» spurte hun.

«Akkurat her», svarte han. «De stakk ut av minibanken».

«Umulig», sa hun. «Hvis de hadde vært der, ville jeg tatt dem selv».

I dag er Tarsis Gomes 42 år og jobber som militærpolititi i Recife. Når folk spør hvorfor Gud ga akkurat 50 real og ikke mer, svarer han:

«Fordi jeg ikke hjalp flere. Hadde jeg tilbudt meg å hjelpe flere, ville Gud gitt mer.»

For ham gir det mening: 5 real i tiende, 5 i offer, og 40 til venner.

«Vi blir ikke fattige av å hjelpe andre», sier han. «Gud er den som forsørger oss. Vær trofast.»

Omvendelse og tilgivelse

Ukens tekster:

Jes 61,10; Hos 6; Apg 3,18–19; 2 Mos 34,1–10; Rom 6,23; Matt 22,1–14.

Ukens vers:

Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett (1 Joh 1,9).

Det lovede land virket langt unna for israelittene der de slo leir under skystøtten på sletten. Moses hadde gått opp i det tette mørket som hadde dekket toppen av fjellet for flere dager siden. De tenkte at lederen deres måtte være død nå, om ikke av sult, så kanskje av den fortærende ilden på toppen. Den brokete skaren blant dem ble rastløse og utålmodige, klare til å dra videre til landet som fløt med melk og honning. Bare noen dager før hadde de samme menneskene inngått en pakt med Gud om å følge ham, men nå ville de ha et bilde å se på. De samlet seg ved Arons telt og forlangte at han skulle lage en avgud for dem. Aron ble redd og gikk med på det. I 2. Mosebok 32–34 ser vi hvordan denne triste historien utspiller seg.

Dette er bare én av Skriftens mange historier om omvendelse og tilgivelse, som er temaet denne uken. Ha minneverset i bakhodet når du gjennomgår avsnittene. Jo visst, vi synder, men takket være korset og frelsesplanen er tilgivelse alltid der for den som bekjenner sin synd og vender om.

LIVETS JAG

Det hadde vært en travel uke. Hun visste det var mye å gjøre før sabbaten, men det som hastet tok overhånd over det viktige, og før hun visste ordet av det, var det mørkt. Familien spiste kveldsmaten og holdt fredagskveldsandakt.

Men da hun våknet tidlig sabbats morgen, så hun at badet var skittent, så hun tørket det av. Minstemann hadde tisset i sengen, så hun kastet lakenene hans i vaske-maskinen sammen med noen andre klær. Mens hun laget frokost, kom hun på at de ikke hadde dessert til lunsj, så hun bakte litt bananbrød. Og hennes mann trengte en nyrstrøket skjorte til gudstjenesten, så hun ordnet den, la sammen noen klær og bar ut søpla.

Men så slo det henne. Det er sabbat – den dagen jeg elsker mer enn alle andre! Og likevel gjør jeg alt dette og lar tankene vandre bort fra sabbatens egentlig formål – å komme Gud nærmere.

Hun fant på unnskyldninger – alt dette måtte jo gjøres. Virkelig? Hun skjønnte at hun oppførte seg som Marta, «(travelt opptatt med alt som skulle stelles i stand» (Luk 10,40), men så kom Jesu ord til henne: «Du gjør deg strev og uro med mange ting. Men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tas fra henne.» (Luk 10,41–42) Den gode del. Å sitte ved Jesu føtter av kjærlighet til ham – ikke bare på sabbaten, men hver dag. Det hadde hun ikke gjort denne dagen.

Hun elsket Gud, men det var lett å glemme at sabbaten var hans gave til henne så forholdet deres kunne bli bedre. Tårene rant der hun sto alene på kjøkkenet.

Dette eksemplet er ikke tatt med for å vise hva vi bør eller ikke bør gjøre på sabbaten, men for å minne oss om hvorfor det er viktig å legge merke til hva som kan svekke eller ødelegge vårt gudsforhold. Jesus er nær når vi føler syndens smerte og adskillelse og roper på ham (Sal 53,3). Han holder en hvit kappe i sine blodflekke hender. Han ser angerens tårer og tar bort våre skitne klær. Så svøper han oss i sin rene rettferdighets kappe. Hans renhet dekker vår synd – helt og fullt. Vi kan vaske vår kappe i hans blod (Åp 7,14).

Hvordan åpenbarer Jes 64,5; Sak 3,4 og Jes 61,10 denne viktige sannheten om Kristi rettferdighet? Hvorfor må vi alltid holde fast ved det som er lovet her?

DEN HELLIGE ÅNDS TILSKYNDELSER

Da han tenkte på avstanden mellom seg og sin kone, skjønnte han at det var galt, det han hadde gjort. Han hadde vært ufin og hard og sagt ting han angret på. Men så tenkte han: Hadde hun ikke fortjent det, iallfall litt?

Kjenner du deg igjen? Det er lett å gå fra anger til å forsvare det en tenker og gjør. Det er ikke så lett å si «Jeg er lei meg ...» når vi har gjort noe galt, men det er viktig for å gjenreise eller styrke forholdet.

Det samme gjelder oss og Gud. Den hellige ånd minner oss ofte om at vi har syndet. Vi blir berørt av disse påminnelserne, men det er lett å skyve bort den stille, svake stemmen og forsvare det vi har gjort. En av Den hellige ånds oppgaver er å «gå i rette med verden og vise den hva synd er» (Joh 16,7–8). For en utrolig gave Gud har gitt oss (Luk 11,13)! Vi trenger virkelig slik overbevisning for å fjerne avstanden som kan oppstå i vårt forhold til ham.

Les Hosea 6. Hvordan beskriver Gud seg selv når han oppfordrer til omvendelse?

Tenk på Den hellige ånds rolle når vi skal podes på vintreet (Joh 15,4). «Vi føler ofte sorg fordi våre onde gjerninger får ubehagelige følger for oss selv, men dette er ikke omvendelse. Sann sorg over synd er en følge av Den hellige ånds arbeid. Ånden avslører utakknemligheten i vårt hjerte når vi har fornærmet og såret Frelseren, og fører oss angrende til korsets fot. For hver synd blir Jesus såret på ny; ... vi sørger over de syndene som har påført ham lidelse. En slik sorg vil føre til at vi tar avstand fra synd.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 300

Vi kan ikke vokse i vårt gudsforhold når våre favorittsynder får stå mellom oss og Gud. Vi kan jo ikke bli fullkomne, men vi kan og bør vende oss bort fra syndene våre når Den hellige ånd gjør oss oppmerksom på dem (Ef 4,30).

Når fikk du sist en irettesettelse eller en oppfordring til omvendelse? Hvordan tok du det? Ta tid til å be Gud om å gjøre ditt hjerte mildere og åpne ørene dine for ham i hans ord denne uken.

SANN ANGER

Verden bombarderer oss med budskap om uavhengighet, nytelse og selvhevdelse – det motsatte av Guds oppfordring til tjenersinn og ydmykhet (Matt 5,5). Det er interessant at de første ordene som døperen Johannes og Jesus sa, var svært like. Johannes sa:

«‘Vend om, for himmelriket er kommet nær’» (Matt 3,1–2). Jesus sa: «‘Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet!’» (Mark 1,14–15; se også Luk 24,46–47). Begge to kalte tilhørerne til omvendelse fordi himmelriket var nær. Kan det tenkes at budskapet er like relevant i dag?

Les Apg 3,18–20. Hvorfor er omvendelse så viktig for åndelig vekst? Hva er «tider med lindring»?

Guds godhet driver oss til omvendelse (Rom 2,4). Omvendelsen har to trinn: (1) sorg over synd og (2) en beslutning om å vende synden ryggen. I Bibelen er omvendelse nesten alltid knyttet til tilgivelse. Vi omvender oss, og Gud tilgir oss. Så enkelt er det (1 Joh 1,9; Åp 3,19). «Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse.» (2 Pet 3,9) Mens vi forbereder oss på Kristi gjenkomst, gir Gud oss tid til å gjøre opp med ham.

Jesus led, døde og sto opp fra de døde for at hans nåde skal kunne gjøre underverker med oss når vi vender om. I motsetning til verden, som sier at vi er bra nok som vi er, ber Gud oss komme til ham i omvendelse og tro (Apg 20,21) og la ham beskjære og forme vår karakter etter sitt bilde slik at vi kan vitne om ham (Joh 15,2.8). Da vokser vi og bærer frukt som svarer til omvendelsen (Matt 3,8).

«Ingen omvendelse er ekte som ikke fører til reformasjon. Kristi rettferdighet er ikke en kappe som dekker over synder vi ikke har bekjent og gitt avkall på; den er et livsprinsipp som forvandler karakteren og styrer oppførselen.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 555, 556

Omvendelse fører til liv (Apg 11,18) og er viktig for vekst i forholdet til Gud. Hva er det vanskeligste i prosessen med å overgi deg, omvende deg og la Gud beskjære deg?

NÅDE NOK

Når vi føler at synden tynger og lar Den hellige ånd lede oss til korsets fot, bør vi be om Guds tilgivelse i visshet om at «Barmhjertig og nådig er Herren, sen til vrede og rik på miskunn» (Sal 103,8). Det samme sa Gud også (2 Mos 34,6) etter at hans utvalgte folk hadde gjort ham sorg.

Les 2 Mos 34,1–10. Hvilken viktig sannhet finner vi her?

Det at Gud er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn, er også grunnen til at Jesus døde på korset – for at vi skulle få et rett forhold til Gud.

Det er når vi er villige til å erkjenne og bekjenne vår synd, når vi sier: «Gud, vær meg synder nådig» (Luk 18,13), at Jesus – som allerede har virket i oss og for oss med Den hellige ånd før vi engang roper til ham – ser byrden og tar den fra oss. Våre byrder løftes av på Golgata, og Jesus er nær når vi kommer til ham, og allerede før det leter han etter oss som den gode gjeteren og står ved døren og banker (Åp 3,20). Vi må ikke holde oss borte fra korset og betrakte Gud på avstand. La oss løpe til Jesus og få hans rettferdighet i bytte for vår synd og våre byrder (Sak 3,4).

Les disse versene langsomt. Skriv med egne ord hva de sier deg om Guds nåde mot deg:

«Syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre» (Rom 6,23).

«Men der synden ble stor, ble nåden enda større. For slik som synden hersket gjennom døden, skal nåden herske gjennom rettferdigheten og gi evig liv ved Jesus Kristus, vår Herre.» (Rom 5,20–21)

«Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere» (Rom 5,8).

DEN DYRESTE KAPPEN

De rike bruker ofte fine klær for å vise hvem de er. Noen sier: «Jeg kler meg slik for å vise hvem jeg er». Men i himmelen blekner alt annet enn våre relasjoner (Matt 6,19–21). Vår identitet bør være knyttet til Jesus og hans fullkomne rettferdighet.

Les Jesu lignelse om dette i Matt 22,1–14. Hva er budskapet?

Jesus kalte mannen uten bryllupsklær «min venn», og selv om han ikke svarte, må de ha hatt et forhold til hverandre. Mannen må ha kjent til bryllupsklærne, men valgt å ikke ta dem på. Jesu karakter er helt plettfri, og han tilbyr oss den som «en drakt av skinnende rent lin» (Åp 19,8), «uten den minste flekk eller rynke» (Ef 5,27).

Det hvite linet «er Kristi rettferdighet, hans egen plettfrie karakter, som gis til alle som i tro tar imot ham som sin personlige frelser.» – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 310

Adam og Eva hadde på seg en hvit kappe av svakt lys før de syndet. Etter at de syndet, gikk det opp for dem at de var nakne (1 Mos 3,7). Da erstattet Gud kappen av fikenblader som Adam og Eva hadde laget, med et plagg av dyreskinn. Et offer hadde frembrakt klærne deres. På samme måte tar vi imot Jesu offer ved å ta imot hans rettferdighets kappe. «Nakne og skamfulle prøvde de å fylle tomrommet etter de himmelske klærne ved å sy sammen fikenblader å dekke seg med ... Mennesket kan ikke finne noe som kan erstatte den tapte uskyldens kappe.

De som sitter sammen med Kristus og englene ved Lammets bryllupsmåltid, kan ikke ha på klær av fikenblader eller andre jordiske klær. Det er bare de klærne Kristus selv har gitt oss, som kan gjøre oss verdige til å stå frem for Gud. Dette er Kristi egen rettferdighets kappe, og han vil gi den til alle som omvender seg og tror.» – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 311

Tenk på dette: Vi bør hver dag kle oss i Jesu rettferdighets kappe. Hva vil det egentlig si, og hvordan gjør vi det?

TIL FORDYPNING:

Bibelen bruker ofte bilder fra landbruket om vår åndelige tilstand. Hosea 10,12 er et eksempel på det vi har snakket om denne uken:

«Så med rettferd,
høst med kjærlighet,
bryt dere nybrott!
For nå er det tid for å søke Herren,
inntil han kommer og lar rettferd regne over dere.»

Vi sår, høster, bryter nytt land og søker Gud for å komme ham nær. Hjertets jordsmonn må klargjøres og bli klar til at regnet (Den hellige ånd) kan falle. Gud kan gi oss lyst til å klargjøre jorden, men gudsforholdet er et partnerskap (se Fil 2,12–13). Vi må vende oss mot ham, rekke ham hånden og holde fast i ham. Da gjør han resten i oss.

Et eksempel på hva det vil si å klamre seg til Gud, finner vi i disse versene: «Med egne øyne har dere sett hva Herren gjorde ved Baal-Peor. Herren din Gud utryddet enhver som fulgte Baal-Peor hos deg. Men dere som holdt fast ved Herren deres Gud, er alle i live i dag.» (5 Mos 4,3–4)

Forslag til samtale:

1. «Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde» (Matt 6,13). Jesus lærte disiplene sine å be slik, men gjør vi det når vi ber til daglig? Hvor ofte ber du om beskyttelse mot fristelser og synd?
2. Hvordan vil du forklare en ikke-kristen eller en nyomvendt at Kristi rettferdighets kappe er en dyrebar gave?
3. Hvordan henger Kristi rettferdighets kappe sammen med budskapet om helligdommen, som handler om at Gud tilgir og rensker angrende syndere? Hvor godt forstår du hvor vakkert og rikt dette budskapet er?

Sammendrag:

Det er viktig for å ha et godt forhold til Gud at vi oppdager våre synder som svar på Den hellige ånds tilskyndelser, overgir selvet og vender om. Ingenting kan forvandle et menneske mer enn vissheten om at det er tilgitt og dekket av Jesu rettferdighets kappe. Vi føler at syndebyrden løftes av våre skuldre og at Guds kjærlighet omgir oss når vi kommer ham nærmere. Dette knytter oss til Gud, styrker oss åndelig og driver oss til å elske ham av hele vårt hjerte.

6. juni

EN STEMME VED GRYTA

Miriam, en 41 år gammel mor i Zambia, følte seg dårlig. Hun hadde vondt i hodet og kroppen, og mørke tanker fylte sinnet.

Med tungt hjerte gikk hun til åpningsmøtet i en evangelisk uke i byen Livingstone. Der ble hun kjent med Majorie, en adventistkvinne. Miriam delte smerten hun bar på og ba om forbønn. Majorie ba for henne.

Neste dag, klokken elleve, sto Miriam ute og rørte i en gryte med maisgrøt over åpen ild. Som mange zambiere lagde hun mat ute – strømbrudd hadde gjort elektriske komfyrer ubrukelige. Mens hun rørte, hørte hun en indre stemme:

«Gå og les Bibelen nå. La gryta stå og les.»

Miriam visste ikke hva hun skulle lese. Hun gikk inn, åpnet bibelen og begynte å lese det første hun så. Hun ble overrasket – det føltes som Gud snakket direkte til henne.

Etter å ha fullført matlagingen, gikk hun inn igjen og leste et nytt kapittel. Det var som om Gud sa:

«Vet du at jeg fortsatt elsker deg? Lev slik jeg vil du skal leve.»

Glede fylte hjertet hennes. Kroppssmertene forsvant, og hodepinen ble borte. Hun knelte og ba:

«Tilgi meg, Gud».

Senere samme kveld dro hun tilbake til møtet og løp bort til Majorie for å fortelle hva som hadde skjedd.

Majorie fikk tårer i øynene da hun hørte at Miriam hadde fått kallet til å lese Bibelen klokken elleve.

«Akkurat da følte jeg at jeg måtte be for deg hjemme», sa hun. «Finn tid til å lese Bibelen hver dag, og ikke glem å be. Bibelen og bønn er nøkkelen til alt.»

Siden den dagen har Miriam lest Bibelen og bedt regelmessig. Hodepinen er borte. Kroppen verker ikke lenger. Den mørke tristheten er erstattet med lys glede og et sterkt ønske om å leve for Gud.

«Bibelen har oppmuntret meg», sier hun. «Gud virker gjennom Bibelen. Når djevelen prøver å skape forvirring, holder jeg fast ved Bibelens løfter og ber.»

Denne misjonshistorien illustrerer målet «Misjon for alle» i Syvendedags Adventistkirkens strategiske plan «I Will Go», som blant annet sier: «Kristus blandet seg med folk, viste sympati, tok seg av deres behov, vant deres tillit og inviterte dem til å følge ham. Målet er å vise genuin interesse for mennesker, lede dem til Kristus og invitere dem til å slutte seg til Syvendedags Adventistkirken som Kristi disipler som gjør disipler.»

Motgang

Ukens tekster:

Mark 4,35–41; 5,21–34; Rom 5,3–5; Job 19,23–27; 23,8–12; Luk 24,13–27; Rom 8,18.28.

Ukens vers:

Ja, ikke bare det, vi er også stolte over lidelsene. For vi vet at lidelsen gir utholdenhet, utholdenheten et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige ånd som han har gitt oss. (Rom 5,3–5)

En kveld da solen gikk ned i horisonten, var en ung jente på vei hjem. Det blåste opp til storm, så hun økte tempoet, for hun visste at det fortsatt var et stykke igjen. En enkelt regndråpe falt på kinnet hennes, så en til, og før hun visste ordet av det, var hun gjennomvåt. Hun løp til hun slengte opp døren hjemme og faren kom løpende mot henne fra stuevinduet. Han la et teppe om skuldrene på henne og spurte: «Jeg så deg i regnet nå nettopp. Hvorfor stoppet du opp og så opp og smilte hver gang det lynte?»

«Å, jeg stoppet for å se opp», sa hun, «for Gud tok bilde av meg!»

Hvordan tar vi det når livet stormer eller når vi opplever motbakker i vårt gudsforhold? Bøyer vi hodet når regnet pisker mot ryggen, eller ser vi opp i tillit til at Gud er der når vi vender ansiktet mot ham?

Denne uken skal vi se på hvordan vi ofte reagerer når livet går oss imot. Vi skal se på hvordan vi kan bruke livets tilbakeslag til å styrke, ikke svekke, vårt viktigste forhold.

LIVETS STORMER

Jesus hadde talt til store folkemengder ved Galileasjøen hele dagen. Hans ord kom til å gi gjenklang i folks sinn i lang tid og gjennom evigheten.

Da kvelden falt på, ba Jesus disiplene med på en reise: «La oss sette over til den andre siden av sjøen» (Mark 4,35). Jesus visste det ville blåse opp til storm, men ville likevel at de skulle dra. Han hadde noe å lære sine nærmeste tilhengere. Du kjenner nok fortsettelsen.

Les om stormen i Mark 4,35–41. Hva kan dette lære oss om tro?

Tenk på dette:

1. Jesus sovner på det som var den eneste puten i båten. Fiskebåtene hadde gjerne en pute som båtføreren satt på i akterenden. Den som satt foran, veiledet båten til reisemålet. Så her sitter Jesus i båtførerens posisjon, men han sovner ved roret.
2. Ikke alle disiplene var uerfarne til sjøs. Peter, Jakob og Johannes var garvede fiskere. De kjente Galileasjøen som sin egen lomme og visste hvordan man takler en storm.
3. Dette er det eneste stedet der det står at Jesus sov. Jesus sover i akterenden mens disiplene frykter de skal dø i en av de verste stormene de har opplevd.
4. Disiplenes reaksjon på krisen var: «Bryr du deg ikke?» De tvilte på Jesu omsorg og kjærlighet. Altfor ofte er det slik vi reagerer i vanskelige tider.

Midt i håpløsheten kan vi prøve å redde oss selv (som disiplene), eller vi tviler på Guds kjærlighet og omsorg for oss når vi lider smerte eller tap. Vi tenker at han burde gjøre noe bestemt ut fra slik det ser ut fra vårt ståsted. Men det er i livets stormer Gud kan utføre de største miraklene, som med disiplene. Gud er trofast, også når vi ikke forstår hvorfor han ikke griper inn. Han er med oss når det stormer, og han kan stille stormen når vi ikke klarer det.

Hvordan tar du det når det stormer rundt deg? Hva gjør slike øyeblikk med ditt gudsforhold? Når har du levd ut 2 Kor 5,7?

MOTTA HELBREDELSE

Tenk på folkemengden ved Galileasjøen. De har ventet på Jesu hjemkomst siden grålysningen, og da han går i land, stimler de om ham og går med ham inn i Kapernaum. Plutselig dukker synagogeforstanderen Jairus opp og ber Jesus komme og helbrede datteren hans.

I folkemengden er det en kvinne som har vært syk i årevis. Hun har brukt alle pengene sine på leger «uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne» (Mark 5,26). Hun har hørt om denne mannen fra Galilea, og fylt av håp samler hun sine siste krefter og går hjemmefra den morgenen for å slutte seg til mengden. Hun blir nesten kvalt av trengselen da hun nærmer seg Jesus. Og så ser hun ham midt i flokken. Hun tenker: «Om jeg så bare får røre ved klærne hans, blir jeg frisk» (Mark 5,28).

Les Mark 5,21–34. Hva skjedde, og hva kan vi lære av det?

Hendelsen viser Jesu omsorg og medfølelse for syke og ensomme og dem som ofte blir borte i mengden. Mange presset seg inntil Jesus den dagen og drev med strømmen, men bare én strakte seg bevisst ut for å røre ved Jesus og få den velsignelsen hun så desperat trengte. Men det var ikke selve berøringen som helbredet henne: Troen gjorde henne frisk (Mark 5,34). «Frelseren kunne skille mellom troens berøring og den tilfeldige kontakten med den bekymringsløse massen.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 344. Det var ingen kraft i Jesu klær, det var kvinnens tro og det at hun strakte ut hånden og rørte ved ham som helbredet henne.

Den skrøpelige kvinnen kunne ha blitt hjemme i sengen den morgenen, men i stedet oppsøkte hun Jesus med håp om å bli helbredet. Det var ikke nok å se ham på avstand, hun nærmet seg ham.

Jesus ber oss gjøre det samme i dag. Han sier:

«Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel.» (Matt 11,28–29)

Hvordan viste den nødstedte kvinnen det som står i Rom 5,3–5? Hvordan kan dette se ut i ditt tilfelle?

JOB

Job er kanskje den første vi tenker på når det gjelder motgang i Bibelen. Han mistet både rikdommen (Job 1,14–17), barn (1,18–19) og helsen (2,7). Hans kone ville ha ham til å forbanne Gud og dø (2,9).

Etter en stund kom tre venner og satte seg hos Job. De ble så rystet av det de så at de ble sittende målløse i syv dager (2,13). Da de til slutt fikk tilbake talens bruk, prøvde de seg med lettvinte forklaringer på hvorfor Job hadde opplevd slik ulykke, men det økte bare lidelsene hans.

De tre vennene klandret ham og sa han måtte ha en skjult synd i sitt liv som han måtte angre (Job 8; 11; 15). De sa: «Sannelig, slik går det med onde menneskers bolig, med stedet til den som ikke kjenner Gud» (18,21).

Hva sa Job til det? Les Job 19,23–27 og 23,8–12.

Job var trofast, til tross for at han ikke forsto de tragediene som hadde rammet ham. Han holdt fast i Gud. Han verken klandret Gud eller forbannet ham. Da han ble fristet til å klandre Gud, sa han i stedet: «Naken kom jeg fra mors liv. Naken vender jeg tilbake. Herren ga, Herren tok, velsignet være Herrens navn!» (Job 1,21)

Vi står også i denne kampen. Satan påfører oss smerte, lidelse, tap og motgang for å få oss til å mistro Gud. Da kan vi reagere på to måter: klandre og avvise Gud eller klamre oss til ham av alle krefter. Selv om kampen raser rundt oss, må vi huske at i lys av evigheten er våre problemer bare forbigående prøvelser (2 Kor 4,16–18). Helhetsbildet er mye større enn det vi ser her og nå, og en av våre største utfordringer er å stole på Gud også i de mørkeste stundene. Gud har vist oss sin kjærlighet på mange vis. Vi må holde fast ved den sannheten – Guds kjærlighet – også når vi ikke føler den.

Løp til Gud hvis du har det vanskelig akkurat nå. Ta Bibelen og en notatbok og oppsøk Gud i naturen. Skriv av Rom 5,3–5. Tenk over budskapene i dette avsnittet og tro at Guds kjærlighet og omsorg for deg er det tryggeste og mest stabile i din tilværelse.

VEIEN TIL EMMAUS

Det hadde vært noen hektiske uker for de to disiplene som i tankene gjenopplevde noen av hendelsene og samtalene. Triumftøget inn i Jerusalem og rensingen av tempelet. Påskefesten på salen. Jesus som ba i Getsemane. Judas' svik. Rettergangen, spotten, mishandlingen. Jesu forslåtte kropp på korset og de siste ordene før han utåndet og ettermiddagshimmelen svartnet. Lyden av forhenget i tempelet som revnet. De rettferdiges graver som åpnet seg. Jesu kropp som ble tatt forsiktig ned av korset og lagt i graven før sabbaten. Og all forvirringen, motløsheten og spørsmålene disiplene satt igjen med. Hvordan kunne de ta så feil?

Disiplene var skuffet, motløse og forvirret. Det var det største nederlaget i deres liv. De forsto ikke at dette var det største øyeblikket i historiens største fortelling. Da to av dem gikk på veien til Emmaus, kom Jesus og gikk sammen med dem.

Les Luk 24,13–27 og tenk på perspektivene hos disiplene og Jesus.

Da øynene deres ble åpnet, skyndte de to seg til Jerusalem for å fortelle om det som hadde skjedd på veien (Luk 24,33–34). Da Jesus kom og sto midt blant dem, ble de forferdet. Hør hva han spør om:

«Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres?» (Luk 24,38).

Dette er også Jesu ord til oss i dag. Vi glemmer lett at Jesus går med oss i nedturene. Altfor ofte kjenner vi ham ikke igjen. Altfor ofte blir vi urolige og lar tvilen vokse og glemmer at Jesus holder oss trygt i sin hånd. Og altfor ofte tror vi at vi vet bedre enn Jesus hva som egentlig skjer i vårt liv (Luk 24,18).

Bibelen gir gode råd om hvordan kristne kan ta utfordringer og motgang. Studer disse tekstene: Rom 8,28; Fil 4,4–13; Jak 1,2–4, 12 og 2 Kor 12,9–10. Skriv også ned tre viktige budskap du kan dele med en som opplever motgang akkurat nå, og ha 2 Kor 1,4 i tankene.

SE JESUS

Har du ønsket at du kunne se Jesus når du er motløs? Tenk deg selv i denne drømmen.

«Jeg satt i dyp fortvilelse, med ansiktet i hendene, og tenkte slik: Hvis Jesus var på jorden, ville jeg gå til ham, kaste meg ned for hans føtter og fortelle ham om alt som gjør vondt. Han ville ikke avvise meg, men forbarme seg over meg, og jeg ville elske og tjene ham for alltid. I det samme åpnet døren seg, og en person med vakker skikkelse og ansikt kom inn. Han så med medlidenhet på meg og sa: ‘Vil du se Jesus? Han er her, og du kan se ham hvis du vil. Ta med alt du eier og bli med meg.’

Jeg ble ubeskrivelig glad da jeg hørte det og samlet gladelig sammen alle mine små eiendeler, alle mine kjære eiendeler, og fulgte veilederen min. Han førte meg til en bratt og tilsynelatende ustø trapp. Da jeg begynte på trappen, sa han at jeg måtte rette blikket oppover for ikke å bli svimmel og falle. Mange andre som klatret opp den bratte trappen, falt før de nådde toppen.

Til slutt nådde vi det siste trinnet og sto foran døren. Her ba guiden meg legge igjen alt jeg hadde med. Jeg la det gladelig fra meg, og han åpnet døren og ba meg inn. Et øyeblikk senere sto jeg foran Jesus. Det var ingen tvil om det vakre ansiktet. Et så strålende og mildt ansikt kunne ikke tilhøre noen annen. Da han så på meg, visste jeg straks at han visste alt om meg og alle mine innerste tanker og følelser.

Jeg prøvde å skjule meg for hans blick og følte ikke jeg tålte hans gjennomtrende øyne, men han kom nærmere og smilte, la hånden på hodet mitt og sa: ‘Frykt ikke.’ Lyden av hans milde stemme fylte mitt hjerte med en lykke jeg aldri før hadde opplevd. Jeg var for glad til å si et ord, men overveldet av ubeskrivelig lykke sank jeg ned for hans føtter. Mens jeg lå der hjelpeløs, så jeg vakre og herlige scener for meg, og det var som om jeg hadde nådd himmelens trygghet og fred. Til slutt fikk jeg kreftene tilbake og reiste meg. Jesu kjærlige øyne var fortsatt rettet mot meg, og hans smil fylte meg med glede. Hans nærvær fylte meg med hellig respekt og usigelig kjærlighet ...

Denne drømmen ga meg håp ... [og] tro ... Og det begynte å gå opp for min uopplyste sjel hvor vakkert og enkelt det er å stole på Gud.» – Ellen G. White: *Early Writings*, s. 79–81

I livets motgang må vi se på Jesus og det han viser oss om Guds kjærlighet til oss.

Hvilket håp kan du hente i det som står i Rom 8,18.28 her og nå?

TIL FORDYPNING:

Det er når vi står overfor livets utfordringer at vi mest trenger å holde fast ved Gud. Alle temaene vi har tatt opp dette kvartalet bidrar til å bevare eller fornye gudsforholdet. Når du møter motgang, som f.eks. helseproblemer, økonomiske vanskeligheter, samlivsbrudd, dødsfall i familien eller annet som tar gleden fra deg, kan du tenke over disse spørsmålene og reflektere over det du har lært så langt.

Forslag til samtale:

1. Hvordan har motgang påvirket ditt gudsbilde? Hvordan kan du se Gud tydeligere?
2. Når ba du sist om at du måtte få høre Guds stemme kraftigere enn fiendens? Husk at tyven (Satan) kommer for å stjele, drepe og ødelegge, men Gud gir liv i overflod (Joh 10,10).
3. Er du ydmyk? Stoler du på at Gud fortsatt er størst og leder deg, tross vanskeligheter? Hvis ikke: Hvordan kan du tilegne deg denne ydmyke tilliten til Guds godhet og kjærlighet til deg?
4. Er du daglig forankret i Guds ord? Be Gud om å gjenopplive din første kjærlighet til ham når du går gjennom vanskelige tider.
5. Når vendte du deg sist til Gud som din trøster og veileder i bønn, i tillit til at han har holdt sitt løfte om aldri å forlate deg eller svikte deg (Hebr 13,5)?
6. Er din tro svak, så be: «Jeg tror, hjelp min vantrø!» (Mark 9,24). Omgj deg med mennesker som oppmuntre deg, som ikke gjør deg motløs.
7. Verden bryr seg ikke alltid om de svake, uvitende, sårede og knuste. Guds budskap «Når du er svak, er jeg sterk» kan forandre livet radikalt. Tenk på noen du kan oppmuntre med dette budskapet i dag.

Sammendrag:

Vi lever fremdeles i en verden full av synd, smerte og lidelse, og hver av oss møter motgang før eller siden og kan komme til å tvile på Guds kjærlighet. Når vi ser tilbake på hvordan ulike personer i Bibelen reagerte på motgang, kan vi finne mot til å tro at det vi gjør i slike situasjoner kan styrke vårt forhold til Gud, som ikke forandrer seg (Mal 3,6) og hvis kjærlighet er uforanderlig.

13. juni

LIVETS VIKTIGSTE OPPDRAG

Da Zeth Louis Lekatompessy ble døpt i Indonesia, la han en plan: Han ville føre sine sju søsken og deres familier til troen – samme år.

Planen var enkel: Han og kona, som han nylig hadde giftet seg med, begynte å be daglig for slektningene. De besøkte dem, studerte Bibelen sammen, og inviterte dem til evangeliske møter i en adventistkirke på Ambon-øya, der de bodde. Etter møtene ble 13 personer døpt – blant dem hans eldre søster og to andre familiemedlemmer. Senere ble ytterligere fem søsken døpt. Zeth var overveldet av glede. Han bestemte seg for at det viktigste i livet er å lede mennesker til Kristus.

I to år jobbet han som litteraturevangelist og reiste mellom øyer for å selge kristne bøker. Da pandemien kom, måtte han slutte.

Mens han tenkte over fremtiden, følte han seg kalt til å bli frivillig bibelarbeider. Kona støttet ham, og de tok opp igjen planen for å nå slektningene. Sammen med sine to små barn lagde de en liste over alle de kjente – og ba for dem hver dag. Med motorsykkelen besøkte de folk på listen.

Når de kom til et nytt hus, sa Zeth:

«Vi er syvendedagsadventister».

«Hva er en adventist?» spurte folk nysgjerrig.

«En adventist er en som tilber på sabbaten», svarte han.

Neste spørsmål kom alltid:

«Hva er sabbaten?»

Zeth ba dem søke det opp på nettet. Når folk oppdaget at sabbaten var lørdag, ble de overrasket:

«Er det sant at lørdag er den rette hviledagen?»

Da åpnet Zeth Bibelen og tilbød bibelstudier.

Etter tre år hadde bønnelisten vokst til 50 navn. Familien besøkte vanligvis tre familier om dagen. Fire personer på listen ble døpt før Zeth begynte å studere teologi ved Klabat University. Tre til ble døpt mens han studerte, og flere fortsatte bibelstudiene.

«14 prosent av listen min er døpt», sier han.

Takk for misjonskollekten din. Den bidrar til å utdanne mennesker som Zeth til tjeneste. Klabat University, nær Manado i Indonesia, har tidligere mottatt støtte. Denne kvartalets kollekt går til lignende skoler i Øst-Afrika.

Fortell om ham

Ukens tekster:

Matt 28,18–20; 2 Pet 3,18; 1 Pet 3,8–15; Hos 7; Sak 10.

Ukens vers:

*Herren Gud har gitt meg disiplers tunge så jeg kan styrke den trette med et ord.
Morgen etter morgen vekker han mitt øre så jeg kan høre på disiplers vis. (Jes 50,4)*

Det var en travel sabbatsmorgen for pastor G. Han hadde våknet tidlig for å forberede seg til både bibelstudiet og prekenen, og om ettermiddagen hadde han også en møteserie. Han tok bilnøklene, løp ut og kjørte av sted.

Han kjørte gjennom byen og irriterte seg over at så mange var ute en lørdag morgen og forsinket ham. Hvor skulle alle sammen? Plutselig smatt en bil inn foran ham. Han bremsset hardt og viste knyttneven idet han ropte til sjåføren.

Endelig var pastor G på plass i kirken. Da han reiste seg for å undervise, så han at sjåføren han hadde vært sint på for 20 minutter siden, var der.

Senere presenterte et medlem av menigheten denne personen som en ikke-adventist som var på besøk hos slektninger, og pastor G innså at alle møter, både med kjente og fremmede, bør bære preg av den kjærlighet som kommer fra et varig forhold til Gud. Man vet aldri hvordan det en gjør kan påvirke andre.

DET HJERTET ER FULLT AV

Les misjonsbefalingen i Matt 28,18–20. Skriv ned de budskapene Jesus gir når han sier «alt» eller «alltid» (som på gresk er det samme ordet, *pas*).

Jesus ga oss i oppdrag å dele hans budskap med verden: «Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler». Kirkens oppgave er å gjøre folk til disipler som så kan gjøre andre til disipler. Slik forkynner vi det evige evangelium og de tre englebudskapene (Åp 14,6–12) og forbereder verden på Jesu gjenkomst.

Alle som har fått et nytt liv i Kristus, er kalt til å vitne. Men ofte tenker folk på vitnetjeneste som noe de verken kan eller vil gjøre. Du ser kanskje for deg at du står og forkynner på et gatehjørne eller holder et innviklet bibelstudium, og så rister du på hodet. «Ikke jeg! Aldri! Jeg er introvert; vitnetjeneste er ikke tingen for meg.»

Men å være et sant vitne er bare resultatet av å vitne om hva Gud gjør i ditt liv, å legge merke til det han lærer deg mens du vokser i ham, og så bare fortelle det til andre. Gud er god, og det han har gjort for oss, er den beste nyheten verden kan få. Vi kan og bør ikke tie! Han har frelst deg; han har kalt deg ved navn – du er hans. Finnes det noen bedre nyhet folk kan få?

Disiplene i den første menighet var verken lærde eller veltalende, men vi kan likevel lære av dem.

Les Apg 1,8 og Apg 4,13. Hvordan var det for de første kristne å vitne? Hva slags virkning hadde det at Peter og Johannes vitnet?

Peter og Johannes sa: «Men vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt» (Apg 4,20). «De hadde vært sammen med Jesus» (Apg 4,13) og følte de måtte fortelle om ham. Den hellige ånd ga dem mot og overbevisningskraft.

Be om mot til å vitne frimodig når Gud leder deg til noen å vitne for, og be om visdom til å vite når du skal snakke og hva du skal si. Les 1 Joh 4,7–11 og be om slik kjærlighet.

IKKE TVANG, MEN GUDS KRAFT

Har du lurt på hvordan Jesus fant krefter til å arbeide, helbrede, trøste, forkynne og undervise så mange hver dag? Vi får vite at «da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter» (Matt 9,36). Jesu kjærlighet og medfølelse drev ham. Guds kjærlighet må også få oss til å føle at vi må føre andre til ham (2 Kor 5,14).

Har du noen gang sett fremmede ansikter i folkemengden, tenkt på evigheten og lurt på om de kjenner Jesus? Har du følt det som bare kan være Guds kjærlighet i deg til en fremmed i nød? Guds kjærlighet i oss driver oss til å føle en byrde for å lede sjeler til ham. Jeremia sa det slik: «Da var det som om det brant en ild i mitt hjerte. Den var innestengt i knoklene mine. Jeg strevde for å stå imot, men jeg greide det ikke.» (Jer 20,9)

Men når vi deler Gud med andre, må vi ikke prøve å tvinge dem til å ta imot Gud eller Bibelens sannheter. Tvang er ikke noe for Gud. Gud tvang ikke Adam og Eva bort fra treet til kunnskap om godt og ondt (1 Mos 2,16–17). Han tvang ikke folk inn i arken for å redde dem fra syndfloden (1 Mos 7,1). Han tvang ikke israelittene til å holde pakten med ham (5 Mos 4,29–31). I stedet dekket han deres behov (Matt 4,23–25) og ba dem så om å følge ham. Jesus tvang ingen til å følge ham eller hans sannhet, men han gir aldri opp håpet om oss (Matt 23,37).

Når vi vitner, bør vi alltid speile Jesus. White sier: «Det er ikke Kristi oppgave å tvinge mennesker til å ta imot ham. Det er Satan og mennesker som drives av hans ånd, som vil tvinge samvittigheten ... Det finnes ikke noe bedre bevis på at vi har Satans ånd enn en tilbøyelighet til å såre og ødelegge dem som ikke liker det vi gjør, eller som handler i strid med våre ideer.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 487

Vi må la Gud bruke oss i sin tjeneste. Vi lever i en verden som misliker sannheten, men det må ikke hindre oss i å dele den på en gjennomtenkt og varm måte. Husk at det ofte er vårt personlig vitnesbyrd som veier tyngst, spesielt i en tidlig fase av vitnetjenesten (Åp 12,11).

Les 2 Pet 3,18. Hvordan vokser du i nåde og kunnskap? Hvordan viser det seg i din omgang med andre?

TIPS OM Å DELE JESUS

Spørsmålet er: Hvem deler du Jesus med – postbudet, en på butikken, en du treffer hver dag når du er ute og går tur? Gud kaller alle til å hjelpe ham med dette arbeidet, og han lover å gi deg «disiplers tunge så ... [du] ... kan styrke den trette med et ord» (Jes 50,4). Det er også en kristens plikt å alltid være forberedt på å gi et forsvar (*apologia*) for den tro og håp som bor i oss (1 Pet 3,15).

Les 1 Pet 3,8–15. Hva sier Guds ord her?

Her er noen enkle tips du kan ha i bakhodet når du tenker på hvordan du kan bli mer bevisst på å fortelle andre om Jesus:

- Bli kjent med noen og bygg opp et vennskap over tid. Din varme, godhet og interesse for dem (å være «kjærlig») vil hjelpe dem å komme Gud nærmere. (Noen kaller dette «vennkapsevangelisering».)
- Be om at Den hellige ånd må virke i personens hjerte. Be om de rette mulighetene til å snakke med dem.
- Finn naturlige måter å snakke om dine egne trosopplevelser på, eller be for dem. Be Gud om å gi deg mot, men også mildhet i din tilnærming.
- Finn måter å koble din nye venn med andre fra din menighet slik at de kan oppleve fellesskapets varme. En sosial sammenkomst eller en bibelgruppe er et godt neste skritt.
- Be for de konkrete behovene eller de spørsmålene din nye venn måtte ha, og se etter en mulighet til å vise dem at Bibelen gir trøst, råd og veiledning i hverdagen. Du kan begynne med å dele ett bibelløfte eller svare på et spørsmål. Det vil åpne for dypere samtaler. Be også for dem.
- Det vil komme en tid da du ønsker å spørre om vennen din vil ta neste skritt (bibelstudium og til slutt dåp). Ikke forhast deg med dette, men vent ikke for lenge. Be om dette.
- Våre handlinger bør vise hvem vi tilhører. Måten vi behandler andre på, sier mye om oss. Når vi formes etter Guds bilde (helliggjørelse), lever vi for å dra alle til ham.

ET BARN PÅ AVVEIE

Mange kjenner smerten og sorgen ved å ha et barn som – til tross for at de er oppvokst i et kristent hjem – ikke vil ha noe gudsforhold.

Efraim var Guds utvalgte folk, men vendte seg bort fra ham. Hva sier Hos 4,17 og Hos 7 om Efraims synder?

Vi leser også at Efraims bestemor Rakel gråter billedlig fordi Efraim har vendt seg bort fra forholdet til Herren (Jer 31,15). Herren svarer hennes store sorg med disse ordene i Jeremia 31,16–17: «Gråt ikke så høyt, fell ikke tårer! Du skal få lønn for strevet, sier Herren, de skal vende hjem fra fiendens land. Det er håp for etterkommerne dine, sier Herren, barna skal vende hjem til sitt eget land.»

I stedet for å gråte over sitt villfarne barn, må Rakel ha håp. Hva annet sier dette kapitlet oss? Les Jer 31,18–19.

I disse historiene lærer vi at det alltid er håp (som det var for Efraim og Gomer), for Gud gir ikke opp. Selv om Gud gang på gang irettesetter sitt villfarne folk, svikter ikke hans barmhjertighet, og hans budskap i dette kapitlet består (se Jer 31,20).

Vi kan ha det vondt, bli frustrerte og motløse, og kanskje også snakke negativt om dem som står oss nær og har forlatt Gud. Men her sier Gud at han ikke har glemt det villfarne barnet – slett ikke! Guds tanker om en slik en er ikke flyktige, men oppriktige og inderlige. Ja, Gud sier han lengter etter dem, og hans barmhjertighet er stor.

Hvordan føles det å vite at dette er Guds svar på Rakels smerte over Efraims villfarelse når du tenker på dem du kjenner som har gått bort fra et forhold til Herren? Hvordan utfordrer eller oppmuntrer det deg?

HENT DEM TILBAKE

Vi har alle hatt svake eller vinglete stunder på vår vandring med Gud – dalene der vi ikke har vært trofaste eller der vi bare har vært lunkne altfor lenge. Hva var det som førte deg tilbake til et varig forhold til ham?

Sakarja 10 har noen vakre budskap om hvordan Gud fører sitt folk tilbake til seg. Les kapitlet langsomt og merk deg hovedbudskapene.

Det kan være vanskelig å vite hvordan man skal forholde seg til og omgås en man er glad i, som har gått bort fra Gud. Man lurer på hvordan ting kunne ha vært annerledes og gitt et annet utfall, man lurer på hvordan man skal omgås dem nå som de har et annet syn på livet, og man kan bli frustrert og føle seg hjelpeløs overfor dårlige valg de tar. Disse tankene vil alltid påvirke din omgang med din kjære, og derfor er det så viktig at du lever og snakker ut fra det du opplever under dine personlige stunder sammen med frelseren.

Det vitnesbyrdet du gir med ditt liv, dine handlinger, dine ord og dine bønner for din ektefelle eller ditt barn som har gått bort fra Gud, kan endre deres liv og fremtid. (Les i Luk 22,31–32 og Joh 21,15–17 hvordan Jesu bønner for Peter forandret hans fremtid.) Gi slipp på all tristhet, fordømmelse eller kritikk du måtte føle overfor dem, og be i stedet Gud om å erstatte disse følelsene med kjærlighet som bare han kan gi. Be Gud omslutte deg med sitt sinnelag, så du kan vise en kjærlig og uselvvisk innstilling. Husk at «et uselvvisk liv har større innflytelse på menneskesjelen enn noe annet. Det sterkeste argumentet for evangeliet er en kjærlig og vennlig kristen.» – Ellen G. White: *The Ministry of Healing*, s. 470

Gjennom vårt eksempel på et trofast liv som viser andre veien til Kristus, vil de som har forkastet ham se noe i oss som bare kan komme fra Gud. De får se en fred som overgår all forstand, en kjærlighet som ikke gir slipp og et håp som tror mot alle odds. Guds kjærlighet til oss og våre kjære er urokkelig. Denne kjærligheten, som vi mottar hver dag, kan vi gi videre til våre omgivelser.

Hva blir vi oppfordret til i Ef 3,17–19?

TIL FORDYPNING:

«Bekjennelsen kan være høy, men ingen kan ha en ren kjærlighet til Gud uten å elske sin bror med uselvisk kjærlighet. Men vi kan ikke skaffe oss denne ånden ved å prøve å elske andre. Det som skal til, er Kristi kjærlighet i hjertet. Når selvet smelter sammen med Kristus, springer kjærligheten frem spontant.» – Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, s. 384

«De som mest aktivt er trofast opptatt av å vinne sjeler for Jesus Kristus, er de som har kommet lengst i åndelighet og hengivenhet.» – Ellen G. White: *Evangelism*, s. 356

«Kraften til å motstå det onde oppnås best gjennom aktiv tjeneste.» – Ellen G. White: *Acts of the Apostles*, s. 105

«For å få del i hans glede – gleden ved å se sjeler frelst ved hans offer – må vi samarbeide med ham om deres frelse.» – Ellen G. White: *The Desire of Ages*, s. 142

«De som avviser det privilegium det er å samarbeide med Kristus i tjenesten, avviser det eneste som kan gjøre dem skikket til å få del i hans herlighet.» – Ellen G. White: *Education*, s. 264

Forslag til samtale:

1. Hvorfor er kjærlighet avgjørende for ethvert effektivt vitnesbyrd?
2. Når har du opplevd at dette stemmer: at det å vinne sjeler er knyttet til et nært og levende forhold til Gud?
3. Er det en grunnleggende forståelse som trengs for å kunne fortelle andre om Gud? Hvis ja, hva er det i så fall?
4. Hva ville du begynne med hvis du skulle gi en ikke-troende et bibelstudium? Hva ville du ta for deg først: å bevise visse trospunkter eller å invitere dem til å bli kjent med Jesus?

Sammendrag:

Når Guds kjærlighet og kraften i hans levende Ord fyller hverdagen, vil vi føle oss drevet til å elske ham og fortelle dem rundt oss om ham. Våre bønner, tanker og planer bør prege vår vitnetjeneste idet vi tror at hans Ord, som går ut fra hans munn, ikke kommer tomt tilbake til ham, men at det gjør det han vil og fullfører det han sender det til (Jes 55,11).

20. juni

EN FREMMED PÅ PARKERINGSPLASSEN

Folk spør Zeth Louis Lekatompessy hvordan han klarer å forsørge kona og tre barn uten fast inntekt i Indonesia. Han svarer:

«Det er Guds forsyn».

Etter pandemien følte Zeth at han måtte stole mer på Gud og mindre på seg selv. Han valgte å bli frivillig bibelarbeider – og tok i bruk planen som tidligere hadde ført mange av søsknene hans til tro.

Han og kona lagde en liste over alle de kjente på Ambon-øya. De ba for navnene hver dag, og besøkte dem med motorsykkelen. Besøkene førte til bibelstudier – og bibelstudiene førte til dåp.

De besøkte rundt tre familier om dagen, og samtalene kunne vare til langt på kveld.

Mange forsto ikke hvordan familien fikk endene til å møtes.

«Hvordan overlever dere uten jobb, sparepenger eller eiendom?» spurte noen.

«Det er umulig å leve uten lønn», sa andre. «Jeg tror det ikke. Bevis det!»

Zeth innrømmer at det har vært utfordrende. En fredag var pengene helt slutt. Han og kona ba til Gud – og fortsatte å be gjennom sabbaten.

«Vi har ingenting, bare deg», ba de. «Vi stoler på deg».

Den sabbaten kom en fremmed bort til Zeth på kirkens parkeringsplass og ga ham en konvolutt.

«Dette er til deg, så du kan fortsette tjenesten med glede», sa han.

Hjemme takket Zeth og kona Gud og åpnet konvoluttene. Inni lå det nok penger til å dekke utgiftene i flere måneder.

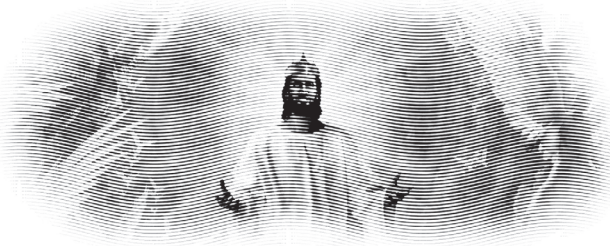
«Av hundrevis av opplevelser med Guds forsyn, er dette bare én», sier Zeth.

I dag studerer han teologi ved Klabat University for å lære å gi enda bedre bibelstudier. Han sier Gud fortsatt dekker familiens behov. Når han er ferdig, er han klar til å tjene – som pastor, bibelarbeider eller i en annen rolle Gud kaller ham til.

«Be for meg og familien min», sier han. «Be om at jeg kan føre flere mennesker til Guds rike».

Takk for deres trettende sabbatoffer, også kjent som kvartalsvis misjonsprosjekter, som hjelper mennesker som Zeth med å forberede seg til evangelietjeneste. Klabat University, som ligger i nærheten av Manado i Indonesia, er en tidligere mottaker av offergaven. Dette kvartalets offergave vil hjelpe lignende skoler i Den østsentralafrikanske divisjon.

Inn i evigheten

Ukens tekster:

Sal 80; 1 Tess 4,17; Åp 21,9–27; Jes 25,8; Åp 7,17; 21,4; Joh 6,44.

Ukens vers:

Mine kjære! Nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli. Men vi vet at når han åpenbarer seg, skal vi bli lik ham, for vi skal se ham som han er. (1 Joh 3,2)

Hva venter du deg av fremtiden? Hva ligger foran? Det kan synes både skremmende, spennende, skummelt og fantastisk. Vit at Jesus er trofast og at han taler sant (Åp 3,14). Det vil komme urolige tider (Matt 24,21–22), men han har lovet at han aldri vil forlate eller svikte deg (Hebr 13,5). Han vil gjøre akkurat det han sier han vil gjøre – det har han alltid gjort og vil alltid gjøre (Hebr 10,23). Og «den som holder ut til enden, skal bli frelst» (Matt 24,13).

Vi må rette blikket mot Jesus og ha ham for øye, uansett hvor mange dager vi har igjen. Dette er ikke lett i en verden som krever vår oppmerksomhet, men måtte vi si med David: «Mine øyne er alltid vendt mot Herren, for han drar mine føtter ut av garnet» (Sal 25,15).

Denne uken skal vi lære om himmelens belønning (Matt 5,12; Åp 22,12), hvordan himmelen blir og hvor fantastisk det blir å få være sammen med ham som skapte oss, elsket oss til døden, frelste oss fra synden og snart kommer igjen. Vi må bare holde fast i troen.

I DAG

Når vi ser oss om, ser vi en verden preget av uro og angst, og tegnene Jesus fortalte om, utspiller seg for våre øyne. Kriger og rykter om kriger, folk som reiser seg mot folk, hungersnød, pest, jordskjelv og forfølgelse (Matt 24,6–11) omgir oss og ser ut til å bli bare verre som tiden går. Ja, vi lever i tunge tider – tider da vi trenger et varig forhold til Gud.

Det står: «Slutten på alle ting er nær. Vær derfor sindige og edru, så dere kan be» (1 Pet. 4,7). Hvis det er slik, er det enda viktigere å styrke og befeste ditt forhold til Gud nå. Uansett hvor lang tid som går, er livet alltid kort, samme hvor lenge vi lever. «Og nå, dere som sier: 'I dag eller i morgen drar vi til den eller den byen og blir der et år, driver handel og tjener penger' – og så vet dere ikke engang hvordan livet deres blir i morgen! Dere er jo bare røyk, synlig en kort stund og så borte.» (Jak 4,13–14) Vi vet det er sant. Du som leser disse ordene nå, er kanskje ikke når dagen er omme. Slik er det i vår verden. Derfor må vi ha vårt gudsforhold i orden og leve i bevissthet om at vi trenger Gud og hans frelse.

Salme 80 er en bønn til Gud. Les kapitlet, tenk spesielt på vers 2–4, 15–18, 19 og 20, og sett inn «jeg» der det står «oss». Salmen er fra en annen tid og sted, men angår den deg?

Alle trenger til fornyelse. Det er lett å bli selvgod og glemme hva Gud har gjort og gjør for oss. Hvem kan ikke be noe slikt: «La ditt ansikt lyse så blir vi frelst!» (Sal 80,20)? Du vet at du er frelst i ham når du tar imot det Jesus har gjort for deg, når du vet at dine synder er tilgitt og at du er dekket av hans rettferdighet som godskrives deg av tro.

Hvordan forstår du hva det vil si at Gud lar sitt ansikt «lyse» over deg, spesielt når du vet at bare hans rettferdighet frelser deg?

ENDELIG ANSIKT TIL ANSIKT

Vi er skapt for å være nær Gud (1 Mos 2,7). Helt siden Gud skapte mennesket, har han gitt alt for å gjenopprette det ødelagte forholdet (Joh 3,16). Han har lagt evigheten i vårt hjerte, men mennesket kan ikke fatte hva Gud har gjort fra begynnelse til slutt (Fork 3,11). Vi er en del av den store striden som raser rundt oss og i oss, men ofte tar vi oss ikke tid til å tenke over den prisen som er betalt for at vi skal få tilbake det forholdet Gud vil vi skal ha til ham. Altfor ofte blir vi oppslukt av jordiske kamper og prøvelser og glemmer at «vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus. Han skal forvandle vår skrøpelige kropp og gjøre den lik den kroppen han selv har i herligheten.» (Fil 3,20–21)

Når verden nærmer seg slutten, vet vi at en liten hvit sky en dag vil dukke opp på østhimmelen. Idet den kommer stadig nærmere vil vi se at på den skyen sitter «en som var lik en menneskesønn. Han hadde en krans av gull på hodet og en skarp sigd i hånden.» (Åp 14,14) Jesus blir ledsaget av tusenvis av engler (Matt 25,31), og alle skal se ham (Åp 1,7). Når han kommer, hører vi hans røst, Guds basun, og gravene med dem som har sovnet inn i Kristus, åpnes, og de står opp først (1 Tess 4,16). De kjenner stemmen til ham som kaller på dem (Joh 5,28).

Hva skjer videre? Les 1 Tess 4,17. Til slutt vil det Paulus skriver i Fil 2,10–11 gjalle gjennom hele universet.

For en utrolig, fantastisk tanke! En dag skal vi se Jesus – virkelig se ham. Vi får høre hans stemme og bekjenne at han er Herre. Han som vi har lest om, bedt til og snakket med andre om; han som vi har lengtet etter ... vi skal faktisk få se ham ansikt til ansikt. Det kan vi være trygge på, for Gud er trofast, og hans løfter er sanne (Åp 22,6).

I det øyeblikket, når basunene lyder og alle øyne ser Jesus, vet vi at det har vært verdt å vente på. Hver bønn vi har holdt ut med, hvert øyeblikk vi har prioritert å være sammen med ham, hver gang vi har talt frimodig for ham, hver prøvelse – alt kulminerer i at vi får se hans ansikt (Åp 22,4).

BRUDEN

Da Johannes var i eksil på Patmos, fikk han et syn om hvordan det blir når vi gjenforenes med Gud for alltid.

Les Åp 21,9–11. Hvilket bilde brukes, og hvorfor tror du det ble brukt?

Bruden er vakker, og på bryllupsdagen vil alle se henne. Den dagen er et vendepunkt i et nytt liv sammen for bruden og brudgommen, og det blir det også i vårt forhold til Gud når han kommer tilbake.

Jesus har gjort i stand et sted til oss (Joh 14,1–3), et ubeskrivelig vakkert sted. Ja, «menneskelig språk strekker ikke til for å beskrive de rettferdiges belønning. Den vil bare kunne forstås av dem som ser den. Intet begrenset sinn kan fatte herligheten i Guds paradisi.» – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 675

Selv om vi ikke riktig kan fatte hvordan den nye himmel og den nye jord blir, gir Gud Johannes et syn om stedet slik at vi kan se frem til «bryllupet» som snart skal finne sted. Vi blir oppfordret til å la «sinnet være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden» (Kol 3,2).

Gud forbereder seg på denne begivenheten og vil ikke at «bryllupet» skal komme bardus på oss (se Matt 22,1–14 og 25,1–13).

Universet er forsamlingen som skal få oppleve denne begivenheten, og vi er blant historiens hovedpersoner. Vi skal bli med «bruden», denne byen Jesus vil føre oss til ved sin gjenkomst. Det er interessant at Guds folk (de hellige) også kalles bruden (se Åp 19,7), kanskje fordi de er i «den hellige byen, det nye Jerusalem, [som skal] stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom» (Åp 21,2).

Denne beskrivelsen av den hellige byen viser at det er en nær sammenheng mellom Guds folk og byen, for begge kalles «bruden». Bibelen gir en detaljert skildring av «den hellige by, det nye Jerusalem, som er rikets hovedstad og representant, [og] kalles 'bruden, Lammets hustru'». – Ellen G. White: *The Great Controversy*, s. 426

Les Åp 21,9–27. Hvorfor er dette så vanskelig å forestille seg? Hvordan kan vi i det hele tatt begynne å fatte dette løftet?

FØLG LAMMET

Har noen spurt deg hva du gleder deg mest til i evigheten? Spør du et barn, sier det kanskje: «å ri på en tiger», «å skli ned giraffens hals» eller «å fly til andre planeter». Spør du tenåringer, sier de kanskje: «å slippe å gjøre lekser» eller «å utforske himmelen sammen med vennene mine». Og spør du en gruppe voksne, sier de kanskje: «å være et sted hvor det ikke er smerte, lidelse eller død» eller «å bli gjenforent med mine kjære». Alt dette er gode svar, og det er mye å se frem til i den nye himmel og den nye jord. Evigheten brenner i våre hjerter, og innerst inne vet vi at livet må være noe mer enn det vi opplever her og nå.

Hvilke andre velsignelser kan vi se frem til i evigheten? Les Jes 25,8, Åp 7,17 og Åp 21,4.

Den største velsignelsen i himmelen blir utvilsomt å få se Jesus og få takke ham for det han har gjort for oss. Vi vil ønske å tilbe og prise ham for at han reddet oss fra evig død med sin lidelse på korset. «Verdig er Lammet som ble slaktet, verdig til å få all makt og rikdom, visdom og styrke, ære og pris og takk» (Åp 5,12).

Døperen Johannes presenterte Jesus som «Guds Lam» (Joh 1,35–37). Disiplene fulgte ham tett, og Åp 14,4 sier at vi vil gjøre det samme. «Det er de som følger Lammet hvor han så går» (Åp 14,4). Men skal vi følge ham i himmelen, må vi først følge ham her på jorden.

Jesus, Lammet, er også vår hyrde, og han leder oss på en måte som ingen andre kan. Dette er betryggende når vi kjemper oss gjennom de vanskelige tidene vi befinner oss i, men Jesus vil aldri slutte å lede oss, heller ikke i himmelen. I Åp 7,17 står det at «Lammet som står midt på tronen, skal være gjeter for dem og vise dem vei til kilder med livets vann».

Som hans folk, hans sauer, vil vi følge Jesus i himmelen og for alltid ønske å være i hans nærhet. Et av kjennetegnene på Guds folk er at «de skal ha hans navn på sin panne» (Åp 22,4). Det vil si at vi alltid vil tenke på ham.

Lytt til SDA-gospelsangen «Follow the Lamb» på

<https://www.youtube.com/watch?v=t4h85Y7-Cfl>, og la ordene bli din bønn i dag.

“KOM!”

I dag får vi atter innbydelsen: «Kom».

Les tekstene og legg merke til hans innbydelse til deg om å komme til ham: Matt 11,28–30; Jes 55,1–3; Joh 6,44.

Den hellige ånd ønsker å dra deg til Jesus i dag. Jesus innbyr deg til å komme og bli i ham i dag og hver dag til han kommer. Når du svarer og kommer til ham, når hjertet er mottakelig og ditt sinn overgitt, vil du føle fred, for du vet at han vil løfte deg opp, enda så uverdigg du enn er, på denne jordens siste dag. Jesus sa: «Den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort» (Joh 6,37).

Vi bør føle at det haster med å samarbeide med Den hellige ånd og kalle andre til et frelsende forhold til Jesus. «Ånden og bruden sier: ‘Kom!’ Og den som hører det, skal si: ‘Kom!’ Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann som gave.» (Åp 22,17)

Innbydelsen er gratis og gitt som en nådegave. Når vi tar imot ham i vårt liv og elsker ham av hele vårt hjerte, sinn, sjel og kraft (5 Mos 6,5), vil vårt liv her og i fremtiden bli forandret for alltid.

Idet Jesus ber oss komme til ham, lover de siste ordene i Bibelen oss: «‘Ja, jeg kommer snart.’ Amen. Kom, Herre Jesus!» (Åp 22,20).

Hvor snart? For oss vil Kristi gjenkomst være det neste vi opplever etter at vi har lukket øynene i døden. Når vi tenker på hvor fort livet går, så fort kommer Jesus tilbake for å hente oss. Kanskje vil vår første tanke ved oppstandelsen være: «Oi, Herre, du kom jo likevel snart!»

Ja, nå ser vi bare svakt, som i et speil. Men da skal vi se ham ansikt til ansikt. Bli ikke trett i ventetiden. Hold lengselen levende, alltid for øye, i tro og tillit til Guds kjærlighet og godhet. Herre Jesus, kom!

Be om tro til å holde ut, om tro til å overgi deg helt til ham som døde for deg og snart kommer igjen for å hente deg.

TIL FORDYPNING:

«Hvis vi ikke tar imot Kristi religion ved å næres av Guds ord, har vi ingen rett til å komme inn i Guds by. Etter å ha levd av jordisk mat og lært å elske verdslige ting, ville vi ikke være skikket for de himmelske saler; vi ville ikke kunne sette pris på den rene, himmelske ånden som strømmer gjennom himmelen. Englenes stemmer og musikken fra deres harper ville ikke være nok for oss. Himmelenes vitenskap ville være som en gåte for våre sinn. Vi må hungre og tørste etter Kristi rettferdighet; vi må formes av hans nådes forvandlende innflytelse slik at vi kan bli skikket til å leve sammen med himmelens engler ...

Da vil folkeslagene ikke kjenne noen annen lov enn himmelens lov. Alle vil være en lykkelig, forent familie, kledd i lovprisningens og takknemlighetens klær ... Over det hele vil morgenstjernene synge sammen, og Guds sønner vil rope av glede mens Gud og Kristus sammen kunngjør: 'Det skal ikke være mer synd, og det skal ikke være mer død.'

Vi ønsker å gjøre det til en vane å snakke om himmelen, den vakre himmelen. Snakk om det livet som vil fortsette så lenge Gud lever, så vil du glemme dine små prøvelser og problemer. La sinnet være tiltrukket av Gud.» – Ellen G. White: *The Faith I Live By*, s. 363

Forslag til samtale:

1. Hvilken del av dette kvartalets studier har du mest lyst til å huske slik at du kan ha et godt forhold til Gud inntil du møter Jesus ansikt til ansikt?
2. Hvem i ditt liv har behov for å høre om håpet om himmelen? Forplikt deg på å snakke med dem snarest mulig. Men husk: Du kan ikke dele et håp du ikke har selv.

Sammendrag:

La oss ha blikket festet på målet og være «trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag» (Fil 1,6). Gud startet det forholdet han har til deg, og han vil fullføre det. Måtte vi vokse i kjærlighet og tro mens vi venter på den dagen og alltid hvile i Kristi rettferdighet, som tilregnes ved troen.

27. juni

AMELIAS LØFTE

Amelia så ikke for seg en fremtid verdt å leve for. Hun hadde slitt med psykisk helse i flere år og bar på dyp smerte etter harde ord og handlinger fra andre. En dag vurderte hun å avslutte livet.

Da husket hun en samtale med en venn. Han hadde oppfordret henne til å be for dem som hadde såret henne. Amelia var desperat etter forandring, så hun bestemte seg for å prøve.

«Jeg husket bibelverset i Salme 37, vers 5: ‘Legg din vei i Herrens hånd! Stol på ham, så griper han inn’», fortalte Amelia. «Jeg gråt og holdt fast ved det løftet. Jeg sa til Gud at jeg ville tjene ham og bli den han ønsket at jeg skulle være. ‘Jeg vil arbeide for deg, Herre’, lovet jeg, ‘hvis du hjelper meg ut av dette – uansett hva slags arbeid det er.’»

Bønnen åpnet døren for Gud til å forvandle livet hennes. Fri fra bitterheten som hadde bundet henne, ønsket hun nå å dele Guds helbredende kjærlighet med andre.

En dag fortalte vennen henne om en mulighet til å bli misjonspioner – som lærer ved en adventistskole i fjellene. Reisen dit virket krevende, men Amelia var fast bestemt.

Dagene på skolen var lange og krevende. Etter undervisningen besøkte hun elever og familier, og ledet gudstjenester – ikke bare for adventister, men også for animister, som utgjorde flertallet i området.

Men ikke alle støttet Amelias misjon. Landsbylederen ba folk holde seg unna henne. Han begynte å forstyrre møtene hennes. Amelia hadde hørt at han brukte trolldom og forbannet dem som motarbeidet ham, så hun gjorde motstanden hans til et fast bønneemne.

En kveld holdt hun et foreldremøte for å snakke om elevenes utvikling og skolens planer. Hun hadde knapt begynt før lederen skapte oppstyr. Han ropte så høyt at hun ikke ble hørt.

Amelia løp til kirken og knelte ved alteret.

«Vær så snill, Gud, hjelp meg», ba hun. «Gjør meg sterk og led møtet vårt».

Med ny styrke gikk hun tilbake. Lederen fortsatte å være fiendtlig, men Amelia holdt roen og svarte høflig. Han krevde at foreldrene skulle støtte ham – men de sto fast ved sin støtte til Amelia.

Møtet endte uten en konklusjon. Amelia visste ikke hva fremtiden ville bringe, men hun var fast bestemt på å holde sitt løfte – og stole på Gud gjennom alle utfordringer.

Misjonspionerer som Amelia arbeider ofte under vanskelige og til og med farlige forhold. Be gjerne for Amelia og hundrevis av andre pionerer som deler Guds kjærlighet.

En del av dette kvartalets misjonskollekt går til prosjekter i Den demokratiske republikken Kongo og andre steder i Øst-Afrika. Takk for din støtte – den bidrar til å spre budskapet om at denne verden ikke er vårt endelige hjem.

K-STUD

Kristelig studieforbund

Kristelig studieforbund er et ideelt, demokratisk og offentlig godkjent studieforbund. Våre medlemmer er kristne trossamfunn, ideelle organisasjoner og institusjoner. Enkeltstående, lokale organisasjoner kan være tilsluttet oss gjennom en samarbeidsavtale.

Vår visjon er å skape gode læringsarenaer for troen og livet.

Formålet er A) å fremme og styrke livslang læring i medlemsorganisasjonenes menigheter, organisasjoner og institusjoner og B) å bidra til å gi alle mennesker lik adgang til kunnskap og kompetanse ved å fremme den enkeltes menneskelige og åndelige utvikling og møte behovene i samfunns- og arbeidsliv i henhold til voksenopplæringslovens overordnede mål for studieforbundenes virksomhet.

Virksomheten drives i tråd med voksenopplæringsloven, og finansieres med medlemskontingent og bevilgninger fra Kunnskapsdepartementet. Vi bygger virksomheten på disse verdiene:

- Frivillighet
- Menneskeverd
- Utvikling
- Økumenikk
- Samfunnsansvar

Å fordele tilskudd til opplæring, arrangere årets kurs for lokale ressurspersoner, gi pedagogisk veiledning, være en pådriver for utvikling av studiemateriell og pedagogiske arbeidsformer og drive interessepolitisk arbeid overfor myndighetene er blant våre kjerneområder.

<http://k-stud.no/>

Adventistkirken er medlem og bibelgrupper kan derfor søke om tilskudd her:

<http://minekurs.studieplaner.no/k-stud/>

SOLNEDGANG FREDAG KVELD I 2026

	DATO	OSLO	KRISTIANSAND	BERGEN	TRONDHEIM	BODØ	HARSTAD	TROMSØ	HAMMERFEST
Januar	2	15.24	15.50	15.41	14.46	13.05	-	-	-
	9	15.36	16.01	15.54	15.02	13.37	-	-	-
	16	15.51	16.14	16.09	15.21	14.10	13.23	12.35	-
	23	16.08	16.30	16.26	15.42	14.42	14.06	13.37	12.45
	30	16.26	16.46	16.45	16.04	15.12	14.44	14.21	13.42
Februar	6	16.44	17.03	17.04	16.27	15.42	15.18	14.59	14.26
	13	17.03	17.20	17.22	16.49	16.10	15.50	15.33	15.04
	20	17.21	17.37	17.41	17.10	16.37	16.20	16.05	15.39
	27	17.39	17.53	17.59	17.32	17.04	16.49	16.36	16.12
Mars	6	17.56	18.10	18.17	17.52	17.29	17.17	17.05	16.43
	13	18.14	18.26	18.35	18.13	17.54	17.44	17.33	17.13
	20	18.31	18.41	18.53	18.33	18.18	18.10	18.01	17.43
	27	18.48	18.57	19.10	18.53	18.43	18.37	18.29	18.12
April	3	20.05*	20.13*	20.27*	20.13*	20.07*	20.04*	19.57*	19.42*
	10	20.22	20.29	20.45	20.34	20.33	20.31	20.26	20.14
	17	20.39	20.44	21.03	20.54	20.58	21.00	20.57	20.47
	24	20.56	21.00	21.20	21.15	21.25	21.30	21.29	21.22
Mai	1	21.14	21.16	21.38	21.37	21.54	22.03	22.05	22.03
	8	21.31	21.32	21.56	21.58	22.24	22.40	22.47	22.56
	15	21.48	21.47	22.13	22.20	22.57	23.24	23.48	-
	22	22.03	22.01	22.29	22.41	23.35	00.35	-	-
	29	22.18	22.13	22.44	23.00	00.19	-	-	-
Juni	5	22.30	22.24	22.56	23.17	-	-	-	-
	12	22.38	22.31	23.05	23.30	-	-	-	-
	19	22.43	22.36	23.10	23.37	-	-	-	-
	26	22.43	22.36	23.10	23.36	-	-	-	-
Juli	3	22.39	22.33	23.06	23.29	-	-	-	-
	10	22.31	22.26	22.57	23.16	-	-	-	-
	17	22.19	22.16	22.45	22.59	00.10	-	-	-
	24	22.05	22.03	22.31	22.39	23.23	00.10	-	-
	31	21.49	21.49	22.14	22.18	22.49	23.08	23.20	23.41
August	7	21.31	21.33	21.56	21.56	22.17	22.29	22.33	22.35
	14	21.12	21.15	21.36	21.33	21.46	21.53	21.54	21.49
	21	20.52	20.57	21.16	21.09	21.16	21.19	21.17	21.09
	28	20.32	20.38	20.55	20.45	20.47	20.47	20.43	20.32
September	4	20.11	20.18	20.34	20.21	20.18	20.16	20.10	19.56
	11	19.50	19.59	20.12	19.57	19.49	19.45	19.37	19.22
	18	19.29	19.39	19.51	19.33	19.21	19.14	19.05	18.48
	25	19.07	19.19	19.29	19.08	18.52	18.43	18.34	18.15
Oktober	2	18.46	18.59	19.08	18.44	18.24	18.13	18.02	17.41
	9	18.26	18.39	18.46	18.21	17.56	17.43	17.30	17.08
	16	18.05	18.20	18.26	17.57	17.27	17.12	16.58	16.34
	23	17.45	18.02	18.05	17.34	16.59	16.41	16.26	15.59
	30	16.26*	16.44*	16.46*	16.11*	15.31*	15.10*	14.53*	14.23*
		6	16.09	16.28	16.28	15.50	15.03	14.39	14.19
November	13	15.52	16.13	16.11	15.30	14.36	14.06	13.42	13.02
	20	15.38	16.00	15.56	15.11	14.08	13.31	12.59	12.01
	27	15.26	15.49	15.43	14.55	13.41	12.50	11.42	-
		4	15.17	15.42	15.34	14.42	13.14	-	-
Desember	11	15.11	15.37	15.29	14.33	12.48	-	-	-
	18	15.11	15.37	15.28	14.30	12.27	-	-	-
	25	15.14	15.41	15.31	14.34	12.31	-	-	-

Solnedgangstabellen er basert på følgende nettside:

<https://www.timeanddate.no/astronomi/sol/norge/>

*Tabellen tar hensyn til sommertid mellom 29. mars og 24. oktober

BIBELSTUDIEMATERIELL FOR BARN OG TENÅRINGER

Vi minner om at det er mye fint bibelstudiemateriell tilgjengelig for barn og tenåringer.

NYHET: Fra første kvartal 2026 er det mulig å begynne med det nye sabbatsskolemateriellet: *Sammen med Jesus* for 0–1 år og 1–2 år.

Sammen Med Jesus – SMJ Baby, 0–1 år

Sammen Med Jesus – SMJ Minsten, 1–2 år

Utgivelsene fremover vil følge de som i januar -26 er 1 år slik at de kan følge det nye materialet hele veien til de blir voksne.

Se www.sabu.no/sammenmedJesus

Gracelink-materialet finnes i følgende aldersgrupper på norsk, både som elevhefte og lærerhefte:

Minsten, 1–3 år

I 2026 brukes årgang A

Smårollingene, 3–5 år

I 2026 brukes årgang A

Miniorene, 6–9 år

I 2026 brukes årgang C

Power Points, 10–13 år

I 2026 brukes årgang C

Real Time Faith, 14–16 år

I 2026 brukes årgang B

Lærerheftet er på engelsk.

Ta kontakt med
Norsk Bokforlag
for bestilling på
ordre@norskbokforlag.no
eller til ordrekontoret
på tlf. 32161560.

BIBELSTUDIER FREMOVER

3. KVARTAL 2026

Tema: 1. og 2. Korinterbrev

1. studium: Paulus' tjeneste i Korint

Nøkkeltekst: Apg 18,9,10

Andre bibeltekster: 1 Kor 1,1; Gal 1,1; Apg 17,16–34; 1 Kor 5,9–11; Apg 18,4–10; 2 Kor 2,4.

2. studium: Korsets budskap

Nøkkeltekst: 1 Kor 1,18

Andre bibeltekster: 1 Kor 1,17–31; Kol 1,20; 1 Pet 2,24; Apg 13,16–47; 1 Kor 2,1–5.

3. studium: Enhed i Kristus

Nøkkeltekst: 1 Kor 1,10

Andre bibeltekster: 1 Kor 1,12–17; Rom 1,29; 1 Kor 1,10; 1 Kor 3,1–4; Fil 2,5–8; 2 Kor 11,23–28; Kol 1,24.

4. KVARTAL 2026

Tema: Profetiens gave

1. KVARTAL 2027

Tema: Store apokalyptiske profetier

Endringer kan forekomme.

TIPS OG RESSURSER TIL BIBELSAMTALENE

Takk, for at du har påtatt deg den viktige oppgaven som gruppeleder/tilrettelegger for bibelstudier i din menighet! Bibelstudieheftet du holder i hånden er laget av Adventistkirkens sabbatsskoleavdeling ved hovedkontoret i Washington D.C. Som et supplement til dette har teologer og lekfolk fra Adventistkirkene i Norge og Danmark laget et mer skandinavisk tilpasset bibelstudiumsmateriale. I motsetning til «bibelstudier» (som er det offisielle bibelstudieheftet du holder i hånden nå), kaller vi dette studieopplegget «bibelsamtaler». «Bibelsamtaler» er basert på de samme temaene, og med et utvalg av de samme tekstene som du finner i «bibelstudier». «Bibelsamtaler» er laget som en respons på tilbakemeldinger og en stor spørreundersøkelse som ble gjort i 2019. Du finner «bibelsamtaler» både i et eget hefte som kommer sammen med «bibelstudier» og på <https://www.adventist.no/liv/sabbatsskolen/>.

«Bibelsamtaler» er et fleksibelt materiale da det lett kan brukes i kombinasjon med «bibelstudier» eller alene. Om de som møter i bibelstudiegruppa har brukt bibelstudieheftet eller det supplerende materialet i sine forberedelser vil de kjenne seg igjen i samtalen og kunne delta. «Bibelsamtaler» kan også brukes av leder for bibelstudiegruppa som en forberedelseshjelp.

Her er prinsippene som ligger til grunn for utarbeidelsen av «bibelsamtaler». De kan like gjerne brukes når man tar utgangspunkt i «bibelstudier»:

- Når vi møtes leser vi bibeltekstene sammen.
- Alle skal i utgangspunktet kunne lede en bibelsamtale. Bibelstudier har hver uke bare fire sider.
- Det vil alltid være flere bibeltekster å velge mellom, det er derfor opp til gruppen å velge hva man skal fokusere på.
- Det er ingen forutsetning for å delta i bibelsamtalen at man har lest bibeltekstene og materialet på forhånd, men det er en fordel. Spesielt for den som skal være gruppeleder.
- Formuleringer, spørsmål og refleksjoner har en personlig vinkel, slik at det blir personlig og praktisk, og ikke bare teori. Ønsket er at det som skjer i bibelsamtalen lett skal kunne omsettes til levdt liv.

Bibelstudieheftene på andre språk

Hvis du er interessert i å finne bibelstudieheftet på et annet språk eller finne hjelpemateriell for gruppeledere, kan du finne det på dette nettstedet (det er ikke en offisiell «adventistsside»), men de som driver den har samlet mange ressurser på ett sted): www.ssnet.org

Misjonsfortellingen som film – Mission Spotlight

Hvert kvartal er alle misjonsfortellingene tilgjengelige som film, med norsk tale. Du finner fortellingene til dette kvartalet, og andre kvartalet, her: <http://www.hopechannel.no/on-demand/episoder/ml/mission-spotlight-1q23/>

Bibelstudiet som video/podcast

Hope Channel i Norge produserer hvert kvartal en video/podcast til bibelstudiet for hver uke. Du finner videoen på www.hopechannel.no.

En nettside for alle ressurser til voksensabbatsskolen

Om du leter etter ressurser til voksensabbatsskolen, er det nå opprettet én nettside som har samlet alle ressursene på et sted. Nettstedet er lett å huske: www.sabbatsskolen.no

Sabbatsskolens Facebook-gruppe

For å tilrettelegge at gruppeledere kan utveksle idéer og/eller spørre hverandre om saker, er det også opprettet en Facebook-gruppe. Også denne gruppen har et lett navn å huske. Du kan søke etter «Bibelstudielederen» på Facebook eller bruke denne lenka: <https://www.facebook.com/groups/221198201791009>

Innspill eller idéer?

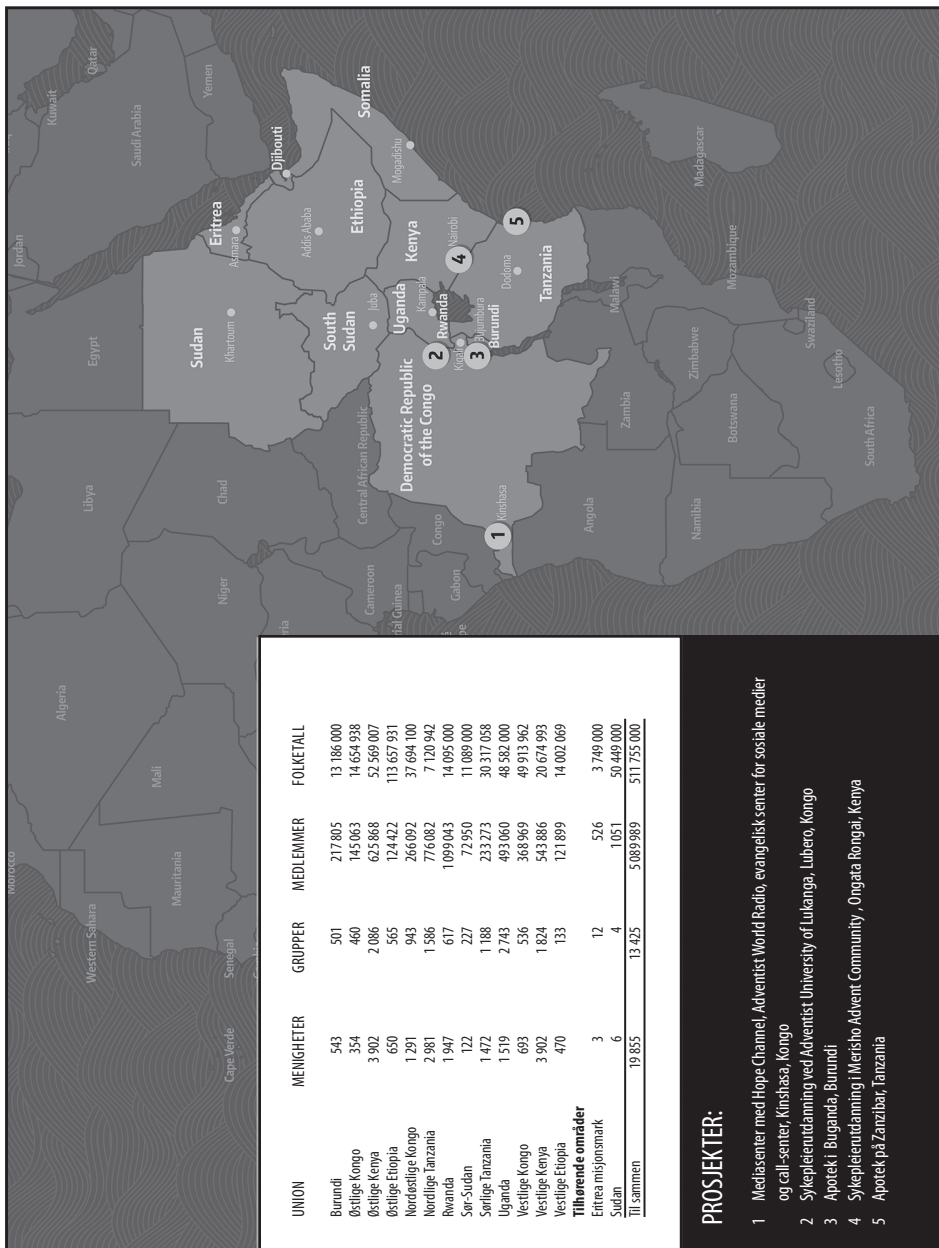
Hvis du har noen ideer til sabbatsskoleavdelingen, hører jeg gjerne fra deg. Jeg bidrar også gjerne til en inspirasjonssamling om sabbatsskolen/bibelstudiene i din kirke. Hvis din menighet kunne tenke seg å være vertskap for en kursdag for flere menigheter, kan jeg eventuelt bidra med å skaffe en eller flere egnede kursholdere. Ta kontakt med meg på e-post eller telefon.

Vidar Hovden, leder for sabbatsskoleavdelingen

E-post: vidar.hovden@adventist.no

Tlf. 412 22 118

DEN ØSTSENTRALAFRIKANSKE DIVISJON

UNION	MENIGHETER	GRUPPER	MEDLEMMER	FOLKETALL
Burundi	543	501	217.805	13.186.000
Østlige Kongo	354	460	145.063	14.654.938
Østlige Kenya	3.902	2.086	625.868	52.569.007
Østlige Etiopia	650	565	124.422	113.657.931
Nordøstlige Kongo	1.291	943	266.092	37.694.100
Nordlige Tanzania	2.981	1.586	776.082	7.120.942
Rwanda	1.947	617	1.099.043	14.095.000
Sør-Sudan	122	227	72.950	11.089.000
Sørøstlige Tanzania	1.472	1.188	233.273	30.317.058
Uganda	1.519	2.743	493.060	48.582.000
Vestlige Kongo	683	536	368.969	49.913.962
Vestlige Kenya	3.902	1.824	543.886	20.674.993
Vestlige Etiopia	470	133	121.899	14.002.069
Tilhørende områder				
Eritrea misjonsmark	3	12	526	3.749.000
Sudan	6	4	1.051	50.449.000
Til sammen	19.855	13.425	5.089.989	511.755.000

PROSJEKTER:

- 1 Mediasenter med Hope Channel, Adventist World Radio, evangelisk senter for sosiale medier og call-senter, Kinshasa, Kongo
- 2 Syklepleieutdanning ved Adventist University of Lutanga, Lubero, Kongo
- 3 Apotek i Buganda, Burundi
- 4 Syklepleieutdanning i Merisho Advent Community, Ongata Rongai, Kenya
- 5 Apotek på Zanzibar, Tanzania

Innhold

1 4. APRIL	Sjekk stoda	8
2 11. APRIL	Å kjenne Gud	16
3 18. APRIL	Stolthet og ydmykhet	24
4 25. APRIL	Bibelens rolle	32
5 2. MAI	Hvordan studere Bibelen	40
6 9. MAI	Bønnekrigere	48
7 16. MAI	Praktisk bønn	56
8 23. MAI	Ha tro	64
9 30. MAI	Synd, evangeliet og loven	72
10 6. JUNI	Omvendelse og tilgivelse	80
11 13. JUNI	Motgang	88
12 20. JUNI	Fortell om ham	96
13 27. JUNI	Inn i evigheten	104
	Solnedgangstabell	113